

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 10th March 1964.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

மழையால் பயிர்க் சேதம்

* 196 கேள்வி.—திரு. கரு. சீமைச்சாமி : கனம் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1963 டிசம்பர் மாதத்தில் பெய்த பெரும் மழையின் காரணமாக தஞ்சாவூர், மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் பயிர்களுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆமென்றால், எவ்வளவு?

(இ) இச் சேதத்தின் மதிப்பு என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir.

(b) The extent of damages to crops are as follows :—

Thanjavur district—10,905.38 acres.

Ramanathapuram district—297.00 acres.

Madurai district—265.12 acres.

(c) The value of the damages are as follows :—

Ramanathapuram district—Rs. 37,000.

Madurai district—84,845.

The value of the damages caused to the crops in the Thanjavur district can be assessed only after the intensive azmoish of the affected areas that is being conducted by Revenue authorities is completed.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, do the Government propose to give remission for those agriculturists who have been affected by the heavy rains?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : As per the rules, the flood affected areas will get remission if the revenue authorities sanction it.

திரு. செ. மாதவன் : இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள கணக்கு விலையாக நிலங்கள் மட்டுமா? அல்லது சிலவிடங்களில் கண மாயில் தண்ணீர் இருந்தால் அதை வினாந்ததாக எடுத்துக்

[10th March 1964]

கொள்ளவேண்டுமென்று சட்டமிருக்கிறதா? அப்படி எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் அது இந்த ஏக்கரைஜிலிருந்து கழிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: நான் கொடுத்த கணக்கு வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இடம்தான்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்: வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு எந்தெந்த வகையில் என்னென்ன நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: அவர்கள் மீண்டும் சாகுபடி செய்ய கடன் உதவி கேட்கிறார்கள், அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்குதான் அதிக பாதுத்திற்கு கெடுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கெல்லாம் நலை விழை பாதி விலைக்கு கொடுக்க ரெவின்யூ இலாகாவிலிருந்து நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். நடவு கூவி போன்ற செலவு கருக்காக உடனடி கடன் உதவி கொடுக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: அமைச்சர் அவர்கள், பாதிக்கப்பட்ட வர்களுக்கு கடன் உதவி அளிப்பது என்ற அளவோடுதான் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஏற்கெனவே விவசாயிகள் ஏராளமாக கடன்பட்டுத்தான் விவசாயம் செய்திருப்பார்கள். அதை அடைக்க முடியாது புதிய கடன் வாங்கும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அதை மாண்யமாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: அதுபோல் இப்போது உத்தேசம் இல்லை. உடனடியாக எது தேவையோ அதைத்தான் இந்த அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கும்.

திரு. சா. ராமசாமி: பெரு மழை காரணமாக திருச்சி மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளில் செய்த சாகுபடி எல்லாம் அழியப் பட்டு நிலங்கள் எல்லாம் இரண்டாம் தடவையாக மறுபடியும் பயிர் செய்யப்பட்டு, தற்போது புள்ளம்பாடி வாய்க்காவில் தண்ணீர் இல்லாததால் இரண்டாம் முறையாகச் செய்த பயிரும் அழியும் நிலையில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு இந்த வகையான வசதிகள் அளிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: இந்த மூன்று ஜில்லாக்களில் மட்டுமல்ல. எந்த ஜில்லாவிலும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலைமையிருக்கும் பட்சத்தில் என்னென்ன நிவாரணங்கள் கொடுக்கவேண்டுமோ அதை ஸ்தலத்தில் உள்ள ரெவின்யூ இலாகா அதிகாரிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே திருச்சி ஜில்லாவில் என்ன நடந்தது என்பதற்கு தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: டிசம்பரில் ஆரம்பித்த பெரு மழை புயல் ஆரம்பமே தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில்தான் என்று நான்கள் பார்த்தோம். அரசாங்கமும் ஏற்றுக் கொள்கிறது.

10th March 1964]

ஆகவே தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி கருக்கு நிவாரணம் அளிக்க என்ன உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : தென் ஆற்காடு மாவட்டத் திற்காக விசேஷமாக ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் எங்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த இடத்தில் நிவாரணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : ஏற்கனவே நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டுள்ளதா? அல்லது இனிமேல் நிவாரணம் அளிக்கியிருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : டட்டே செய்யவேண்டிய உதவி களை ரெவின்யூ இலாகாவினர் செய்து கொடுப்பார்கள். இன்னும் சில உதவிகளை பரிசீலனை செய்து ரெவின்யூ இலாகாவில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். குறிப்பாக விதைகள் கொடுப்பது பற்றி இனி மேல் ஆலோசனை செய்வது பிரயோஜனப் படாது.

திரு. செ. மாதவன் : தஞ்சை மாவட்டத்தில் விளைவு பாதிக்கப்பட்டதால் புகிதாக நாம் போட்டிருக்கும் சௌ் வரியை 1962-ம் ஆண்டிலிருந்து வருல் செய்யக்கூடியது என்ற கோரிக்கை வந்திருக்கிறதா? அது அரசாங்கத்தால் பரிசீலிக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : நான் கொடுத்த பதிலைப் பார்த்தால் தஞ்சை ஜில்லாவில் வேள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது, 10,905 ஏக்கர்கள்தான். என்னென்ன நிவாரணம் கொடுக்கவேண்டுமோ அதுகுறித்து ரெவின்யூ இலாகாவைச் சார்ந்தவர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வேள்ளத்தால் 12, 13 லட்சம் பாதிக்கப்படவில்லை.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : இந்த வேள்ளத்தால் விவசாயிகள் மட்டுமல்ல, கடலோரப் பகுதிகளில் உள்ள மீனவர் குடிசைகள் எல்லாம் காற்றில் பறந்திருக்கின்றன. ஆகவே அதற்காக என்ன நிவாரணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அப்படிக் கொடுக்கில்லை என்றால் இனிமேலாவது கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அங்கத்தினர் அவர்கள் அவர்களது ஜில்லாவில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்று கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு தெரிந்து கொள்ள முயற்சி எடுத்தால் என்னென்ன நடந்திருக்கின்றன என்பது தெரிய வரும். புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் விவசாயிகள் மட்டும் அன்றி, கடலோர மீனவர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில் அவர்களுக்கும் உடனடியாக நிவாரணம் கொடுக்கப்படும். குடிசைகளை மீண்டும் கட்டிக் கொள்ள நிவாரணம், துணி வாங்க நிவாரணம் அளிப்பது இவை எல்லாம் உடனடியாகக் கொடுக்கிறார்கள். மூன்று, நான்கு மாதங்களுக்குப் பிறகு கொடுப்பது அவர்களுக்கு

[10th March 1964]

லாபமாகயிருக்காது. பின்பு அவர்கள் விடுகளை புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் அதற்கு கடன் உதவியும் அரசாங்கம் கொடுக்கும்.

திரு. செ. மாதவன் : அமைச்சர் அவர்கள் கடன் உதவி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவேயுள்ள வரி பாக்கிகளை இந்தப் பசலியில் வசூலிக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்தரவிட முன்வருமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : பாதிக்கப்பட்ட இடத்தில் அவசியமாக அதைத் தள்ளி வைக்கவேண்டுமென்றால் அதையும் அரசாங்கம் செய்யும்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்காவது அரசாங்கம் இந்த செஸ் வரி விலக்கை உடனடியாக அளிக்குமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : செஸ் விலக்கு மட்டுமல்ல. லான்ட் ரெவின்யூவையே தள்ளிவைக்கவேண்டுமென்ற அவசியம் ஏற்பட்டால் அதையும் அரசாங்கம் செய்யும்.

Fair price shops for firewood

* 197 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the number of Fair price shops functioning in Madras City for the sale of firewood;

(b) the price at which firewood is sold at present; and

(c) the total quantity of firewood sold through these fair price shops, during 1963?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : (அ) விற்கு விற்பனைக்காக சென்னை நகரில் எட்டு நியாய விலைக் கடைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

(இ) 25 கிலோ கிராம் ரூ. 1.50 என்கிற விலைக்கு இப்போது சிரா விற்கப்பட்டு வருகிறது.

(உ) 1963-ல் இந்த நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் விற்கப்பட்ட மொத்த விறகின் அளவு 1,101 டன் ஆகும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னையில் இருக்கிற நெருக்கடி நிலையொட்டி விறகைப் பொறுத்தவரை இருக்கிற நியாய விலைக் கடைகளை அகிகப் படுத்துகிற என்னும் அரசினருக்கு உண்டா? அப்படியென்றால் எத்தனை?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : இப்போது இருக்கக்கூடிய எட்டு விற்குக் கடைகளிலும் நாங்கள் ஸ்திரபார்த்த விற்பனை இல்லை என்று தங்கள் மூலம் மெம்பார் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10th March 1964]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : 100, 200 ஆண்டுகளாக இருக்கிற மரங்கள் எல்லாம் வெட்டப்பட்டு போயிருக்கின்றன. ஆகவே உடனடியாக விறகை உண்டாக்குவது என்பது இயலாத காரியம். ஆகவே மாற்றி எரிபொருள்களுக்கு ஏதாவது வழியிருக்கிறதா? நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியை அந்த அளவிற்குக் கொண்டு வர அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேநைபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : இந்டாஸ்ட்ரிஸ் மினிஸ்டரை கேட்டுக் கொள்ளவேண்டியது இது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : நல்லவர் அவர்களே, சென்னை நகரத்தைப்போன்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் விறகு பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டிருப்பதால் இந்தத் திட்டத்தை அங்கும் விஸ்தரிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேநைபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : இதைப் போலவே, மதுரையிலும், கோவையிலும் நடத்தவேண்டும் என்று தான் ஆடம்பத்தில் நினைத்துக்கொண்டிருத்தோம். பின்னால்தான் இப்போது அது தேவையில்லை என்று நினைத்து சென்னை நகரில் மட்டும் எட்டு கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. சா. ராமசாமி : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது சரியானபடி இந்த விறகு விற்பனையாகவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படி மக்கள் வாங்காமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்?

கனம் திரு. ந. நல்லசேநைபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : இப்போது நடத்தப்படுகின்ற நியாயவிலீக் கடைகளில் கொடுக்கப்படுகின்ற விறகுகள் காட்டு விறகை (ஜங்கிள் ஷுட்) சார்ந்தது. இது சரியாக எரியாது என்று மக்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு இந்த எட்டு கடைகளும் முக்கியமாக ஸ்லம் எரியாக்கவில் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் எந்த பார்த்த அளவுக்கு விற்பனையாகவில்லை என்றாலும் தற்போது மாதாமாதாக விற்பனை அதிகமாகிக்கொண்டேயிருக்கிறது.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : இந்தக் கடைகளில் கொடுக்கப்படுகின்ற விறகு காட்டு விறகாக இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்குப் பதிலாக சவுக்கு விறகை விற்கலாம் அல்லவா? தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, சவுக்கு விறகு அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கடைகளில் சவுக்கு விறகுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேநைபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : இப்போது நடத்தப்படுவது பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்ட் மூலமாக இருப்பதால், காட்டு விறகு கொடுப்பதுதான் வசதியாக இருக்கிறது.

திரு. முனு ஆதி. இந்தக் காட்டு விறகை விற்பதால் ராபம் ஏற்படுகிறதா? நஷ்டம் ஏற்படுகிறதா?

[10th March 1964]

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : இப்போதுள்ள கணக்குப்படி ஒரு டன்னுக்கு 2 ரூபாய் வரை நஷ்டம் ஏற்படுகிறது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இப்போதுள்ள விறகு பற்றுக்குறையைப் போக்குவதற்கு, அரசாங்கம் காடு களில் சில வகை மரங்களை வளர்ப்பதாக தெரிகிறது. அவ்விதம் வளர்க்கப்படுவது ஜங்கிள் வுட் வகையைச் சேர்ந்ததா அல்லது வேறு வகையைச் சேர்ந்ததா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : யூக்கலிப்டஸ் போன்ற வகைகள்தான் வளர்க்கப்படுகின்றன. ஜங்கிள் வுட் என்று தனியாக வளர்ப்பது இல்லை, தானாக வருவது தான்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க நியாயவிலைக் கடைகளில் விற்கப்படும் விறகு சரியாக எரியாது என்ற எண்ணம் மக்களிடையே இருந்து வருகிறது என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அப்படியானால் ஏரியக்கூடிய விறகைக் கொண்டு வந்து விற்பனை செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயலுமா? அதோடு விலையையும் குறைத்துக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : விலையைக் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் ஒரு குண்டுக்கு ஒரு ரூபாய் 75 ந. பை. என்று விற்றுக் கொண்டிருந்ததை, இப்போது ஒரு ரூபாய் 50 ந. பை. விலையில் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் இப்போது கூடுதலாகவே ஓரளவுக்கு விற்பனையரகிக் கொண்டிருக்கிறது.

அரிசி, நெல் கொள்முதல்

* 198 கேள்வி.—திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை மாவட்ட அரிசி மில் சொந்தக்காரர்கள் தாங்கள் ஒப்புக்கொண்டபடி அரசாங்கத்திற்கு அரிசி சப்ளை செய்ய முடியாதென தெரிவித்துவிட்டனரா?

(இ) ஆம் என்றால், என்ன காரணங்களுக்காக?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : (அ) & (இ) கொள்முதல் விலைக்கும் மார்க்கெட் விலைக்கும் இடையே தொடர்ந்து இருந்துவரும் விலை வித்தியாசத்தின் காரணமாக, தஞ்சாவூர் அரிசி மில் சொந்தக்காரர்கள் சங்கம் அரிசி சப்ளை செய்யம் நிலையில் இல்லை என்று 17—12—1963-ல் அரசாங்கத்திற்குச் செரிவித்துவிட்டது.

10th March 1964]

* 199 Q.—SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI : Will the Hon the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the introduction of compulsory procurement of paddy and rice from the millers has affected the normal paddy business and that the price of paddy has suddenly dropped thus affecting the ryots seriously ; and

(b) if so, what steps the Government propose to take to stabilise the prices so that the ryots may get a fair deal ?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN. RADIAR : (a) No.

(b) Does not arise.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : In view of the fact that the present policy of procurement is not encouraging and that the agriculturists are not getting fair price and are not prepared to readily sell their produce, is there any proposal to revise the present system and have some other system which would facilitate better procurement and better stabilisation of prices for agriculturists ?

கனம் திரு. ந. நல்லசேநைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : இப்போதுள்ள முறையின்படி மில் சொந்தக்காரர்கள் மூலமாக இன்றைய தேதி வரை, அதாவது 7-3-1964 வரை 22,534 டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கனம் அங்கத் தினர் அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : ஸார், இப்போதுள்ள முறைப்படி, மில் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து வாங்குவதைவிட, சற்று விலை அதிகமாகக் கொடுத்து விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக கொள்முதல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேநைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : இப்போது அரிசி கொள்முதல் செய்வேண்டும் என்றுதான் அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறது. அந்த முறையில் ஆலோசித்த போது மில்லர்களே கொடுக்கலாம் என்றும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்த முறையில்தான் இப்போது கொள்முதல் செய்வது என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறது.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : மில் சொந்தக்காரர் என்ற முறையில் வியாபாரம் என்ற அளவில் இல்லாமல் வெறும் கூலிக்காக மட்டும் அரவை செய்கின்ற Job hulling செய்யும் மில் சொந்தக்காரர் களிடமிருந்தும் இந்தக் கட்டாய கொள்முதல் செய்வதை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளாமல் இருக்குமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேநைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : கூலிக்கு அரவை செய்கின்ற மில்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வதில்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, மில் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து அரசாங்கம் கோரிய அளவு கிடைக்க வில்லை என்று தெரிவதால், எதிர்பார்த்த அளவுக்கு கொள்முதல்

[10th March 1964]

செய்வதற்கு என்ன வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது? இப்போதுள்ள முறை சரியல்ல என்று கருதப்படுமானால், வெவ்வி முறையில் ஒரு ஏக்கருக்கு இந்தணை அளவு நெல் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: சென்ற ஆண்டு மில் சொந்தக்காரர்கள் அவர்களாகவே முன் வந்து வாலன்டரியாக தந்ததில் 51 ஆயிரம் டன், 52 ஆயிரம் டன் அளவுக்கு கிடைத்தது. இப்போது நானும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும் கேட்டுக்கொண்டோம். மில் சொந்தக்காரர்கள் தருவதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி நாம் என்னுடைய அளவு டன்னேற்று நிச்சயமாக கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

திரு. அ. ராகவ செட்டி: ஸார், மில் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் வியாபாரிகள் அல்ல. கூவிக்கு அரைத்துக் கொடுக்கிறவர்கள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு மில் சொந்தக்காரர்களிடத்திலும் இருந்து நிர்ப்பந்தமாக வாங்குகிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலும் எந்த மில்காரர்களும் அவர்களாகவே வந்து கொடுப்பதற்கு முன் வரவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். அம்மாதிரி இருப்பதால் சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் என்ன முடிவு எடுக்கும்?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: அப்படி ஒன்றும் இல்லை. இதைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கோவையில் மில்காரர்களை எல்லாம் கலக்டர் அவர்கள் அழைத்துக் கேட்டார்கள். அதில் எல்லோரும் அரசாங்கத்திற்கு கொடுப்பதற்கு பிரியப்படுகிறார்கள் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவ்விதம் பிரியப்படுகிறவர்கள் கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஸார், அரசினையப் பொறுத்தவரையில், அதனை உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கு போதுமான பணம் கிடைப்பதில்லை. அதே நேரத்தில் அரசினையப் பொறுத்தவர்கள் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று புகார் செய்கிறார்கள். ஆகவே குறைந்த விலையில் வியாபாரிகள் வாங்கிக்கொள்ளுகிற நிலை இருந்து கொண்டிருப்பதால், அதை மாற்றி அமைக்கின்ற முறையில், விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கின்ற அளவில், கரும்புக்கு குறைந்த விலை நிர்ணயம் செய்திருப்பது போன்று, துவிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற நெல்லுக்கும் குறைந்த விலையை நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: இப்போதுள்ள விலையைவிடவும் சற்று கூடுதலாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் ஆவல். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் செல்லவிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கும் காரணகாரியங்களோடு செல்கின்றார்கள். இதைப்பற்றி பின்னால் சர்க்கார் யோசனை செய்யும்.

10th March 1964]

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : கூலிக்கு அரைக்கின்ற மில்களில், விவசாயிகளிடமிருந்து ஒரு மூட்டைக்கு 5 படி, 10 படி என்று மில் சொந்தக்காரர்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்முதல் விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டு, அதிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கவேண்டியதைக் கொடுத்துவிட்டு, மீதமுள்ளதை அதிக விலைக்கு “இப்பன் மார்க்கட்டில்” விற்று வருகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : அப்படித் தகவல் இல்லை என்றாலும், மில் சொந்தக்காரர்களிடம் விவசாயிகள் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அதை வேண்டாம் என்று சொல்ல வதில்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழுமியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்குப் போதுமான விலையைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்போது இந்த விலையை அதிகமாகக் கொடுப்பதில் என்ன சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : இப்போது அரிசிக்கு ஒரு ‘மாணட்’-க்கு 17 ரூபாய் 25 ந.பை. அளவுக்கு அரசாங்கம் விலை தீர்ணமித்திருக்கிறது. அரசாங்கம் இப்போது 19 ரூபாய் 50 ந.பை. கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றி ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும் போது 2 ரூபாய் 25 ந.பை. அதிகமாகக் கிடைக்கும். இதற்காக அரசாங்கம் முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இப்போது அரிசியை மில் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து வாங்குகிற முறையில் நேரடியாக சர்க்கார் விவசாயிகளிடமிருந்து பெறுகிற போது ஏற்படுகிற சங்கடங்களிலிருந்து தப்புவதற்காக, விவசாயிகள் மில் காரர்கள் மூலமாக தொல்லை அனுபவிக்கட்டும் என்ற முறையில் இந்தக் கொள்கை கையாளப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். சர்க்காரே நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்தால் குறைந்த விலைக்கு கோள் முதல் செய்கிறார்கள் என்று சர்க்கார் மீது கோபப்படுவார்கள். அரிசியை மில் சொந்தக்காரர்கள் மூலமாக வாங்குகிறபோது மில்காரர்கள் மீது விவசாயிகள் குற்றம் சாட்டுவார்களே தவிர சர்க்காரை குற்றம் சாட்டுமாட்டார்கள். ஆகையால் அவர்களுடைய தாக்குதலை விருந்து தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று இந்தக் கொள்கை கையாளப்படுகிறதா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : கனம் அங்கத்தினர் இப்போது கேட்கும் கேள்வியிலிருந்து நன்றாக விளங்குகிறது. அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டத்தை உணர்க்கக்கூடாது என்ற கொள்கையில் இருக்கிறார்கள் என்பது.

[10th March 1964]

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : ஸார், கொள்முதல் செய்யக்கூடிய அரிசிக்கு உடனடியாக பணம் பட்டுவாடா ஆவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. உடனடியாகப் பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் மில் சொந்தக்காரர்கள் தாராளமாக அரிசி கொடுக்க முன் வருவார்கள். அதற்கு ஏதாவது வழிவகை செப்ப அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : அந்த விதமான தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : அரிசி மில் சொந்தக்காரர்களிட மிருந்து கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்வதை ஆட்சேபித்து உயர் நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடரப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அது பற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது தகவல் வந்திருக்கிறதா? என்ன மேல் நடவடிக்கை எடுக்க உத்சேசிக்கப் பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : அப்படி தகவல் ஒன்றும் என்னிடத்தில் இப்போது இல்லை.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, கூவிக்கு நெல்லை அரைப்பார்கள் இத்தனை மூட்டை தரவேண்டும் என்ற வரம்பு இருந்தாலும் அதற்கு மேலும் தரவேண்டும் என்று செய்தின்பூர் அதிகாரிகள் மூலமாகச் சொல்லப்படுகிறது. மேற் கொண்டு அரிசி அரைப்பவர்களிடமிருந்து பெற்று அதைப் பொது மார்க்கெட்டில் அதிக விலைக்கு மில்லர்கள் விற்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட நிர்ணய வரம்பு வரையிலும் அரிசி அரைப்பவர்களிடமிருந்து வாங்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : கூவிக்கு அரைப்பவர்கள் சொந்த நெல்லை அரைக்கக் கூடும் அல்லது விலைக்கு வாங்கிய நெல்லை அரைக்கக் கூடும். ரெவின்பூ அஃபிஷியல்ஸ் எப்படி, கட்டாயமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பார்கள் என்று தெரியவில்லை. கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தாலும் எந்த முறையில் அவர்கள் கட்டுப் படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை.

Co-operative Housing Societies

* 200 Q.—**SRI S. MADHAVAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any order prohibiting the opening of new Co-operative Housing Societies due to emergency;

(b) the number of applications for starting new societies pending with the Registrar as on 30th November 1963; and

(c) whether the Government have stopped the payment of loans for constructing houses for the existing societies?

10th March 1964]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No such orders have been issued.

(b) No proposals for organisation of Co-operative Housing Societies are pending in the Office of the Registrar of Co-operative Societies.

(c) Yes. Government have issued instructions to the Registrar of Co-operative Societies in December 1962 that no new loans need be sanctioned to the Co-operative Housing Societies for the construction of new houses under the State Housing Schemes, in view of the National Emergency. The Government have, however, allotted a sum of Rs. 6 lakhs under Low Income Group Housing and Rs. 10 lakhs under Middle Income Group Housing Schemes from out of the funds obtained from the Life Insurance Corporation of India, for grant of loans to Co-operative Housing Societies.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : நெருக்கடி நிலை ஒரளவுக்கு தளர்ந்துள்ளதாகக் கருதப்படும் நிலையில் மேலும் கூடுதலாக தொகை ஒதுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

கணம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ராஜ்ய சர்க்கார் நெருக்கடி நிதி நிலை இன்னும் தளரவில்லை. நாட்டின் நெருக்கடி நிலை எப்படித் திருக்கிறதோ அவ்வாறு தான் ராஜ்ய சர்க்காரின் நிதி நிலையும் இன்னும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால்தான் பணம் கொடுக்க முடியவில்லை.

* 201 Q.—**SRI K. A. MATHIALAGAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that in the Weavers' Housing Colony of Thingalur Weavers' Co-operative Society at Erode, two houses have been occupied by unauthorised persons, one by a doctor and the other by a Sub-Inspector of Police; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes.

(b) A police station and a hospital were sanctioned to the Thingalur village in the year 1962. As the Sub-Inspector of Police and the doctor could not secure suitable residence for their stay, they had stayed in the colony houses.

திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : உனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

கிராமங்களில் 5 ஏக்கருக்கும் குறைவாக நிலம் சொந்தமாக வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கும் 5 ஏக்கருக்கும் குறைவாக குத்தகையாக விவசாயம் செய்பவர்களுக்கும் கிராமிய கூட்டுறவு வீடுகட்டும் திட்டத்தில் 1/5 பாகம் பங்குத்தொகை கட்டப் பேண்டியதை எடுத்துவிட்டு முழுப்பணம் கடனுக்கக் கொடுக்கும் உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no such proposal.

[10th March 1964]

* 203 Q.—SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to raise the percentage of the loans issued to the individual members of Co-operative Building Societies; and

(b) if so, to what extent?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : ஸார், தற்போது கொடுக்கப் படும் லோன், ஒன்றுக்கு 5 விதம் இருப்பதால் பல ஏழை மக்கள் குடியிருக்கும் வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்ள முடியாது இருப்பதால் ஒன்றுக்கு 10 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டாமன் : ஏழை மக்கள் என்று சொன்னால் ரூரல் ஹவுவின் சொலைட்டியில் அவ்வளவு வில்லேஜ் ஹவுவின் ப்ராஜெக்டில் வீடு விரும்புகிறார்களா என்று தெரிய வேண்டும். பொதுவாக வீடு வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் ஐந்தில் ஒரு பகுதி முதலாகப் போடவேண்டுமென்று விதித்திருக்கிறோம். அதை இன்னும் தளர்த்தினால் போதிய அளவுக்கு செக்யூரிட்டி இருக்காது என்று சர்க்கார் கருதுகிறது.

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : ஸார், செக்யூரிட்டி போதாமல் இருந்தால் மற்ற சொத்துக்களின் பேரில் அதை ஆதாரமாக போட்டுக்கொண்டு ஒன்றுக்கு 10 விதம் கொடுக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In the case of Rural Housing Societies, if agricultural lands owned by the Members are given as additional security, the loan will be given up to seven times.

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் : ரூரல் ஹவுவின் ஸ்கீம் எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் செயல்படுகிறது? அந்தத் திட்டத்தில் எத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டாமன் : ரூரல் ஹவுவின் ஸ்கீம் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் உண்டு. வில்லேஜ் ஹவுவின் ப்ராஜெக்ட் டைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு மேஜை மீது ஒரு அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'ஹவுவின் இன் மெட்ராஸ் ஸ்டேட்' என்று. அதில் இந்த விவரங்களொல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

10th March 1964]

* 204 Q.—SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received recently any memorandum from the weavers of Salem district regarding their difficulties in their being asked to pay a monthly instalment of Rs. 20 instead of Rs. 10 for the houses constructed for them; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No.

(b) Does not arise.

குறுகிய கால நன்சைப்பயிர் விதைகள்

* 205 கேள்வி.—திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் விவசாய இலாகாவின் கையிருப்பில் போதுமான குறுகிய கால நன்சைப்பயிரிருக்குமிய வித்துக்கள் இல்லை என்பது உண்மையா?

(இ) அப்படியானால், தேவையான வித்துக்கள் உடனே சப்ளை செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : (அ) உண்மை அல்ல. கிராம சகாயக்கருக்கு வழங்குவதற்காக கிராம உற்பத்தித் திட்டங்களின் கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் குறியளவுகளுக்கேற்ப குறுகிய கால நெற்பயிர் விதைகள் போதிய அளவுக்கு விவசாயத் துறையினரிடம் உள்ளன.

(இ) ரயத்துக்களுக்கு வழங்குவதற்கு வேண்டியிருக்கும் மறு உற்பத்தி (Secondary) விதைகளை உற்பத்தி செய்து தருவதற்காக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் பஞ்சாயத்துக்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் கிராம சகாயக்கருக்கு மட்டுமே முதல் உற்பத்தி (Primary) விதைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இத்தகைய கிராம சகாயக்கருக்கு முதல் உற்பத்தி விதைகளை வழங்குதலில் கஷ்டம் எதுவும் ஏற்படவில்லை.

(ஆ) No. There is enough stock of primary seeds of short-term paddy with the Agricultural Department with reference to the targets fixed under the Village Production Plans for supply to gramasahayaks.

(இ) The primary seeds are meant for supply only to gramasahayaks selected by the respective panchayats in each panchayat union for producing secondary seeds required for distribution to ryots and there is no difficulty in supplying primary seeds to such gramasahayaks.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : ஸார், குறுகிய கால நெற்பயிருக்கு அந்த ஜில்லாவிற்குத் தேவையான விதைகளின் அளவு என்ன என்று சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அந்தத் தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

[10th March 1964]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : டி. கே. என். ६ என்ற ஒட்டுக் கிச்சிலி விதை இந்த ஆண்டு வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு போதிய அளவுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அந்த விதமான தட்டுப்பாடு இல்லாமல் அடுத்த ஆண்டுக் காவது வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இது திருநெல்வேலி ஜில்லா சம்பந்தப் பட்ட கேள்வி. அதைப் பற்றி தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Pulavar Govindan, is always putting supplementary questions which do not arise from the main question and complaining that the Hon. Ministers are not answering the questions properly. The Hon. Ministers concerned should say immediately that the supplementary question does not arise from the main question and should not hesitate to say so.

மதுரையில் விவசாயக் கல்லூரி

* 206 கேள்வி.—**திரு. கரு. சீமைச்சாமி :** கனம் உள் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) மதுரையில் விவசாயக் கல்லூரி அமைப்பதற்கான திட்டம் ஏதேனும் உண்டா?

(இ) ஆமென்றால், எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes.

(b) From July 1965, if possible.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : சார், மதுரையில் விவசாயக் கல்லூரி 9-00 a.m. எந்த இடத்தில் அமைப்பது என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அதன் விள்டீரனாம் என்ன?

, கனம் திரு. பூ. கக்கன் : விவசாயக் கல்லூரியை மதுரையை அடுத்துள்ள ஒத்தக்கடைப் பகுதியில் உள்ள வெள்வால் தோட்டும் என்ற பகுதியில் அமைப்பதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அங்கு சர்க்கார் நிலம் 109 ஏக்கர் இருக்கிறது. ஏற்குறைய 80 ஏக்கர் கல்லூரிக்காக எடுக்கப்படும். மேலும் 200 ஏக்கருக்கு மேல் விவசாய நிலத்தையும் ‘அக்வையர்’ செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Agricultural University

* 207 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government for starting an Agricultural University in this State; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes.

(b) The details are being worked out.

10th March 1964]

Fair price shops for rice

* 208 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the number of fair price shops functioning in Madras City as on 1st December 1963 for the distribution of rice;

(b) the price at which each variety of rice is sold therein; and

(c) the total quantity of rice sold through these fair price shops during the months of October, November and December 1963?

கனம் திரு. ந. நல்லசேநூபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் :

(அ) அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களிலும், 1—12—1963-லும் சென்னை நகரத்தில் நியாயவிலைக் கடைகள் செயல்படவில்லை. அதன் காரணமாக நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் அரிசி விதியோகிக்கப்படவில்லை.

(இ) & (உ) இக்கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : மதுரை மாவட்டத்தில் எத்தனை நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டன? நியாய விலைக் கடைகள் வைக்க எந்த அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

கனம் திரு. ந. நல்லசேநூபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : மூலக் கேள்வி சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தது. மதுரையைப் பற்றிய தகவல் என்னிடம் இல்லை.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் அரிசி விற்பனை செய்வது கூட்டுறவு சொசைடிகளுக்கு மட்டுமல்லா மல் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் கொடுக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேநூபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : சென்னையைப் பொறுத்தவரை டியூ.சி.எஸ். போன்றவைகளிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். தனிப்பட்டவர்களிடம் கொடுக்கும் உத்தேசம் இல்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் சென்னை நகரில் அரிசி நியாய விலைக் கடைகள் செயல்படவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. ந. நல்லசேநூபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அக்டோபர்-நவம்பர் மாதங்களில் செயல்படவில்லை என்று சொன்னேன். டிசம்பரில் ஆரம்பித்தோம்.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU: SIR, may I know how many fair price shops are there at present in the Madras City?

கனம் திரு. ந. நல்லசேநூபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : சென்னை நகரத்தில் 100 நியாய விலைக் கடைகள் ஆரம்பிக்க வேண்டு மென்று இருந்தோம். ஒரு கடை சரியாக நடக்கவில்லை. 99 கடைகள் சரியாக நடைபெற்று வருகின்றன.

[10th March 1964]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, நியாய விலைக் கடைகளில் தற்போது 140 அல்லது 150 பேருக்குத்தான் அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது. சென்னை நகர ஜனத் தொகையை நோக்கிப் பார்க்கும்போது இது மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் மேலும் அதிகமாகக் கொடுக்க சர்க்கார் ஆலோசிக்குமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : இப்போது நமக்குக் கிடைக்கின்ற அரிசியை வைத்து ஒரு நாளைக்கு 15 மூட்டை விற்கவேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர் : 140 பேர் 15 மூட்டை அரிசியையா சாப்பிடுகிறார்கள்!

புலவர் கா. கோவிந்தன் : பத்திரிகையில் கூடப் பார்த்திருக்கலாம் . . .

கனம் சபாநாயகர் : பத்திரிகையில் பார்த்ததை வைத்துக் கேள்விகள் கேட்கக் கூடாது. உண்மையான தகவல்களைக் கொண்டு தான் கேள்வி கேட்கவேண்டும்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : ஒரு கடையில் ஆள் ஒன்றுக்கு இரண்டு லிட்டர் அளவிலே கொடுக்கிறார்கள். இது போது மானது அல்ல என்ற காரணத்தால் அதிக அளவுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : இருக்கின்ற அரிசியை ஒரு ஆளுக்கு இரண்டு லிட்டர் வீதம் ஒரு கடையில் 15 மூட்டை அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கு மேல் இப்போது கொடுக்க வசதி இல்லை.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : SIR, may I know how is the control or check exercised by the concerned Department and the Government to prevent abuses in the selling of rice in the fair price shops?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அரிசி விநியோகம் சரிவர நடைபெறுகிறதா என்பதை இலாகா அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் கண்காணித்து வருகிறார்கள்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நியாய விலைக் கடைகளை நடத்த முன்வராத இடங்களில் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க என்ன ஆட்சேபனை?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : சென்னையைப் பொறுத்தவரை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் முன்வந்து 99 கடைகளில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : தற்போது நியாய விலைக் கடைகளில் ஒரு நபருக்கு 2 லிட்டர் அரிசிதான் கொடுக்கப்படுகிறது. தினமும் வந்து கிழவில் நின்று இரண்டு லிட்டர் அரிசி வாங்குவது கண்ட

10th March 1964]

மாக இருப்பதால் ஜூந்து பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு சராசரி பத்து லிட்டர் என்று ஒரே தடவையாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : இப்போதே எல்லோருக்கும் அரிசி கிடைப்பதில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. அவ்வாறு மொத்தமாகக் கொடுத்தால் புகார்கள் பெருகவிடும்.

திருமதி பி. கே. ஆர். ஸ்ட்ஸமிகாந்தம் : சென்னை நகரில் நியாய விலைக் கடைகளில் ஒரு லிட்டர் பச்சரிகி என்ன விலைக்கு விற்கப் படுகிறது? புழுங்கல் அரிசி என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகிறது? ஒரு குடும்பத்திற்கு இரண்டு லிட்டர் அரிசி போதுமானதாக இருக்குமா?

THE HON. SRI. N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR : The selling price in the fair price shops ranges from 36 nP. to 42 nP.

திரு. ஆ. துரையரசன் : தஞ்சை மாவட்டத்தில் அறந்தாங்கி பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காக்களில் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது . . .

MR. SPEAKER : The main question relates to the running of fair price shops in Madras City.

திரு. ஆ. துரையரசன் : ஸ்டேட்மெண்டில் எல்லா ஜில்லாக்களைப் பற்றிய விவரங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அறந்தாங்கி பகுதியில் இந்த ஆண்டு நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : இந்தக் கேள்வி மூலக் கேள்விக்கு சம்பந்தப்பட்டதல்ல.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : இன்னும் குறுகிய காலத்தில் சென்னை நகரில் உள்ள நியாய விலைக் கடைகளை முடப் போவதாக சொல்கிறார்கள். அது உண்மையா? அதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : முதலில் பிப்ரவரி மாதம் வரையில் நியாய விலைக் கடைகளை நடத்துவதாக இருந்தோம். தற்போது மார்ச் கடைசி வரை நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் : செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் தனி நபர்களுக்கு நியாய விலைக் கடைகள் வைக்க அனுமதி வழங்கப் பட்டது. அவர்கள் அரிசியை ஆவடி டெப்போவில் 500 ரூபாய்க்கு மேல் அதிகம் வைத்து விற்று விட்டதாகப் புகார் வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : மூலக் கேள்வியில் இது வரவில்லை.

[10th March 1964]

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சென்னை தகரில் நியாய விலைக் கடைகள் டிவிஷன் அளவிலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவா? அல்லது ஏழைகள் எங்கு அதிகமாக வாழ்கிறார்களோ அந்தப் பகுதிகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனுபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அநேகமாக டிவிஷன் அளவிலேதான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அரிசி நியாய விலைக் கடைகள் மார்ச் மாதம் வரை நடைபெறுவதற்குத்தான் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதிகமாக நியாய விலைக் கடைகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று ஏற்புறுத்தும் நிலையில் இந்த முடிவுக்கு அரசினர் வாக்காரணம் என்ன?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனுபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அரிசித் தட்டுப்பாடு இருக்கும்போது தான் நியாய விலைக் கடைகள் தேவை மார்ச் மாதத்திற்குப் பிறகும் அரிசி தட்டுப்பாடு இருக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் மேலும் தொடர்ந்து அவற்றை நீடிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திருமதி பி. கே. ஆர். வகைநாந்தம் : நியாய விலைக் கடைகளில் கொடுக்கப்படும் அரிசி ரயியான முறையில் விநியோகிக்கப் படுகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்க உங்கள் கமிட்டியை ஏற்படுத்த அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனுபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : முன்பே இதற்குப் பதில் சொன்னேன். சிலில் சப்ளைஸ் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் நல்ல முறையில் இதனைக் கண்காணித்து வருகிறார்கள். அரிசி சரிவர விநியோகிக்கப்படவில்லை என்ற புகார் எதுவும் எனக்கு வரவில்லை.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : தற்போது நியாய விலைக் கடைகளில் அமெரிக்கன் அரிசி 'லிபஸ்ட் சார்ட், செக்ஸ்ட் சார்ட்' விற்கப் படுகிறது. நெல்லார் பச்சாரிசியை விற்க ஏற்பாடு செய்யப் படுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனுபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : மத்திய அரசாங்க கோடவன்களில் இருந்து கொடுக்கிற அரிசி யைத்தான் நாம் நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் விநியோகிக்கிறோம். அவர்கள் என்ன அரிசியைக் கொடுக்கிறார்களோ அதைத் தான் விநியோகிக்க முடியும்.

Vegetable cultivation

* 209 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the details of the schemes for increasing the production of vegetables to meet the growing demands in the big cities and towns in the State?

THE HON. SRI P. KAKKAN : A statement^a is placed on the Table of the House.

சபையில் ஹர் அறிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

10th March 1964]

திரு. து. ப. அழகமுத்து : சபை முன்பு வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் “தோட்டக்காரர் ஒருவருக்கு ஏகார ஒன்றுக்கு ரூ. 120 வரை சொந்த ஜாமீனில் கடன் வழங்கப்படுகிறது. பிரதி பருவ காலத்திற்கு அதிகப்பட்சம் ரூ. 240 வரை கடன் வழங்கப்படுகிறது. அறுவடைக்காலத்தில் கடன் தொகை திருப்பி வசூலிக்கப்படுகிறது” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அறுவடைக்காலத்தில் வசூலிக்கப்படுகிறது என்றால், ஒரே தடவையிலா, பல தடவைகளிலா? அவர்களுக்குப் போதுமான மக்குல் கிடைக்கவில்லை என்றால், எப்படி அந்தக் கடன் வசூலிக்கப்படும்?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் தெரிவித்தபடி ரூ. 120 கடன் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் அதை வாங்கி பயிரிட்டு நல்ல முறையில் காய்கறி உற்பத்தி செய்து பின்னுலே திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும்.

கனம் சபாநாயகர் : அடுத்த சீவனில் பனம் வேண்டுமென்றால், இந்த சீவனில் கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அப்படி எதாகிலும் விதைகள் போட்டு இயற்கை கோளாறினால் கஷ்டம் ஏற்பட்டால், அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்தால் அப்பொழுது பரிசீலனை செய்து கவனிக்கப்படும்.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, காய்கறி பயிரிடுவதிலே நம்முடைய சென்னையிலே எந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது? அதன் பலனாக பயன் கிடைத்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நல்ல பலன் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The Speaker also got a consolation prize for cultivating vegetables.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : சமீப காலத்திலே காய்கறியின் விலை விஷயம் போல் உயர்ந்திருக்கிறது. என்ன காரணம்? அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : காய்கறி விலை முன்பு உயர்ந்திருந்தது. காய்கறி வியாபாரிகளையெல்லாம் அரசாங்கம் கூப்பிட்டு விலைகளை அதிகமாக உயர்த்தக்கூடாது, பார்த்து உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டோம். அவர்களும் உதவி செய்தார்கள். காய்கறிகள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்தால்தான் விலை குறையும். காய்கறி உற்பத்தி ஒரு சீவனில் குறைந்தால், அப்பொழுது காய்கறி விலை கொஞ்சம் உயரும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. கமலநாதன் : காய்கறி விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதன் நோக்கத்தோடு தியாகராயநகரில் கூட்டுறவு முறையில் பெண்கள் காய்கறிக் கடை வைத்து மிக சரசமான விலைக்குக் கொடுத்தார்

[10th March 1964]

கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுமுறையில் கடைகள் திறக்கும் ஏற்பாட்டை மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதுபற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஒரு கடை அல்ல, 2, 3 காய்கறி கடைகள் கூட்டுறவு முறையில் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் சென்னையில் பரிட்சித்துப்பார்த்து, அதில் வெற்றி யடைந்தால் இதர நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதுபற்றி யோசிக்கலாம்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : மாநிலம் முழுவதும் 500 நியாயவிலைக் கடைகள் திறந்திருப்பதாக அறிக்கையிலிருந்து தெரியவருகிறது. அப்படிப் பார்த்தால் அந்தக் கடைகள் பெரிய நகரங்களில்தான் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. கிராமப்புற மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறக்கவேண்டிய ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் என் செய்யவில்லை?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இந்தக் கேள்வி காய்கறி சம்பந்தப்பட்ட நியாயவிலைக் கடைகளைப் பற்றியது. கனம் அங்கத்தினர் அரிசி சம்பந்தப்பட்ட நியாயவிலைக் கடைகளைப் பற்றி நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் போலும்.

MR. SPEAKER : Why should the hon. Member try to confuse the Hon. Minister?

திரு. எ. கோ. பாக்கிருஷ்ணன் : இந்தக் காய்கறி சாகுபடித் திட்டத்தின்படி விவசாயிகள் அம்மாதிரி சாகுபடி செய்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று செய்கிறார்கள். ஆனால், சாகுபடி நேரத் தில் பூச்சி முதலிய தொல்லைகள் ஏற்பட்டால் அதற்கு அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? சர்க்கார் அதற்கு என்ன பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : முதலில் கடன் கொடுக்கிறோம். அதோடு பாதி விலைக்கு காய்கறி விதைகள் கொடுக்கப்படுகிறது. பூச்சி மருந்தும் பாதி விலைக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தந்த ஏரியா வில் அதிகாரிகள் கண்காணித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் டிஸ்டிரிக்ட் அக்ரிகல்சால் ஆபீசிசர் பாகாணம் பூராவுக்கும் நியமித்திருக்கிறோம். அவர்கள் எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் சென்று இப்பொழுது திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய ஜில்லாக்களில் காய்கறி அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் திட்டத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறோம்—ஆங்காங்கு இருக்கும் டெமான்ஸ்டிஷன்டர், மேஸ்திரிகள் ஆகியோர் களின் வேலைகளைக் கண்காணித்து வருகிறார். இயற்கை கோளாறு காரணமாக கஷ்டம் ஏற்பட்டால், அதைப் பற்றி கவனிக்கலாம். அதே சமயத்தில் காய்கறி விதைகளை வாங்கிக்கொண்டு காட்கறி பயிர் செய்யாமல் இருந்துவிட்டு, இயற்கைக் கோளாறு என்று சொன்னால், அதை அரசாங்கம் விட்டுவிடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

10th March 1964]

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : சென்னை நகரத்தில் காய்கறியினுடைய அவசியம் தெரிந்து நகரத்திற்கு சுற்றுப்புறத்தில் உள்ள 5. மைல் ரேடியஸ், 10 மைல் ரேடியஸ் இடத்தில் விவசாயிகள் பூராவும் கட்டாயம் காய்கறிதான் உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கட்டாயப்படுத்த முடியாது. சென்னை நகரத்திற்கு அப்பால் 30 மைல் இடத்திற்குள் காய்கறி அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் சலுகை கொடுத்து உதவி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : இந்தக் காய்கறி உற்பத்தி திட்டமானது மக்கள் மக்கியிலே ஒரு நல்ல எழுச்சியை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறது. ஜில்லாக்களைச் சுற்றி மூன்று மைல் அளவிலே காய்கறி உற்பத்தி செய்யும் திட்டத்தை இப்பொழுது அமுல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை மாற்றி எல்லாப் பகுதிகளுக்கும், ஜில்லா முழுமைக்கும் இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் எதாவது வழிசெய்வார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : முதலில் 30 மைல் சுற்றியள்ள இடங்களில் காய்கறி அதிகமாக உற்பத்தி செய்து பார்ப்போம். இன்னுல் அதைப்பற்றி கவனிக்கலாம்.

திருமதி ஏ. கே. ஆர். வெஷ்வரனாந்தம் : சென்னையிலே கனம் அமைச்சர்கள் தங்கள் பங்களாக்களில் காய்கறி பயிர்செய்திருக்கிறார்களா என்பதைப் பற்றி அறிவிக்க முடியுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அதேகமாக எல்லா மந்திரிகள் வீடுகளிலும் மட்டுமல்லாமல் ஸ்பீக்கர் அவர்கள் வீட்டிலும் காய்கறி உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். நஞ்சன்ட ராவ் : மாகாணத்தில் ‘ஹார்டிகல்சரல் ஹோ’ ‘பொடானிகல் ஹோ’ என்ற முறையில் ஹார்டிகல்சருக்கு ரொம்ப உற்சாகம் கொடுத்து, நல்ல முறையில் காய்கறி உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு பரிசுகள் கொடுப்பது, அதாவது முதல் பிரைஸ் ரூ. 500 என்று வைப்பது நல்லது இல்லையா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அதற்காகத் தான் பிரைஸ் கொடுக்கப் படுகிறது. ரூ. 500 என்று வைக்கவில்லை. ஆனால், எவ்வளவு தாரம் பிரைஸ் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு தாரம் செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

திரு. ஏ. ஆஹமுகம் : இந்தத் திட்டத்தின் கிழே எந்த அமைச்சர் கள் பரிசு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : எனக்கு நூபகம் இல்லை. எங்கள் வீட்டில் கூட பரிசு பெற்றிருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய சபா நாயகர் வீட்டிலும் பரிசு பெற்றிருக்கிறார்கள். விளம்பர மந்திரி அவர்களும் பரிசு வாங்கியிருக்கிறார்கள். இங்கு இருக்கக்கூடிய மூன்று மந்திரிகள் பரிசு, வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[10th March 1964]

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்: தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு முறையில் கிராமத்தில் பயிர் செய்யப்படுகிற காப்கறிகளை வாங்கு வதற்கு ஏற்பாட்டைச் செய்கிறார்கள். பால் சொலைடி யிலிருந்து 'வான்' வந்து எல்லா கிராமங்களிலும் பாலை வாங்கிக்கொண்டு போய் விநியோகம் செய்வதுபோல், காய்கறியை நிறுத்து, ஒரு நிர்ணய விலையை வைத்து, அதை வாங்கிக்கொண்டு வந்து நியாய மான விலைக்கு விற்புதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: பால் விநியோகம் சொலைடி மாதிரி இதை நடத்த முடியாது. எவ்வளவு தூரம் அவ்வப்பொழுது காய்கறிகளை சொலைடி மூலம் வாங்கிக்கொண்டு வந்து விநியோகம் செய்ய முன்வர முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் முன்வந்திருக்கிறோம்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தோட்டங்களில் காய்கறிகள் விளைவிக்கப்படுகின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் சுயதேவையை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு விளைச்சல் அமைந்திருக்கிறதா? மிச்சப்பட்டு பிறருக்கு வழங்கும் அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: மிச்சப்பட்டு சில சமயங்களில் மற்றவர் களுக்கும் கொடுத்து உதவி செய்கிறோம். 100-க்கு 100 மந்திரி மார்கள் ஸீடுகளுக்கு காய்கறி கிடைக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது.

கனம் சபாநாயகர்: மிச்சப்பட்டாலும் வியாபாரம் செய்யத் தெரியவில்லை.

திரு. அ. ராகவ ரெட்டி: தலைவர் அவர்களே. சென்னையில் சுற்றுப் புறத்திலே 30 மைலுக்கு நல்ல வளம் இருக்கிறது. தண்ணீரும் வசதியாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இது சம்பந்தமாக கிராமாந்தரங்களிலே அதிகரிகள் எந்த விதமான ஏற்பாடும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. விலைகள் அரை விலைக்குக் கொடுப்பதோ, ஏரு, மருந்துகள் அரைவிலைக்குக் கொடுப்பதோ, கிராமங்களில் தெரியவில்லை. இதை கவனித்து சர்க்கார் வேண்டியதை செய்வார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபைக்கு இந்த விவாதத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

மதராஸ்	.. ஸ்பெஷல் அக்ரிகல்ஸரஸ் டெமான்	4
	ஸ்பெஷல் டெமான்ஸ் ரேஷன் மேஸ்திரி	28
திருச்சி	.. Special Agricultural Demonstrator .. 3	
	Demonstration Maistry .. 9	
மதுரை	.. Special Agricultural Demonstrator .. 4	
	Demonstration Maistry .. 12	
திருநெல்வேலி	.. Special Agricultural Demonstrator .. 4	
	Demonstration Maistry .. 12	

10th March 1964]

கோயம்புத்தூர்	Special Agricultural Demonstrator	4
	Demonstration Maistry	12
கன்ஸியாகுமரி	Special Agricultural Demonstrator	1
	Deonstration Maistry	4

இந்த ஏற்பாட்டின்கீழ் கவனிக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகள் அதிகாரிகளைக் கண்டு பழக ஊக்கம் அளித்தால் பலன் இருக்கும்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஸார், கறிகாய்கள் உற்பத்தி செய்வ தில், நிறைய செல்வு ஆகிறது. ஒரு மூட்டை கறிகாயில் உள்ள சத்து ஒரு சிறிய மீனில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே கறிகாய்களை உண்ணுவதைவிட மீன் உண்ணும் பழக்கத்தை அமைச்சரவர்கள் பிரசாரத்தின் மூலம் விரிவு படுத்துவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம். திரு. பூ. கக்கன் : முதலில் பிரசாரம் செய்வது கறிகாய் களுக்குத்தான். மீன்களுக்கு அல்ல.

கனம் சபாநாயகர் : போதிய அளவு மீன் இப்பொழுதே கிடைக்கவில்லை. பிரசாரம் தேவை இல்லை.

திரு. முனு ஆதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த போட்டி எல்லோருக்கும் சேர்ந்து நடந்ததா அல்லது சென்னை நகரத்திலுள்ள அமைச்சர் வீடுகளுக்கு மட்டும் நடந்ததா?

கனம் சபாநாயகர் : போட்டிக்கு யார் சேர்ந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : சென்னை நகரத்திலுள்ள, ஹெசன் கார்ட்டன் என்று சொல்லுகிறார்களே, அப்படிப்பட்ட எல்லா தோட்டங்களுக்கும் தான் இந்த போட்டி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

Prevention of hoarding of food-grains

* 210 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state the measures taken to prevent the hoarding of food-grains?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-RADIAR : A statement^a is placed on the Table of the House.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அறிக்கையில் “அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலைவாசி விதியோக நிலை ஆகிய நிலவரங்கள் கவனமாகக் கண்காணிக்கப் பட்டு வருகின்றன: அவசியம் நேரும் போது அத்தியாவசியப் பண்டச் சட்டவிதிகளும், இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்ட விதிகளும் பயன் படுத்தப் படும்” என்று போடப் பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக எத்தனை பேர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது, எத்தனை பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்?

கனம். திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை.

[10th March 1964]

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : சார், இந்த அறிக்கையில் நீலகிரிக்கு 70 நியாய விலைக் கடைகள் என்று குறிப்பிடப் பட்டு இருக்கிறது. அதை அதிகரிக்க அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : இப்பொழுது நீலகிரி ஜீல்லாவில் 70 ஹெரேஸ் ப்ரைரல் ஷாப்புகள் இருக்கின்றன. அவசியம் ஏற்பட்டு, கலெக்டர் அதிகம் வேண்டுமென்றால், அது பற்றி முயற்சி எடுக்கப்படும்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : சபாநாயகர் அவர்களே, நியாய விலைக்கடைகளில் ஒரு விட்டருக்கு 39 ந.பை. என்று விற்கிறார்கள். எங்கள் ஜீல்லாவில் கோவையிலே சென்ட்ரல் கோடவன் இருக்கிறது. அங்கே 39 ந.பை. க்கு வாங்கி நீலகிரியில் உள்ள கிராமப்புறங்களிலும் அதே விலைக்கு விற்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் ட்ரான்ஸ்போர்டு சார்ஜையும் சேர்த்து 41 அல்லது 42 ந.பை.க்கு விற்க அனுமதி கொடுக்கப்படுமா? இல்லாவிட்டால் ஒரு சென்ட்ரல் கோடவனை நீலகிரியிலேயே வைத்து அரிசி ஸ்டாக் செய்தால், சௌகரியமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்ய சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : அங்கத்தினர் சொல்லுகின்ற விஷயத்தை பரிசீலனை செய்த பிறகு தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, அறிக்கையில் திருச்சிக்கு 10 நியாயவிலைக்கடைகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. பொதுவாக அது, சர்ப்ளஸ் ஏரியா என்று சொல்லப் பட்டாலும், உண்மையிலேயே அங்கே அரிசி பற்றாக்குறை இருப்பதால் பொதுவாக எல்லா மேஜூர் பஞ்சாயத்துக்களிலும், நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : அவசியம் என்று தகவல் வந்தால் அது பற்றி யோசிக்கப்படும்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, சேலம் நகரைப் பொறுத்தவரை, சேலம் ஜீல்லாவிலே 25 நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை அதிகரிக்க உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனைபதி சர்க்கரை மன்றுடியார் : அவசியம் என்று கலெக்டர் ஸ்போர்ட் செய்தால் முயற்சி எடுக்கப்படும்.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the members.]

II. GOVERNMENT BILL

THE TIRUCHIRAPPALLI KAIEEVARAM AND MATTUVARAM (EXTENSION OF APPLICATION) BILL, 1964.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I beg leave to introduce the Tiruchirappalli Kaieruviram and Mattuvaram (Extension of Application) Bill, 1964.

10th March 1964]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Tiruchirappalli Kaieruvaram and Mattuvaram (Extension of Application) Bill, 1964.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1964-65

- (1) DEMAND NO. IX—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.
- (2) DEMAND NO. XXXII—PENSIONS.
- (3) DEMAND NO. XXXIII—MISCELLANEOUS.
- (4) DEMAND NO. XXXVI—OTHER MISCELLANEOUS CONTRIBUTIONS AND ASSIGNMENTS.
- (5) DEMAND NO. XLV—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.
- (6) DEMAND NO. XLVII—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,53,98,700 under Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous.”

திரு. பி. முருகையன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை முன் மொழிக்கிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 5,53,98,700 under Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,05,21,800 under Demand No. XXXII—Pensions.”

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை முன் மொழிக்கிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 4,05,21,800 under Demand No. XXXII—Pensions, be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,52,78,500 under Demand No. XXXIII—Miscellaneous.”

[10th March 1964]

திரு. து. ப. அழகமுத்து: கனம் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேராஜிக்கிறேன்.

"That the allotment of Rs. 2,52,78,500 under Demand No. XXXIII—Miscellaneous be reduced by Rs. 100."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,67,54,900 under Demand No. XXXVI—Other Miscellaneous Contributions and Assignments."

திரு. து. ப. அழகமுத்து: கனம் தலைவர் அவர்களே, என்னுரையை வெட்ப் பிரேரணையை பிரேராஜிக்கிறேன்.

"That the allotment of Rs. 3,67,54,900 under Demand No. XXXVI—Other Miscellaneous Contributions and Assignments, be reduced by Rs. 100."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,02,500 under Demand No. XLV—Committed value of Pensions."

திரு. எம். எஸ். மணி: கனம் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேராஜிக்கிறேன்.

"That the allotment of Rs. 6,02,500 under Demand No. XLV—Committed value of Pensions, be reduced by Rs. 100."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 28,80,56,400 under Demand No. XLVII—Loans and Advances by the State Government."

புலவர் கா. கோவிந்தன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை முன் மொழிகிறேன்.

"That the allotment of Rs. 28,80,56,400 under Demand No. XLVII—Loans and Advances by the State Government, be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER: The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற நிலைப்பிள்ளைகள் மாணியக் கோரிக்கையின்மீது நானும் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராம நிர்வாக அமைப்பிலிருந்து மாவட்ட நிர்வாக அமைப்பு வரையில் இனைந்து செயல்பட்டால்தான் மாநில அரசாங்கம் திறம்படச் செயல்பட முடியும் என்ற நிலைமை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகள் தகுதிரப்புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் அமைச்சர்கள் திட்டங்கள் தீட்டிய

10th March 1964]

[திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்]

அவற்றை நிறைவேற்றக்கூடிய முறை இப்பொழுது இருந்து வருகிறது. ஆனால், இப்பொழுது கிராம அதிகாரிகளுக்கும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும் இடையே இருக்கிற தொடர்புகளைப் பற்றி யோசிக்கின்ற நேரத்தில் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஒற்றுமையின்றிச் செயல்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கு முன்பு கிராம அதிகாரிகள் எல்லாம் இந்த உத்தியோகத்தை ஒரு குடும்ப கௌரவத்திற்காக வகித்து வந்தார்கள். அந்த வட்டாரத்திலே புகழ் பெற்றவர்களாக இருந்தவர்கள்தான் கிராம அதிகாரிகளாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் ஏற்பட்ட பிறகு, அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு ஆட்பட்டுச் செயல்படுகிற நிலைமையிலே இப்பொழுது அவர்களுடைய அதிகாரங்கள் இருந்து வருகின்றன. பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்திலே இருக்கின்ற விட்டு வரி முதற்கொண்டு மற்ற வரிகளை வசூலிப்பதற்கு இப்பொழுது கிராம அதிகாரிகள் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே நிலைமையில், கிராமத்தில் இருக்கின்ற வரைபடங்கள், கிராமங்களில் இருக்கின்ற விவரங்கள் அடங்கிய எல்லா நிலைமைகளையும் கிராம அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு வரைந்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. அதைப் பொறுத்தவரையில் கிராம அதிகாரிகள் நவீ முறையில் செயல்படவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களுக்கு இருக்கின்ற கருத்து வேறுபாடுகளாலும், மற்றும் கிராமத்திலே கோர்ப்புகள், பிரிவுகாரணமாக அவர்கள் ஒற்றுமையாகச் செயல்படாத காரணத்தாலும், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வரவேண்டிய வருமானம் திடுவரை திருப்திகாரமாக வரவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கிராம அதிகாரிகளுக்கும் கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும் இடையே நெருங்கிய உறவை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை ஆராயும்போது, அந்தச் சிக்கல் எப்படி ஏற்படுகிறது என்ற நிலைமையையும் ஓரளவு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கிராம அதிகாரிகள் முழு நேர அரசாங்க ஊழியர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்ட பிறகு, சட்டத்திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு செயல்படவேண்டிய வர்களாக இருப்பதால், பஞ்சாயத்துக்கு உறுதுணையாக இருந்து, அவர்களுடைய பணிகளைச் செம்மையாகச் செய்வார்கள். இப்பொழுதுள்ள குறைபாடுகளைப் போக்குவரதற்கான முறையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தைக் கட்டி அவர்களுக்குத் தகுந்த யோசனைகளை அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தாலூகா அலுவலகங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே காலதாமதம்தான் ஆகிறதே தவிர, மிக வேகமாக அவைகள் செயல்படவில்லை. ஒரு சாதாரண விவசாயியோ அரிசனத் தோழரோ விண்ணப்பம் போட்டால், அந்த விண்ணப்பம், தாலூகா நிலையங்களில் சென்று விசாரிக்கும்போது, வந்து சேர-

[திரு. செ. கோ. விஸ்வதாதன்] [10th March 1964]

வில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, விண்ணப்பத்தில் கண்டுள்ள கோரிக்கை நிறைவேற்றப் படாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. குறிப்பாக, தாசில்தார்கள் எல்லாம் வெளியூர்களுக்குச் சுற்றுப் பயணம் செல்லும் நேரங்களிலும் மற்ற நேரங்களிலும் அவர்களை அலுவலகத்தில் பார்ப்பி தற்கு வெகு சிரமமாக இருக்கிறது. வெளி நாடுகளிலிருந்து வருகிற பிரமுகர்களிலிருந்து தமிழ்நாட்டையுமானில் அமைச்சர் வரையில் சுற்றுப்பயண நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்வதற்குத்தான் ராகில் தார்கள் இப்பொழுது இருந்துகொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அந்தந்தத் தாலுகாக்களில் உள்ள நிர்வாகம் செம்மையாகச் செயல்படுவதற்கு இல்லாத நிலையிலே இருந்து வருகிறார்கள். ஆகவே, கால தாமத்தைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், தாலுகா அலுவலகங்களில் மிக இட நெருக்கடியான நிலையில் அலுவலர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பாநில சர்க்கார்த் தலைமை அலுவலகங்களில் ஃபைஸ் வைப்பதற்கும் மற்று தஸ்தா வேஜாகள் வைப்பதற்கும் சிறந்த முறையில் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தாலுகா தலைமை திலையங்களில் இந்மாதிரி வசதிகள் இல்லை என்பது நாமெல்லோரும் அறிந்த உண்மை ஆகும். அது தவிர, தாலுகாவில் இருக்கும் ஊழியர்கள் இரவு எட்டு மணி வரையில் வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமை இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. காலையிலே புறப்பட்டு இரவு நேரம் சென்றுகூட வீடு திரும்பும் அவருக்கு மிக அதிகமான வேலை அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் தகுந்த முறையில் சர் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மாவட்ட அபிவிருத்திக் குழுக் கூட்டங்கள் அறுபது நாட்களுக்கு ஒரு கடவை மாவட்டத் தலைநகரங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. அப்படி நடைபெறுகின்ற கூட்டங்கள் மாவட்ட அபிவிருத்திக் கூட்டங்களாக இல்லாமல் ஒரு கருத்தரங்கு நடைபெறுவதுபோல் இருக்கிறதே. தவிர, எந்த விதமான அதிகாரமும் பெற்றதாக அது செயல்படவில்லை. அதிகாரிகளும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் இன்னும் மற்றவர்களும் ஒன்றுகூடிக் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளத்தக்க இடமாக இருக்கிறதே தவிர, பஞ்சாயத்து யூனியன்வடைய தலைவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்கிற பிரச்சனைகள்—மின்சார இலாகா ரம்பந்தப் பட்டதாக இருந்தாலும் சரி, சுகாதார இலாகா சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தாலும் சரி—அடுத்து நடைபெறுகின்ற கூட்டத்திற்கு முன்பாக தீர்க்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாகக் கீர்க்கப்படவில்லை. ஆகவே, மாவட்ட அபிவிருத்திக் குழு ஒரு நல்ல அதிகாரம் பெற்ற குழுவாகவும், அதே நேரத்தில் பஞ்சாயத்துக் களும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் நகரசபைகளும் செய்யாத மனிகளைத் தங்களுடைய அதிகாரத்தின் மூலமாகச் சிறந்த முறை

10th March 1964] [திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்]

யில் செயல்பட்டு, திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய அதிகாரம் பொருந்திய ஒரு குழுவாகவும் திருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் தலைநகரம் என்று பெயரளவுக்கு செங்கற்பட்டு நகரம் இருந்தாலும், இப்பொழுது அந்த மாவட்டத் தின் தலைமை நிலையங்கள் எல்லாம் சென்னைக்கு அடுத்த சைதாப் பேட்டையில் அமைந்திருக்கின்றன. செங்கற்பட்டு மாவட்டக் கலெக்டர் அலுவலகமும், விவசாய இலாகா அதிகாரியின் அலுவலகமும் சைதாப் பேட்டையிலும், மாவட்டக் காதி கிராமக் கைத் தொழில் அதிகாரியின் அலுவலகம் சென்னை பெரியமெட்டிலும், ஒரு அலுவலகம் மாம்பலத்திலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டக் கூட்டுறவு பண்டகசாலை தம்பு செட்டித் தெருவிலும் இப்படி ஒவ்வொரு தலைமை நிலையமும் சென்னையில் அமைந்திருக்கிறது. செங்கற்பட்டில் அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது, அவருக்கு நகரசபை மூலமாக வரவேற்பு அளித்தபோது, இத்தகைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டோம். செங்கற்பட்டு மாவட்டத் தலைநகரத்தைச் செங்கற்பட்டுக்கு மாற்றியமைப்பதன் மூலம் செங்கற்பட்டு நகரமும் ஒரு நல்ல நிலைமையிலே உயர்வு அடையும். மாவட்டத்தின் தலைநகரத்திலுள்ள அலுவலகங்களுக்கு மாவட்டத்தின் எல்லா பாகத்திலிருந்தும் வருகிற மக்கள் சென்னையை நாடிச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை இல்லாமல், செங்கற்பட்டிலேயே அவர்களுக்குத் தேவையான கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியும். இத்தகைய காரணங்களை அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்த வரவேற்பின்போது நாங்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தோம். வரவேற்புக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் நேரத்தில், “செங்கற்பட்டை மாவட்டத் தலைநகராக மாற்றுவதற்கு யோசனை இருக்கிறது, ஆனாலும் அந்த யோசனையை நான் ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை, மாவட்டத் தலைநகராகக் கூடிய யோக்கியதை காஞ்சிபுரத்திற்குத்தான் இருக்கிறது, காஞ்சிபுரம் தான் சிறப்பும் புகழும் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது, அந்த நகரத்திலே தான் மாவட்டத் தலைமை நிலையங்களை மாற்றியமைக்கவேண்டும்”, என்று குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இதை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். செங்கற்பட்டு நகரத்திற்கு இப்பொழுது மின்சார ரயில் வசதியும் வர இருக்கிறது. தென் பகுதிக்கும் வெட்டு பகுதிக்கும் செல்லக் கூடிய நெடுஞ்சாலை செங்கற்பட்டு வழியாகத்தான் போகிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள எல்லாக் கிராமங்களிலிருந்தும் செங்கற்பட்டோடு தொடர்புகொள்ள போக்குவரவு வசதி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. செங்கற்பட்டு நகரத்தில் அமைக்கப்படக் கூடிய அலுவலகங்களில் வேலை பார்க்கும் அலுவலர்கள் குடியிருப்பதற்கு வசதியாக, செங்கற்பட்டு நகரத்தில் வீடு கட்டும் திட்டம் வெகு விரைவாக நிறைவேற்றப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்ட வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கம் மூலமும் வசதி செய்து தர முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். செங்கற்பட-

[திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்] [10th March 1964]

ஷ்டல் குடி தண்ணீர்த் திட்டமும் சிறப்பான் முறையில் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு மாவட்டத் தலைநகரமாக அமையவேண்டிய எல்லா அமசங்களும் செங்கற்பட்டுக்கு இருக்கும் கரணத்தால், நிச்சிய மாக செங்கற்பட்டுக்கு தலைமை நிலையங்களை மாற்றியமைப்பதன் மூலம் எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கும் மக்களுடைய கோரிக்கை களை நிறைவேற்றுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் துணையாக இருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். கனம் முதல் உமைச்சர் அவர்களும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவராதலால், அவர்களுக்கு என்னைவிட செங்கற்பட்டின் நிலைமை நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். ஆகவே, எங்களுடைய பகுதி மக்களுடைய எண்ணம் எல்லாம் செங்கற்பட்டில் தான் எல்லாத் தலைமை நிலையங்களும் அமைக்கப்படவேண்டும் என்றது. அந்த எண்ணத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சீக்கிரமே நிறைவேற்றிக் கருவார்கள் என்ற நம்பிக்கைபோடு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

***டாக்டர் பா. நடராஜன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம் இப்போது ஐ.எ.எஸ். கலெக்டர் களுடைய தலைமையில் நடைபெறுகிறது. இப்போது இருக்கிற ஐ.எ.எஸ். அதிகாரிகள் ஐ.வி.எஸ். அதிகாரிகளைவிட அறிவிலோ, திறமையிலோ, அதிகார தோண்டிலோ கூடக் குறைந்தவர்களாக இல்லை. ஆனால் செயல்படுகிற முறை பழையமாகிறேயே தான் இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும்.

இப்போது நாம் ஒரு புது ஆட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் சுதந்திரம் அடைந்தது முட்டும் அல்ல; இப்போது பொருளாதார வளர்ச்சியைக் காண்பதற்குரிய திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டு ஆட்சியைக் நடத்துகிறோம். இதற்கேற்ற முறையில் மாவட்ட ஆட்சி அதிகாரிகளை அமைத்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இன்னும் அவர்கள் முற்றும் திருத்தம் பெறவில்லை. என்றால் நான் கருதுகிறேன். தவறுகள் நடைபெறுமல்லதுபடிக்கின்ற அவர்கள் இன்னும் பழைய முறையில் செடுபிடியாகவே இருக்கிறார்கள்: ஆனால் புதிய முறையில் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான நன்மைகளைச் செய்வதில் இன்னும் அவர்கள் நாட்டம் பெற்றவர்களாக வரவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. இதற்குக் காரணம் இந்த நிர்வாகம் இன்னும் பழைய முறையிலேயே இருப்பது தான். அதே காகிக வேலை: அதிகமாகத்தான் இன்றும் காகிக வேலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக இந்தியர்களைப் பற்றி—இந்திய அதிகாரிகளைப் பற்றி—மேலைநாடுகளில் இருந்து வருகிறவர்கள் சொல்வது, “இவர்கள் பேச்சில் வல்லவர்கள். சிந்தனையிலும் வல்லவர்கள் தான். ஆனால் செயலில் அவ்வளவு சிறந்தவர்கள் இல்லை” என்பது தான். நாம் செயலில் தான் குறைந்தவர்களாக இருக்கிறோம். எத்தகையோ நல்லவற்றை நினைக்கிறோம். நினைப்பதில் ஒரு பங்கைக் கூட செயலாற்ற தீவிரமாக உழைக்க முன் வருவதில்லை.

10th March 1964] [டாக்டர் பா. நடராஜன்]

அதோடு ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் ரெவி ன்யூ இலாகா அதிகாரிகளைப் போட்டு பஞ்சாயத்து முறையை இணைத்து விஸ்தரிப்பு வேலைகளைச் செய்து வருகிறோம். ரெவின்யூ இலாகா அதிகாரிகள் பல வேலைக்காரர்களாக—ஜெனரலிஸ்டுகளாக இருக்கிறார்களே தவிர, வளர்ச்சி திட்டங்களுக்குத் தகுந்தபடியாக செயலாற்ற அவர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்கள் அல்ல. இதனால் என்ன ஆகிறது? ரெவின்யூ இலாகாவில் எப்படி நடந்து கொண்டார்களோ அப்படித்தன் இங்கும் நடந்து கொள்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் மாருமல் இருப்பது என்பது ஒரு குறை. இன்னும் நம்முடைய ஆட்கியின் நோக்கத்திற்கு ஏற்ற முறையில் நம்முடைய மாவட்ட நிர்வாக இயந்திரம் மாறவில்லை. இன்னேன்று; வெவ்வேறு இலாகாவில் இருந்து ப்ளாக்கு வளர்ச்சி வேலைக்கு சிப்பந்திகள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு தனி காட்டர் இல்லை. நான்குத் திறம்பட பணி செய்கிறவர்களுக்கு மேலே ப்ரமோஷனுக்கு வழியில்லாத காரணத்தினாலும், அவர்களுடைய உற்சாகம் பாதிக்கப்படுகிறது. அப்படியின்றி மேலே உயர்வுதற்கு அந்த இலாகாவிலே வழி இருந்தால் career horizon இருந்தால் இன்னும் ப்ளாக்டெவலப்பகுண்டு வேலைகள் நன்றாக நடைபெறும் என்று கருதுகிறேன்.

பொதுவாக நம்முடைய மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றி பேசும்போது வஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது என்று பலர் சொல்கிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய அனுபவத்தில் மற்ற ஏழை நாடுகளில் உள்ள எஞ்ச ஊழல்களைவிட இங்கே குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அப்படியே பெரிய இடத்தில் வஞ்சம் காரைப்பட்டாலும், உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு விசாரணை எல்லாம் நடந்து முடிவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் மாவட்ட நிர்வாகத்தில் கீழ் மட்டத்தில் சிறு முறையில் வஞ்சம் இன்னும் நீடித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. அதை வஞ்சம் என்று சொல்வதில்லை. மாருமல்—மரபு என்றாகிவிட்டது. இது நம் காலத்தில் ஆரம்பமானது இல்லை. ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனி வந்ததிலிருந்து ஆரம்பமாகியிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். விக்டோரியா ராணியார் காலத்தில் தொடர்ந்து வருகிற இந்த மரபை இன்னும் நெகிழ்த்த முடியவில்லை. ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் எதாவது ஒரு விஷயம் நடக்கவேண்டுமென்றால் சில்லரை எதிர்பார்க்கப் படுவதாகத் தெரிகிறது. நான் சமீபத்தில் ஒரு பத்திரிப் பதிவு இலாகாவுக்குப் போகும்படி நேரிட்டது. பத்திரங்கள் எல்லாம் பதிவாகிய பிறகு அதை வாங்கி வர ஒருவரை அனுப்பினேன். “அங்கே இரண்டு ரூபாய் மாருமல் கொடுக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார்களாம். “அதெல்லாம் ஒன்றும் தரவேண்டியது இல்லையே” என்று மறுபடியும் திருப்பி அனுப்பினேன். “அவர் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்தவர்தானே அவருக்கு இது ஒன்றும் தெரியாதா?” என்று அங்கே உள்ளவர்கள் சொன்னார்களாம். அது அப்படி மாருமல் ஆகிவிட்டது.

[டாக்டர் பா. நடராஜன்] [10th March 1964]

மேல்நாடுகளில், தனியார் துறையில் தான் இத்தகைய டிப்பிங் முறை இருக்கிறது. ஹோட்டலுக்குப் போனால் டிப்பிங் கொடுத் தால் தான் நல்ல காபி வரும். அதைத் தடவை போனால் “வாருங் கள்” என்று புன்னகையோடு வரவேற்பான் என்றெல்லாம் சொல் வார்கள். டிப்பிங் இருந்தால் சர்விஸ் நன்றாக இருக்கும் என்பார்கள். ஆனால் நம் நாட்டில் பொதுத்துறையிலேயே இந்த டிப்பிங் கிள்டம் நீடிப்பது சரியல்ல. இதை ஒரே நாளிலே போக்கினிட. முடியும் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஆட்சியில் உள்ளவர்களால் மட்டும் இதை ஒழித்துவிட முடியாது. நிர்வாகத்துறையில் உள்ளவர்களும் ஒத்துழைத்தால் இதைப் போக்க முடியும். ஆகவே அரசாங்கத்தின் கவனம் சர்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும் இது. காரியத்தைச் செய்துவிட்டு ஒன்றியர்களுடைய பார்த்தாலும் கூடப் பரவாயில்லை. முதலிலேயே மாழல் கொடுக்கப்பட்டால் தான் பேப்பர் மூல் ஆகும் என்பது சரியல்ல.. அதைவிட பெரிய தவறு, அரசாங்க ஊழியர்கள் காலத்தைப்பற்றியே கவலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். வரண்டானிலும் ஹோட்டலிலும், காண்மெனிலுமே தங்களுடைய பெரும் பொழுதைக் கழிக்கிறார்கள். “சென்ஸ் ஆப் அர்ஜன்ஸி, சென்ஸ் ஆப் டைம்” என்பதே அவர்களிடத்தில் காணப்படவில்லை. நமக்கு எல்லாம் ஒரு ஜனமை இல்லை. ஜனமா ஜனமாக வந்து கொண்டிருக்கிறோம், இன்னும் எத்தனை ஜனமாக்கள் எடுப்போமோ என்ற தத்துவ அடிப்பாட்டில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் நாம். அதனால் தான் காலத்தைப் பற்றியே கவலைப்படாமல் அரசாங்க ஊழியர்கள் இருக்கிறார்களோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் பல பேப்பர்கள் பல வருஷங்களாகப் பெண்டிங்காகக் கிடக்கிறது. அவர்களிடத்தில் ஒரு உற்சாகத்தை ஏற்படுத்த விரைவில் செயல்படுகிற உணர்ச்சியைத் தொண்ட நல்ல பயிற்சியும் கண்காணிப்பும் இருக்க வேண்டியது அவசியம். அவர்களுடைய சங்கத்தின் ஒத்துழைப்பு இதற்கு அவசியமாகும். அதைப் பெறுவதற்கும் நிர்வாக அதிகாரிகள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்வார்களானால் நன்றாக இருக்கும்.

அடுத்து ஜில்லா அபினிருத்தி கவனிக்கிலைப் பற்றி சொன்னார்கள். என்னுடைய அதுபவத்தில் அது பயன் உள்ளதாகவே இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அங்கு மாதாமாதம் கூடுகிறோம். பிரதேசத் தில் உள்ள குறைபாடுகள் உறுப்பினர்கள் அவ்வயப்போது கலைக் டரிடம் எடுத்துச் சொல்ல சந்தர்ப்பம். கிடைக்கிறது. இதனால் பொதுமக்களும் சந்தோஷம் அடைகிறார்கள். அவ்வப்போது கலைக்டருக்கும் மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய விஷயங்கள் எல்லாம் தெரிகின்றது. அங்கத்தினர்கள் சொல்கிற யோசனைகளை அவர்களும் ஏற்று செயல்படுகிறார்கள். இதனால் மக்களுடைய கஷ்டம் தீருகிறது. கலைக்டருடைய தொந்தரவும் பல நீங்கு கிறது. ஆனால் இந்த அபிவிருத்திகவனிசிலினால் பயன். இருக்கிறது. ஆனால் சில மாநிலங்களில் கலைக்டர் காரியத்தியாகவும், நான்-அபிவிருப்பு சேர்மனைகவும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. பொதுவாக இவை எல்லாம் எப்படி நடக்கிறது என்பதைப்

10th March 1964] [டாக்டர் பா. நடராஜன்]

பரிசீலிக்க சர்க்கார் எல்லாலுவேஷன் கமிட்டி அமைத்தால்-நல்லது தான். எந்தெந்த மாவட்டங்களில் சரியாக இல்லை; என்னென்ன காரணங்களால் சரியாக இல்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். நிர்வாகம் சரியாக திருத்த வேண்டுமென்றால் ‘எவால்யூவேஷன்’ தொடர்ந்து நடக்க வேண்டும்.

ஐல்லாவைப் பொறுத்த மட்டில் திட்டமிடுவதற்கு சரியான ஒரு அமைப்பு இல்லை. டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவனிசில் அந்த வேலையைச் செய்ய முடியாது. டெபுடி கலெக்டர் இருக்கிறார். கலெக்டருக்குப் ‘பி.ஏ.’ என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் திட்டமிடுவதற்கான போதிய அறிவா, அல்லது அதற்குரிய ஒரு மனப் பான்டையா இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக அவர்களும் ரெவின்யூ அதிகாரிகள்தான். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தனியாகத் திட்டமிட வேண்டும். எப்படி மாநிலங்களின் திட்டங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து அகில இந்தியத் திட்டமாகிறதோ அதே போன்று மாவட்டத் திட்டங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து மாநிலத் திட்டமாக அமையவேண்டும். அதற்குரிய தனி அமைப்பு இன்று இல்லையென்று கருதுகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டமும் இன்னினன் இடத்தில் இன்னின்ன துறைகளில் வளர்ச்சி அடையாம்; இன்ன இடத்தில் இன்ன கரிப் பொருள் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் கண்டறிந்து திட்டமிட போதிய தனி நட்பம் கலெக்டர்களுக்கோ மற்ற அதிகாரிகளுக்கோ பொதுவாக இல்லையென்றுதான் கூற வேண்டும்.

மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு அடிப்படையாக இருப்பவர்கள் கர்ணங்கள். கர்ணங்கள் அல்லது கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றிப் பொதுவாகக் குறைவாகவே பேசிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் அவர்கள் மிக அற்புதமாகச் செயல்படுகிறார்கள். ‘பாரம் ஃபில் விங்’ வேலையை அவர்கள் செய்வது போல் வேறு யாராலும் செய்ய முடியாது. எந்த அதிகாரியும் அவ்வளவு குறைந்த சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டு அதைச் செய்ய முடியாது. அத்தனை பாரங்களை அவர்கள் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எந்த ஒரு விவரத்தைத் தெரிய வேண்டுமென்றாலும் கடைசியாகக் கர்ணக் கிடம்தான் சென்று புள்ளி விவரங்களை அறிய வேண்டியிருக்கிறது. கர்ணங்கள் ‘ஹரிடிடரி பிரின்சிபிலில்’ பரம்பரை முறை வந்த நிலைமை மாறி இனி, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள், பி.ஏ. படித்தவர்கள் ஆகியோரைப் போட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கான்ஸ்டிடியூஷன்படி பரம்பரை முறை இருக்கக் கூடாது. ஆனால் அந்த முறையை மாற்றுவதன் காரணமாக நம்முடைய மாவட்ட நிர்வாகச் செலவு பொருதுவதோடு பாம்பசையாக அந்தக் கிராமத்தில் இருக்கின்றவர்களுடைய ஆற்றிவும், பரிச்சயமும் நம்முடைய நிர்வாகத்திற்கு இல்லாமல் போய்விடும் என்றும் கருதுகிறேன். எனவே, கிராமாதிகாரிகள் விவுயத்தில் மிக பரிசோடு இருப்பதோடு, எல்லா வகையிலும் ஊக்கம் கொடுப்பதும் கடமையாகும் என்று கருதுகிறேன்.

[டாக்டர் பா. நடராஜன்] [10th March 1964]

அடுத்து, பென்ஷன் விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்ல யிரும்புகிறேன். விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. பென்ஷன் அது போல் ஏறுவதில்லை. ‘தியரியில் பென்ஷன் என்பது ‘டெஃப் பாட்டு சாலரி’ என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர் களுக்கு நிவாரணம் கொடுப்பதிலேயே மிகுந்த பொருளாதாரக்கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, பென்ஷன் வாங்குகிறவர்களுக்கு எந்த வகையில் உதவி செய்வது என்பது சிக்கலான விஷயத்தான். ஆயினும் அது ஒரு ‘ஹ்யூமன் ப்ராப்ளம்’ என்று கருதி அதிலே சிந்தனை செலுத்த வேண்டும். அதோடு பென்ஷன் கொடுப்பதிலும் ரோம்ப நாள் ஆகின்றது. ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷத்திற்கு மேலும் ஆகின்றது. ஒருவருடைய பென்ஷன் பற்றிய கணக்குகளையெல்லாம் அவர் ஓய்வு பெறுவதற்கு ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பே ஆரம்பித்து செய்ய வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதன் காரணமாக ஓய்வு பெற்றவர்கள் மிகவும் துன்பப்படுகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. தோ. மு. நல்லசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள ஜில்லா நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் கோசப்பட்ட மானியக் கோரிக்கையை ஆதாரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். 1962-63-ம் நிதி ஆண்டில் புதிய சட்டசபை தேர்ந்தெடுத்து வந்த பிறகு மதிப்பீடு கமிட்டி நிறுவப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியானது கிராமக் கர்ணத்திலிருந்து ரெவின்யூ செகரிடி வரையுள்ள நிர்வாக அதிகாரிகளை எல்லாம் நோடியாகப் பார்த்துப் பல கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொண்டு சென்ற ஆகஸ்டு மாதத்தில் கூடிய சட்ட சபையில் தனது ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டில் கண்டுள்ள விஷயங்களை எல்லாம் நன்கு புரிந்து அந்தக் கமிட்டியினுடைய ஆலோசனைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும் அப்படி நிறைவேற்றினால் நிச்சயமாக நிர்வாகத்திலுள்ள சில குறைபாடுகள் அகன்று விடும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் கலெக்டருக்குள்ள நிர்வாகப் பொறுப்புகளோடுகூட, ரெவின்யூ இலாகாவின் தலைவராகவும் இருந்து, திட்ட வேலைகளை வெற்றிகரமாக அமல் படுத்தும் பொறுப்பும் இருக்கிறது. அதனால் அவர் பல இலாகா தலைவர்களுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு முக்கியமாக திட்ட வேலைகளை எல்லாம் அமல் படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு கலெக்டருக்கு வேலை மிகவும் அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தால்தான் மாவட்டங்களை எல்லாம் நிர்வாக சௌகரியத்திற்கு ஏற்ப பிரிப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று முயற்சி பண்ணினேம். ஆயினும் அவ்வாறு மாவட்டங்களைப் பிரிக்காமலே இரண்டு பரிச்சார்த்தத் திட்டங்களை அமலுக்குக் கொண்டு

10th March 1964] [திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

வந்தோம். கோவையில் கலெக்டர், ஜாயின்ட் கலெக்டர் என்று ஏற்படுத்தி, பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்து கொடுத்தோம். மற்ற மாவட்டங்களில் டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டர், டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபிசர் என்று ஏற்படுத்தினாலும். ஜாயின்ட் கலெக்டர் என்று ஏற்படுத்தி இருப்பதில் அவர் 'இண்டிபெண்டன்ட்' ஆக இயங்குகிறார். ஆனால் டி. ஆர். ஓ. இருக்கும் பகுதிகளில் கலெக்டருக்குப் பூரண பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. கமிட்டி விசாரித்ததில் இருந்து கலெக்டர், டி. ஆர். ஓ. சிஸ்டமே இருக்க வேண்டுமென்ற முடிவு செய்தது. அந்த முறையில் நல்லபடி இயங்க வேண்டுமானால் மாவட்டங்களைப் பிரித்தாக வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு பிரிக்கும்போது மாவட்டம் மாவட்டமாகப் பிரிக்காது மாநிலம் முழுவதையும் ஒன்றுக் எடுத்துக் கொண்டு பிரிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கலெக்டருடைய நிர்வாகத்தில் திட்ட வேலைகளை அமல் படுத்துவதிலே மிகவும் உபயோகமாக இருக்கக்கூடியவர் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர். இவர்கள் பிளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரிகளாக இருக்கும் காரணத்தால் கமிஷனரை மாற்றக் கூடிய அதிகாரம் கலெக்டர்களிடத்தில் இல்லை. நிர்வாக சௌகரியத்திற்காக அந்த அதிகாரத்தைக் கலெக்டர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். கமிஷனருக்குக் கீழே எக்ஸ்டெந்ஷன் ஆபிசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் போதிய அதிகாரம் கமிஷனருக்கு இல்லை. அவர் ஆர். டி. ஓ. ஆபிசக்குக் கம்ப்ளெயின்ட் செய்வதோடு சரி. கமிஷனருக்கும் அந்த வகையில் போதிய அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் திறமையாக வேலை செய்ய முடியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் புதிய ஐ.எ.எஸ். & எம்.சி.எஸ். அதிகாரிகளை நல்ல முறையில் நிர்வாகத் திறமை பெறச் செய்வதற்கு அனுபவம் பெற்ற கலெக்டரின்கீழ் பயிற்சி பெறச் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய மாகாணத்திலே—மற்ற மாகாணங்களைப் பற்றித் தெரியாது—அவர்கள் செகரடேரியப்பட்டில் பெடுதி செகரடி-ரியாக வந்து விட்டார்கள் என்றால் செகரடேரியப்பட்டை விட்டு வெளியே போகக் கூடிய மனோபாவம் இல்லை. பெரிய அதிகாரிகளை மாவட்டங்களுக்கும், மாவட்டத்திலிருந்து செகரட்டேரி 10-00 யேட்டுக்கும் அடிக்கடி மாற்றக் கூடிய வாய்ப்பு இருந்தால்தான் a.m. நிர்வாகம் நல்லபடி இயங்கும் என்ற என் கருத்தை நான் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு தாலுகாவில் பல தாசில்தார் கள் இருக்கிறார்கள். தாலுகா நிர்வாகம் பற்றி தாலுகா மாஜில் ரேட் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். லோன் கொடுப்பது லோன் வசூலிப்பது போன்றவற்றிற்கு ஒரு லோன் தாசில்தார் இருக்கிறார். லான்ட் அமைன்மெண்ட், லான்ட் அக்விலிஷன் செய்யவேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரு தாசில்தார் இருக்கிறார். ஆகவே ஒரு தாலுகாவில் 3, 4 தாசில்தார்கள் இயங்குகிறார்கள். இந்த நிலையைப் போக்க ஒரு ப்ளாக்கிற்கு ஒரு தாசில்தார் என்று அமைப்பு ஏற்பட்டால் வசதியாக இருக்கும். அதேபோல் ரெவின்யூ

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி] [10th March 1964]

இன்ஸ்பெக்டர்கள், எனக்கு முன் பேசிய திரு. நடராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், வில்லேஜ் ஆபீசர்களின் புள்ளி விவரங்கள்தான் மிகவும் தேவை என்று. அவர்கள் கணக்கை நெருங்கி பரிசீலிக்க போதிய சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் இருக்கிறது. காரணம் வேலை அதிகமிருப்பதுதான். ஒரு பிரக்காவிற்கு ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் இருந்து கிராம அதிகாரிகளின் கணக்குகளைப் பார்க்க முடியாதிருப்பதால் எந்த எந்த பிரக்கா பெரியதாகயிருக்கிறதோ அதைச் சுருக்கி அதிகப்படியான ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போட்டு கிராம அதிகாரிகள் கணக்குகளை திவிரமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராம அதிகாரிகளின் நிலை என்ன என்பதைப் பற்றியும் கவனிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வேலை அதிகமாகப் போய்விட்டது. மதிப்பீட்டு குழு போன போது கிராம அதிகாரிகளைக் கூப்பட்டு பேசினால், அவர்கள் சிரமங்கள் பற்றி, விட்டில் உட்கார்ந்தவாரே தப்பான கணக்கைக் கூட கொடுக்க எங்களுக்கு நேரம் இல்லை என்று கூறப்பட்டது. வரி வசூலோடுகூட பஞ்சாயத்து வரிகள் எல்லாம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை வசூல் செய்யும் பொறுப்பும் கிராம அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரி வசூல் செய்வதில் பல சிரமங்கள் உள்ளன. பஞ்சாயத்திலிருந்துதான் டிமான்ட் நோட்டஸ், வாரண்ட் எல்லாம் இஷ்யு செய்ய வேண்டும். இவர்களுக்கு போதிய அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. எங்களுக்கு வேலை அதிகம், அதிகாரம் இருந்தால் வசூலிப்போம் என்கிறோர்கள். அவர்களுக்கு பழைய சம்பளமே இருக்கிறது. ஸ்டேட்டஸ் சாரணமாக தான் அவர்கள் வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களது சம்பளத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் அடிக்கடி தாலுகாவிற்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. வரும்படி கம்மன்ஸ் வருகிறது. அப்படி போய் வர அவர்களுக்கு டிராவலின் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே அப்படி போவதால் அவர்களுக்கு சிரமம் ஏற்படுகிறது என்கிறோர்கள். கிராமத்தில் வெட்டியான் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு அன்றிகில்ட் லெபருக்கு வரக் கூடிய குளி கூட வருவதில்லை. ஆகவே ராணுணலைச் செய்து அவர்களுக்கு என்ன சம்பளம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கிராம அதிகாரிகளுக்கும் எஸ்.டி.சி. சம்பளமாவது கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே அவர்களது சம்பளத்தையும் உயர்த்திக்கொடுத்து எந்தன விற்கு வேலை செய்ய முடியுமோ அந்த அளவு வேலை செய்ய வைத்து திறமையாக வேலை நடைபெறச் செய்யவேண்டும். அவர்களது பணியை திவிரமாக ‘செக்’ செய்ய ரெவின்யூ, இன்ஸ்பெக்டர் களை அதிகப்படுத்த வேண்டும். ஜில்லா நிர்வாகத்தில் டிலை அதிகமாக இருக்கிறது. ராமநாதபுரம் அல்லது சேலம் போன்ற பெரிய ஜில்லாக்களில் அஸைன்மெண்ட் செய்யும் வேலை இருக்கிறது. அவற்றில் அதிக காலதாமதம் ஆகிறது. நில ஆர்ஜிதம் செய்வது பொறுத்தவரை, தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்கோ அல்லது பள்ளிக் கூடங்களுக்கோ நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய அதிகாரிகளை நியமித்தால் அவர்களது வேலை அதிக காலதாமதமாகிறது. ரோடுகளுக்கு,

10th March 1964] [திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்கு நிலம் அக்வயர் செய்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் நிலங்கள் Highways ரோடுகள், புறம்போக்கு நிலங்கள் இவற்றிலிருந்து என்கரோச்மென்டை தடைபடுத்த தீவிர சட்டம் இல்லை. 1905-ம் ஆண்டு லாண்ட் என்கரோச்மென்ட் ஆக்டின் அடிப்படையில்தான் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் அதைத் தீவிரமாக அமுல் படுத்துவதில்லை. நிறைய ரோடுகளில் என்கரோச்மென்ட் நடத்திருக்கிறது. தாலுகா காரியாலயங்களில் போதிய ஸ்டாப் இல்லையோ என்னவோ? அல்லது வேண்டுமென்று தாமதப்படுத்த சட்டம் இடம் கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறதோ என்னவோ? அடுத்தபடியாக, இந்த கூட்டுப் பட்டா, (ஜாயின்ட் பட்டாக்கள்) இருப்பதினால் விவசாயி கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதை சப் புவைட் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டால் அதிலும் மிகக் காலதாமதமாகிறது. சப் ரெஜிஸ்ட்ரார் கொடுக்கும் தகவல் வைத்து சப் புவைட் செய்ய வேண்டும் அல்லது நெரிடையாக மனு போடுகிறார்கள். ஏந்த முறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதிக காலதாமதமாகிறது என்று கிராமவாசிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க போதிய ஸ்டாப் வேண்டுமோ என்று ஜியப்படுகிறேன். அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அங்கத்தினர்கள் கூறிய மாதிரி தாலுகா ஆபிசில் இரவு எட்டு மணி நேரம் வரை வேலை செய் வதைப் பார்க்கிறோம். போதிய அளவில் ஆட்கள் இல்லாமலிருக்க வாம். ஆகவே போதிய ஸ்டாப் கொடுத்து வேலைகளை நல்லபடி துரித மாக செய்ய எற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். இன்ஸ்பெக்டர் ஆபிசர்கள் தாமதத்திற்குள் காரணம் களைக் கண்டுபிடித்துவேண்டும். அப்படி காரணத்தைக் கண்டு பிடித்து தாமதத்திற்கு பொறுப்பரவியாக உள்ளார்கள் மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டால்தான் தாமதத்தைத் தவிர்க்க முடியும் என்பதையும் நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜில்லா அபிவிருத்தி கவன்சில் பொறுத்தவரை கலெக்டரை தலைவராகக் கொண்டு இயங்கும் முறை திருப்புக்காரமாக இருக்கிறது. நிர்வாகப் பொறுப்பு அவர்களிடம் இருப்பதால், உத்தியோகப் பற்றந்த அங்கத்தினர்கள் கொண்டு போகக் கூடிய காரியங்களுக்கு பதில் சொல்லும் பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருப்பதால் நிர்வாகம் நல்லபடியாக இருக்கிறது. நான் அபிவிரியல் மெம்பர்கள் non-official members ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவன்சிலில் பேச கிறார்கள். இது முனிசிபல் பிரதேசம் அல்லது பிரதேசங்களுக்குத்தான் பொருந்தும். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், பாரானு மன்ற அங்கத்தினர்கள் முனிசிபல் கவன்சிலில் அங்கம் வகித்தால் நல்லது. கார்ப்பரேஷனில் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதுபற்றி இங்குள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியாது. ஆகவே சம்பந்தப்பட்ட சட்டசபை அங்கத்தினர்களும், பாரானுமன்ற அங்கத்தினர்களும் அந்தந்த நகர் சபைகளில் வோட்டுப் போடுகிறதா வேண்டாமா என்பது பிரச்சனை அல்ல வேண்டாம் என்றே விட்டு விட்டாம்—பணியாற்ற வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன் கெனன்சிலில் அந்தந்த

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி] [10th March 1964]

சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். என் அது கார்ப்பப் ரேஷனுக்கும், முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் பொருந்தாது என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டும். தாலுகா ஆபிஸ், டிவியூனஸ் ஆபிஸ், கலெக்டர் ஆபிஸ் போன்ற இடங்களுக்கு கிராமவாசிகள் போகும் போது போதிய ஆலோசனை கூற, என்ன காரியத்திற்காக வந்தார்கள் என்று கேட்டு அதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க “கைட்” போன்று ஒருவர் இருந்தால் தேவை. அவர்கள் மதிக்கப் படுவதில்லை. அவர்கள் கோரிக்கை என்னவென்று கேட்க ஆட்கவில்லை. இந்த நிலைதான் தாலுகா காரியாலயம், டினுவூனஸ் காரியலாயம், மாவட்டக் காரியாலயம் போன்ற விடங்களில் இருந்து வருகின்றது. ஆகவே, இது குறித்து சிந்தித்து போகிற கிராமவாசிகளுக்கு தக்க உதவி செய்து அவர்கள் கோரிக்கை களுக்கு பரிகாரம் தேட அரசாங்கம் வழிவகை செய்வது தல்லது எனக்கூறி எனக்கு இச்சந்தரப்பம் கொடுத்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Speaker, Sir. I would like to say a few words on the Demands that are to-day before this House. District administration is considered very important to serve the rural areas and it has to be done in a proper and effective manner. Anything that is to-day being said of the administration at the State-level generally reflects the effective steps that are being taken at the lower levels from taluk-level, district-level and then State-level. In the district administration what we have seen to-day is that a lot of delays are being caused and the action taken on any application does not see the light of the day unless the applicant hunts after the papers and goes to the respective officers. Whatever may be the importance of the application, unless the applicant follows the paper and sees the respective officers, then alone action could be initiated. That is the present picture. There are several cases which are to-day still pending, cases which have not been disposed of for years together. That is the position at the taluk and district-level. The district administration which mostly deals with rural problems and land revenue problems should see that sufficient facilities are provided for agriculturists and when ryots approach the officers for redressal of their grievances the authorities should take necessary measures to redress the grievances.

Regarding patta transfers, I wish to point that several transfers have not been noted in the ‘adangal’. The pattas are still in the name of great-grandfather or grandfather who were dead and not in the name of the son, who is living to-day and who is entitled to the property. The transfers do not find a place in the ‘adangal’. It is not maintained up-to-date. This should be taken as an urgent matter and proper and effective steps should be taken. Except in a few cases wherein the applicant had seen the particular officer and got things done in most of the cases transfers have not been effected in the ‘adangal’. That is the position to-day. This should be remedied. Lot of delay is being caused by surveyors

10th March 1964] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

with the result that cases of pattas which are joint pattas had been dragged to courts of law with all the necessary expenditure for the litigants. This is a serious problem to-day in the rural areas and Government should take proper remedial steps in this regard.

Regarding assignments, I would like to say a few words. To-day, we say that we have introduced the Land Ceiling Act. Assignments are being made in different names to different pattadars. There are certain cases, where the assignments have been made ignoring certain factors. Assignment is not made in the case of a ryot possessing less than five acres. There are cases where the ryots are owning more than 30 to 35 acres of fertile lands are getting assignments. Such cases should be carefully examined and scrutinised and necessary instructions should be issued to the authorities to assign the lands to the tiller of the soil in time.

In the Panchayat Act, provision has been made for the panchayats to take certain lands and use them for the benefit of the community. Provision is also made to acquire the assessed waste dry lands. The lands which are classified wrongly as assessed waste are being acquired. They are not classified rightly especially in the taken-over villages. In such places, the lands possessed by the ryots which have been classified wrongly the panchayats are trying to take over for improving the land for the purpose of the community. Certain provisions in the Panchayat Act are confusing and misleading, especially in places where there are rival groups who have access to those land. Now certain lands are acquired in the name of afforestation, and in the name of construction of buildings, etc. The ryots are being deprived. Of course, we have got faith in the democratic decentralisation. We have got good faith in popularising the "Panchayat Raj". We should also safeguard the interest of the ryots. After all, the Local Boards are not new to us. We have got the groups and parties and as such it is the duty of the Government to take effective steps to safeguard the interest and ownership of the pattadars.

Regarding the house-tax collections, Sir, we see a sort of co-ordination between the Block Development Officer and the Tahsildar. This co-ordination must be properly effected at every stage so that the work can be done on better lines.

Regarding the land revenue collections, I would suggest one thing, which was suggested by other members also. Notice of Demand may be issued to the ryots stating the name of the pattadar, the extent of land, survey number, the amount to be paid, amount so far paid, etc. This would facilitate the ryots to know what is the extent of land in his possession. By this method, unnecessary and unwarranted things can be avoided. Pass-books may also be issued to the pattadars regarding the remittances made by them. There are lot of difficulties in the collection of arrears. The jeeps and officers are requisitioned for the revenue collections. I can say there is no systematic collection in this respect. This has to be properly looked into because the collection of revenue is very important. The ryots should also realise the responsibility to pay the loans. Without causing any harassment to the ryots, this work

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [10th March 1964]

should be done. Requisitioning of jeeps for the collection work paralyses the administration of the district must be avoided. I request the Government to do something in this regard also.

Regarding pensions, it was stated by the Hon. Chief Minister that nearly 62,000 people were benefited by the Old Age Pension Scheme. The Government have come with a noble scheme, which would benefit the people who have attained the age of 65. The general complaint is that the applications are kept pending in the offices without taking any action. Only a few applications would be pending in the offices, and so the Government should give necessary instructions to dispose of the pending applications immediately. The Liberalised Pension Scheme was extended to the Government employees, but it was not extended to the erstwhile local board employees. Those who retired prior and after June 1960 should also get the benefits under this scheme and it should also be brought under the Pension Rules.

With regard to the loans and advances to agriculturists, I may say, Sir, that these loans are being covered by the Full Finance Scheme. We have cut down everything and the pawn-brokers are also hesitating to give loans. The rate of interest charged by the Central Bank is $7\frac{1}{2}$ per cent, whereas the Reserve Bank is giving at the rate of 3 per cent. The Government should take into consideration this aspect and advise the Central Banks to reduce the rate. Penal interest is also charged, which works out to $12\frac{1}{2}$ per cent. The Co-operative Societies must function for the benefit of the agriculturists.

An amount ranging from Rs. 300 to Rs. 500 was given as subsidy to the agriculturists under the Well Subsidy Scheme. These are the schemes under which the loans were sanctioned to the agriculturists for sinking wells. It is a fact that many agriculturists are benefited under this scheme and wells are sunk. On the particulars furnished by the Tahsildars the ryots are being asked to pay the entire amount with penal interest. I request the Government to issue necessary instructions to the officers concerned to inspect the places and see whether the amount is actually spent for the purpose, whether the well is in existence, and whether the agriculturist is actually benefited. If the amount is spent, the wells are in use the loan granted may be treated as subsidy. It is not the fault of the agriculturists, but the officers should also see whether the work is done. There are officers, who come to the conclusion without knowing the progress of work.

There are several hundred cases like that. I myself brought 60 to 70 such cases to the notice of the District Revenue Officer having jurisdiction over the Tirutani taluk. These are the cases which the Government should look into and see that proper instructions are issued. In those cases where the construction of wells has been completed by the pattadars and which are to-day being used for agricultural operations, such of the pattadars must be given all facilities and benefits including subsidy. With these few words, I resume my seat. Thank you, Sir.

10th March 1964]

* திரு. அ. ராகவ செட்டி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகத்திற்கு அடிப்படையான கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி சில வார்த்தைகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் முடிய நாட்டிலே எந்த வேலை நடக்கவேண்டுமென்று நினைத் தாலும் முதல் முதலாக கிராம அளவிலிருந்து தான் எல்லா வேலை களும் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று நான் தனியாக எடுத்து கூறவேண்டியதில்லை. நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் சுமார் 30,000 பேர்கள் இருக்கும் சமூகத்திற்கு, அவர்கள் நிலைமை என்ன என்று சொல்லுவதற்கே நம் அரசாங்கம் சுமார் 3-4 வருஷங்களாகத் தள்ளிக்கொண்டே போகிறார்கள். அவர்கள் முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களா, அவர்கள் நிலைமை என்ன என்று சொல்லுவதற்கே நம் அரசாங்கம் இவ்வளவு நாளாக முடிவுக்கு வராது இருப்பதைப் பற்றி நம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இனியாவது அவர்கள் நிலைமையைப் பற்றி திட்டவட்டமான ஏற்பாட்டை கூடிய சீக்கிரத்தில் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, கிராமங்களில் பட்டா டிரான்ஸ்லீபர் பற்றி எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் சிரஞ்சீவுவு நாயுடு அவர்களும் சொன்னார்கள். ஒரு அரசாங்கம் நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டுமென்றால் அரசாங்கத்தின் எல்லையில் இருக்கும் நிலங்கள் யாருக்குச் சொந்தமானது என்று சொல்ல முடியாத நிலை கிராமங்களில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் இருக்கும் பட்டாதார்கள் யார், எவ்வளவு கிஸ்தி செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல முடியாது இன்று இருக்கும் நிலை. ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அல்லது இரண்டு முறை ஜிப்புகளை எடுத்துக்கொண்டு சென்று விவசாயிகளை பயமுறுத்தி கிஸ்தியை வசூலிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. கிராமங்களில் கிஸ்தி செலுத்த வேண்டுமென்று பொறுப்பை உணர்ந்தவர்கள், செலுத்தவேண்டுமென்று இருக்கிறவர்கள், இவர்கள் செய்யும் ஆர்பாட்டத்தினால் அவர்கள் ஏதோ ஒரு துகையை செலுத்த வேண்டிய அளவிற்குக் கஷ்டப்படக் கூடிய நிலை இருக்கிறது.

பட்டா டிரான்ஸ்லீபர் பற்றி நான்கு ஆண்டுகளாக பலர் இந்த மன்றத்தில் வற்புறுத்திப் பேசினார்கள். சர்க்கார் இதில் சினந முயற்சி கூட செய்ததாக எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இல்லை. ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு சர்வேயரை நியமித்து, தாலுகாவில் உள்ள சுமார் 350 கிராமங்களில் இருக்கும் அத்தனை பட்டாக்களையும் மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னால் எத்தனை ஆண்டுகள் அது சாத்தியம் இல்லை என்று கனம் செயின்று அமைச்சருக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இறகு, பஞ்சாயத்து யூனியன் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்கும் ரெவின்யூ இலாகாவிற்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரியாத நிலை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளையும் ரெவின்யூ இலாகா செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது தற்போதுள்ள சட்டப்படி. ஆனால் நடைமுறையில் இரண்டு பேரும் ஒத்துக் காரியங்களைச் செய்வதில்லை. முக்கியமாக சிறிய

[திரு. ஆ. ராகவரெட்டி] [10th March 1964]

நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒப்படைத் திருக்கிறோம். நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பஞ்சாயத்து யூனியனில் சில காலமாக ஐடில் மேன் பவர் ஸ்கீம் என்ற திட்டத்தின் கீழ் 7-ல் 4 பங்கு பணம் கொடுக்கவேண்டியது, கிராமத்திலே வேலை இல்லாத கஷ்டப்படு கிறவர்களுக்காக என்று ஒரு திட்டம். அது நடைமுறையில் வேலை செய்யவும் இல்லை இன்றும் இல்லை. வேண்டுமானால் இன்றைக்கே பொறுப்புள்ள அதிகாரியை அனுப்பி ஊத்துக்கோட்டை பகுதியில் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் என்ன வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன என்று பார்த்து வரச் சொல்லலாம். எல்லாம் காகிதத்தில் தான் இருக்கின்றன. பணம் கொடுத்ததாக கணக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் திட்டத்தை நிறைவேற்ற உத்திரவு இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு இம்மாதிரி செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதை என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்டுக்குக் கொடுத்தால் நன்றாகச் செய்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

பிறகு, முதியோருக்கு பென்ஷன் கொடுப்பதைப் பற்றி ஏராளமான மனுக்கள் தாலுகா ஆஃபில்களில் பெண்டின்காக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. உடனடியாக அவர்களுக்கெல்லாம் நிவாரணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதைப் பற்றி சில பகுதிகளில் முழு கடன் திட்டம் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். சர்க்காரில் முழு கடன் திட்டம் என்று பெயர் வைத்து 100-க்கு 85 ரூபாய் கொடுத்து 7½ ரூபாய் வட்டி என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். மத்திய பாங்கிக்கு 3 சதவிகிதம் என்று கொடுத்தால் 7½ சதவிகிதம் என்று வைத்து, 6 மாதத்திற்குள் செலுத்தாவிட்டால் அன்று முதல் 12½ சதவிகிதம் என்று வசூலிக்கிறார்கள். குறைந்த வட்டிக்கு கொடுக்கும்போது 4½ சதவிகிதம் அதிகம் வசூலிப்பதும், பீனஸ் இன்டரெஸ்ட் வசூலிப்பதும் நியாயம் அல்ல என்று சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் கடன்களில் கிணறுகள் வெட்ட 4-ல் ஒரு பங்கு சப்லிடி என்றும் மூன்று பங்கு கடன் என்றும் கொடுக்கிறார்கள். கொடுப்பதை, கேட்டவைடனே அவர்களுக்குக் கொடுத்து கிணறு எடுக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் கடந்த ஆண்டில் 20 பேர்கள் மனுசெய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களில் ஒருவருக்குக் கூட கிடைக்கவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். தாராளமாக எல்லோருக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ரா. சு. லீரப்ப செட்டியார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாக மான்யக் கோரிக்கையின் மீது நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

10th Mar. in 1964] [திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியர்]

சேலம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தில் எடுத்துக்கொள்ள நடவடிக்கையை துரிதப்படுத்தி சீக்கிரம் பிரிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்திற்கு கிராம அதிகாரிகள் பிபவுண்டேவுன் என்று சொல்லுவார்கள். கிராம அதிகாரிகள் பண்டைய காலத் திலிருந்து நல்ல நிலைமையில் செல்வாக்கோடு கிராமங்களில் இருந்து வந்தார்கள். இப்போது கிராம அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு நாளுக்கு நாள் அதிக வேலைகளை ஒப்படைத்த காரணத் தினால் அவர்களுடைய வேலைகளைச் சரிவர செய்ய முடியாமல் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். கிராம அதிகாரிகள் இந்த அரசாங்கத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு இலாகாவிற்கும் ஜவாப் சொல்ல கடமைப்பட்டுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதோடு இவர்கள் முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களை விட 24 மணி நேரம் வேலை செய்து கொண்டிருந்தும் இவர்களை அரசாங்கத்தில் பார்ட் டைம் கவர்ன்மென்ட் ஸர்வென்ட்ஸ் என்று சொல்லுகிறார்கள். முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களை விட, 24 மணி நேரமும் வேலை செய்வதால் இவர்களை முழுநேர உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று அரசாங்கத்தில் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அவர்களுக்கு இப்போது பஞ்சாயத்து வரி வசூல்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பல வருஷங்களாக வசூலிக்காமல் இருந்த பஞ்சாயத்து வரிகளை இவர்கள் செவ்வனே வசூலித்து வரி பாக்கிகளைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் இவர்கள் வரி வசூல் செய்யும் காலங்களில் இவர்களுக்குத் தக்க பந்தோபல்லை அரசாங்கம் கொடுக்கவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். எனன்றால், உதாரணமாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அச்சுக்குமங்கலம் கிராமத்தில் கிராம முனிசிப், தாசில்தார், பி.டி.ஓ. மற்றவர்களிடம் வசூலுக்கு சென்றபொழுது, அங்கிருக்கிற டாக்ஸ்-பேர் அந்தக் கிராம அதிகாரியை தாக்கினார் என்றும் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை என்றும் கேள்விப்படுகிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்காவிட்டால் அவர்கள் வரி வசூல் வேலையை எப்படிக்கவனிக்க முடியும் என்பதை அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும். இப்பேர்ப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள் தங்களுக்குள்ள குறைகளைப்பற்றி அடிக்கடி அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் செரல்லியும், அவர்களுடைய குறைகளை அரசாங்கம் நாளாதுவரையில் நிவர்த்திக்கவில்லை என்று நான் அறி கிறேன். ஆனால், நமது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் எப்பல்மாதத்தில் அவர்களுடைய குறைகளைப்பற்றி ஆலோசித்து தீர்ப்பு தாக உறுதி அளித்திருக்கிறார். அந்த உறுதிப்பிரகாரம் வருகிற எப்பல்மாதத்தில் அவர்களுடைய குறைகளைப் பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசித்து முடிவு செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். கிராம அதிகாரிகள் மிகவும் பொறுப்பும், பொருமையும் வாய்ந்தவர்களாக

[திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்] [10th March 1964]

கிராமங்களில் வேலை செய்துவருகிறார்கள். அவர்கள் மற்றவர் களைப்போல, ஸ்ட்ரைக்கோ, அல்லது மற்ற நடவடிக்கைகளோ இதுவரையில் எடுத்துள்ளதாக நான் கருதவில்லை. ஆகையால் இப்பேர்ப்பட்ட மிகவும் பொருமை பொருந்திய கிராம அதிகாரி களைப்பற்றி அரசாங்கம் சீக்கிரம் சிந்தித்து, அவர்களுடைய குறை களைத் தீர்ப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், நமது மாகாணத்தில் சமார் 15,000 கிராம அதிகாரி களும், 35,000 கிராம பணியாளர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு நமது சட்டசபையில் ஒரு பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து, அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச்சொல்ல ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

கிராம அதிகாரிகளை தாகில்தார்கள் எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் முன்கூட்டியே டெப்யூடி கலெக்டர் அவர்களுடைய உத்தரவை எதிர்நோக்கி ஸ்வப்பெண்டு செய்து வருகிறார்கள். இவ்விதமான பழக்கம் பல நாட்களாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. இது அரசாங்கத்தின் ஞாபகத்திற்கு ஏற்கனவே கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து, அம்மாதிரி அவர்களை ஸ்வப்பெண்டு செய்யக்கூடாது என்ற நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அவர்கள் பேரில் எதாவது சார்ஜஸ் இருந்தால் விசாரித்து அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்குமாறு நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கிராம அதிகாரிகளுக்கு வருஷத்திற்கு ரூபாய் 15 முதல் 25 வரை டி.ஏ. கொடுக்கப்படுகிறது. ஐமாபந்தி காலங்களில் இவர்கள் தாலுகா ஆபிளாக்கு சென்று 10 நாட்கள் அங்கேயே தங்கி கணக்கை முடித்துக்கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கும் சேர்த்து இவர்களுக்கு ‘டி.ஏ.’ வருஷத்திற்கு ரூபாய் 25 கொடித் தால் என்ன பலன் தரும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும் இந்த ‘டி.ஏ.’ விஷயத்தை கவனித்து அதை அதிகப்படுத்துமாறு நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ‘எச்.ஆர். அண்டு வி.சு.’ போர்டு விஷயமாக சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதிலே, நீதி, நிர்வாகம் இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்திருப்பதால், நீதி கிடைப்பதில்லை என்ற கருத்து இருக்கிறது. ஆகையால், கோவில் நிலங்களைப் பற்றி கொடுக்கப்படும் சர்டிபிகேட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில், அந்தந்த சிவில் கோர்ட்டுகளுக்கு அந்த அதிகாரம் மாற்றப்பட்டால் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மேலும் கிராமங்களிலிருந்து அடிக்கடி சென்னைக்கு வந்து அவர்கள் கேள்கள் விசாரிக்கப்பட்டு தீர்ப்புகள் வழங்கவேண்டியிருப்பதால் சமார் இரண்டு வருஷங்கள் ஆகிறது. கேள்கள் விசாரிக்கப்பட்ட பின்னாலும் பல மாதங்களுக்கு தீர்ப்புக் கூறுவதில்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். இதனால் பல சங்கடங்களுக்கு கிராமத்திலுள்ளவர்கள் உள்ளாகிறார்கள். ஆகையால், விசாரணை நடந்த 15 நாட்களுக்குள் தீர்ப்பு சொல்ல ஏற்பாடு

10th March, 1964] [திரு. ரா. ச. வீரப்பு செட்டியார்]

செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடிந்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாவட்ட நிர்வாக மான்யத்தின் மீது என்னுடைய கட்சி உறுப்பினர் கொடுத்திருக்கும் வெட்டிப் பிரேரோபனையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்ல கடவுமைப் பட்டிருக்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர் ஒருவர் ஜில்லாப் பிரிவினை விஷயமாகப் பேசினார்கள். சேலத்தை இரண்டாக பிரிப்பதாக இருந்தது, தேசிய நெருக்கடி காரணமாக தற்காலிகமாக அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறி கிறேன். அப்படி பிரிக்கப்பட்டால் கிருந்தநார் தாலுகாவை சேலத்தின் ஒரு பகுதியோடு இணைத்து, தலைமை இடத்தை திருப்பத்தாரில் ஏற்படுத்தும்படியாக கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்குக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்னைப் பொறுத்த மாட்டில் இப்பொழுது இருக்கிற ஜில்லா அமைப்பில் கையை வைக்கச் சூடாது என்பதுதான் கருத்து இருந்தாலும், கனம் அங்கத்தினர் அபிப்பிராயத்தை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு வேண்டாம், சேலத்தின்குப் போய்விடுமோம் என்று கனம் அங்கத்தினர் அபிப்பிராயம் சொல்லுகிறாரா? இல்லையென்றால், அப்பேர்ப்பட்ட யோசனை ஒன்றுமில்லை.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : அப்பேர்ப்பட்ட யோசனை ஒன்றுமில்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படியானால், மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றி தொவிலித்துக்கொள்கிறேன்.

வானியம்பாடி இப்பொழுது ஒரு சப்தாலுகாவாக இருந்து வருகிறது. அதை நீக்கிவிட்டு ஆம்பூர், தார்த்தப்பட்டி பிரகாவையும் வானியம்பாடியோடு சேர்த்து வானியம்பாடி தாலுகாவாகச் செய்தால் எல்லோருக்கும் வசதியாக இருக்கும் என்று பரவலாகப் பேசிக்கொள்ளப்படுகிறது. இது சம்பந்தமாக வானியம்பாடி முனிசிபாலிடியில் ஒரு தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இது விஷயமாக போதிய கவனம் செலுத்தி, வானியம்பாடியை தாலுகாவாக மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருப்பத்தார் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில் பாலாறு பேளின் ரூல்ஸ் விவசாயிகளுக்கு பெருத்த தொல்லையாக இருக்கிறது. காரணம், மற்ற தாலுகாக்களுக்கு வா ஆற்காடு மாவட்டம் வேலார் தலைமை இடத்தில் பி. டபிள்யூ. டி. என்ஜினியர் அலுவலகம் இருக்கிறது. ஆனால், திருப்பத்தார் தாலுகாவிற்கு பி.டபிள்யூ.டி. அலுவலகம் மேட்டேர் டாஸில் இருக்கிறது. ஆகவே, ‘கிளியரன்ஸ் சர்டிபிகேட்’ வாங்குவதென்றால், பி.டபிள்யூ.டி. என்ஜினியருக்கு அந்த மனு போய்வருவதற்கு சற்றேறக்குறைய 6 மாதங்கள், 8 மாதங்கள், 12 மாதங்கள் கூட ஆகிவிடுகிறது.

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [10th March 1964]

இதனால், விவசாயிகள் காலாகாலத்தில் பம்பு செட்டுகள் வைக்க முடியவில்லை, பெரிய கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். திருப்பத்தார் சம்பந்தப்பட்டவரையில், மேட்டீர் டாமில் பி. டி. பிள்டீ. டி. என் ஜினியரிங் அலுவலகம் இருப்பதினால் திருப்பத்துர் தாலுகா விவசாயிகள் மிகுந்த வேதனை அடைகிறார்கள். இந்தத் தாலுகா சம்பந்தப்பட்ட அலுவலகத்தையும் தலைமை இடத்திற்கே, அதாவது வட ஆற்காடு தலைமை இடமாகிய வேலானாருக்கே மாற்றிவிட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். இது சம்பந்தமாக வட வேலார் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தில் தீர்மானம் போட்டு, அரசாங்கத் திற்கு சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் நன்றாகக் கவனிக்குமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாணியம்பாடி ஸ் வெவலை விட 700, 800 அடிக்கு மேற்பட்ட ஊர்களில் உள்ள கிராமங்கள்கூட பாலாறு பேலின் ரூஸ்ல்க்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு பெருத்த தொல்லைகள் இருக்கின்றன. அதை அமைச்சர் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, இந்த விதிகளைத் தளர்த்தி அந்தக் கிராமங்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பட்டா மாறுதலைப்பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய பல உறுப்பினர்கள் மிகத் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறினார்கள். 60 ஆண்டு காலமாக, 100 ஆண்டு காலமாக பட்டா மாறுதல் இல்லாமலே கிராமங்களில் நிலை அப்படியே இருந்து வருகிறது. அசற்குக் காரணம் சாதாரணமாக ஒரு பட்டா மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்றால் ரூபாய் 100 செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பெரிய பணக்காரர்களுக்கு மட்டும் பட்டா மாறுதல் சரியாக நடந்து விடுகிறது. ஏழை விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் அப்படியே இருந்து விடுகிறது. அவர்கள் கடன் வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் போட்டால் ஸப்டிவிஷன் ஆகவில்லை, பட்டா மாறுதல் ஆகவில்லை, ஆகவே உங்களுக்கு கடன் கொடுக்க முடியாது என்ற அளவுக்குத் திருப்பப்படுகிறது. இதில் என்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று புரியவில்லை. நீண்டகாலமாக இம்மாதிரி ஒரு பாரம்பர்யம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல ஆண்டு காலமாக இம்மாதிரி விவசாயிகளின் நிலைமை இருந்தால் அவர்கள் அதை யாரிடம் சென்று முறையிடுவார்கள்? ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து, ஒரு நிலத்தை வாங்கினாலோ, விற்றிலோ உடனடியாக இரண்டு மாதங்களில் பட்டாவை மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தால், இந்தத் துர்பாக்கியமான நிகழ்ச்சி ஏற்படாது. அதன் காரணமாக கர்ணத்திற்கும் கெட்ட பெயர் வராது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதினால் அவர்கள் கேட்டு வாங்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ‘ஸீல் ஸம்மன்’ கொடுக்கப்படுகிறது. ‘ஸீல் ஸம்மன்’ சம்பந்தமாக ‘டி.எ.’ கொடுக்கலாம் என்று விதிகள் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இருந்தாலும், அம்மாதிரி அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுத்து, நல்ல முறையில் அவர்களை

10th March 1964] [திரு. மு. பொ. வழிவேல்]

வைத்தோமானால் இம்மாதிரி சிக்கல்கள் ஏற்படாது என்பது என்னடைய பணிவான அபிப்பிராயம் ஆகும். ஜில்லா போர்ட் நிர்வாகத்தின் கீழ் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஆரம்பப் பள்ளிகள் பஞ்சாயத்து யூனியனின் பொறுப்பில் இருக்கின்றன. ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் மாதம் முதல் தேதி யில் கிடைக்கிறது. ஆனால் ஜில்லா போர்டில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு மாதக் கடைசியானாலும், அடுத்த மாத கடைசியானாலும் கூட சம்பளம் கிடைப்பது இல்லை. மற்ற ஜில்லாக்களின் நிலைமை எப்படியோ, தெரியாது. ஆனால் வட ஆற்காடு ஜில்லா விலே இந்த மாதச் சம்பளம் இந்த மாதமே கிடைப்பது இல்லை. பெஸ்டிவல் அட்வான்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற பண்டிகை முன் பணம்கூட அவர்களுக்கு சரியான காலத்தில் கிடைப்பது இல்லை என்ற எண்ணம் பரவலாக இருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் தவணித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உயர்நிலைப்பள்ளி களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு மாதம் முதல் தேதி சம்பளம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப் பிட்டது போல முனிசிபல் கவுன்சில்களிலும் எம்.எல்.எ-கனுக்கு இடம் இருக்கவேண்டும். அங்கே அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள அங்கே தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றினால் அவற்றின் மீது இங்கே இந்த மன்றத்திலே விவாதிக்க அம்மாதிரியான ஏற்பாடு சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே நகராட்சி மன்றங்களிலே எம்.எல்.எ-க்களை எக்ஸ்-அபிஷியோ மெம்பர்களாக அமைக்க விதிகள் போடும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வாணியம்பாடியில் தீ அணைக்கும் படை இல்லாததால் மிக்க தொல்லையாக இருக்கிறது. அங்கே ஒரு தீ அணைக்கும் படையை நிறுவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜில்லா நிர்வாகத்திலே ஒரு மனு போட்டோம் என்றால் 4 நாளில் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் எந்த மனுவின் மீதும் 3, 4 மாதங்கள் ஆன பிறகும்கூட எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கமாட்டார்கள். நிர்வாகத்திலே செல்வாக்கு உள்ள ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் குறுக்கிடுவதினால் அதிகாரிகள் மேற் கொண்டு என்ன செய்வது என்று புரியாமல் தயங்குகிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை இப்படிப்பட்ட குறுக்கீட்டின் காரணமாக அதிகாரிகள் நீதியை செலுத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பெயரைச் சொல்லிக் கூட செல்வாக்குள்ளவர்கள் தவறான காரியங்களை செய்ய முற்படு கிறார்கள். அதனால் ஏற்படும் பயத்தின் காரணமாக அதிகாரிகள் என்ன செய்வது என்று புரியாமல் கையைப்பிசைகிறார்கள் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எதிர் கட்சி கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே ஒரு உறுப்பினர் செல்வாக்குள்ளவர், செல்வாக்குள்ளவர் என்று சொல்வதனால் அதிகாரிகள் அதை உண்மை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th March 1964]

என்று எடுத்துக் கொள்ளும் நிலைமை அமைந்து பேரகலாம். ஆகவே செல்வாக்கு என்பதை குறைவாகச் சொன்னார் தல்லது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் முதல் அமைச்சர் பெயரைச் சொல்லி காரியங்களை சாதிப்பதனால் அவர்களுடைய பெயருக்கு ஊறு வரக்கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தின் காரணமாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தின் சார்பாக அதை அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தேன். அம்மாதிரி யாக அதிகாரிகளுக்கு ஏற்படும் பயத்தைப்போக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வேண்டும் என்று சபாநாயகர் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

***திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரிக்கிறேன். பொதுவாக சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு பல்வேறு இலாகாக்களில் திருத்தம் ஏற்பட்டு வருகிறது. அதுவும் மேலே இருந்து திருத்தங்கள் வருகின்றன. பாராட்டக் கூடிய அளவுக்கு திருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இலாகா ஒன்று உண்டு என்றால் அது பப்பிக் வொர்க்ஸ் இலாகா. ரெவின்யூ இலாகா எல்லாவற்றுக்கும் சாதாரணமாக பொறுப்பாக இருக்கும் இலாகா. அந்த இலாகாவில் சாதாரணமாக சுதந்திரத்திற்கு முன்பு எல்லாம் பல அதிகாரிகள், ஜில்லாக் கலெக்டர் கள்கூட எஞ்சம் பெறக்கூடிய வர்கள் இருந்தார்கள் என்று பரவலாக புகார்கள் இருந்து வந்தன. இன்றைக்கு ஜில்லா கலெக்டர்தான் பல காரியங்களுக்கும் பொறுப் புள்ளவராக இருக்கிறார். என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். எனினும் ஜில்லா கலெக்டர்கள் யாரும் எஞ்சப்புகாருக்கு ஆளாக வில்லை என்பது நமக்கு பெருமை தரக்கூடியதுதான். அதே போல ரெவின்யூ டிவிஷன் ஆபிசர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராம மக்களுக்கு இலகுவாக அனுகக்கூடிய இடம் தாலுகா ஆபிஸ். அந்த தாலுகா ஆபிஸிலே போதுமான திருத்தம் ஏற்பட வில்லை. சுதந்திரம் பெற்று 15, 16 ஆண்டுகள் ஆகியும் அங்கே விசேஷ மாறுதல் ஏற்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன்தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அங்கே எவ்வளவு சீக்கிரமாக திருத்தத்தைக் காண்கிறோமோ அவ்வளவுக்கு நாம் சுதந்திரவாழ்வின் அருமை பெருமைகளை உணர முடியும். இந்தக் காரியத்திலே அரசாங்கத்திற்கு வேகம் வேண்டும். அந்த வேகம் காரணமாக எவ்வளவு காலாகாலத்திற்குள்ளே நாம் திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறோமோ அதைப் பொறுத்து நமது வெற்றி, தோல்வி அமையும். சில நன்பர்கள் குறிப்பிட்டது போல நானும் குறிப்பிடுகிறேன். கலெக்டர் ஆபிஸிலே, ஆர்.டி.ஓ. ஆபிசிலே அல்லது தாலுகா ஆபிஸிலே மக்கள் போய் சாதாரணமாக ஏதாவது விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள பல மேசைகளின் பக்கவில் போய் நிற்க வேண்டிய தூர்பாக்கியமான நிலை இருக்கிறது. வெகு சீக்கிரத்திலே முடித்துக் கொண்டுவரமுடியும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை.

10th March 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

ஆகவே நிச்சயமாக இந்த ஆபீசுகளில் பொதுஜன தொடர்பு அதிகாரி, பப்ஸிக் ரிலேஷன்ஸ் ஆபீஸர் ஒருவரைப் போட்டால் மிக்க நலமாக இருக்கும். அதனால் ஏற்படும் அதிகச் செலவைக் கூட நாம் பொருட்படுத்த வேண்டியது இல்லை.

ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரை ஒவ்வொரு ஜில்லா ஏக்கும் ஒரு பொறுப்புள்ள கலெக்டர் இருக்கிறார். சாதாரணமாக இப்பொழுதெல்லாம் சிறிய வயதுள்ளவர்கள் வருகிறார்கள். அன்மையில் அனுபவம் மிக்க ரிடையரான ஒரு பெரிய அதிகாரியை நான் சந்திக்க நேர்ந்தபொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள், ஜில்லா கலெக்டர் பொறுப்புக்கு நிச்சயமாக வயதானவர்களும், அனுபவம் உள்ளவர்களும் வரவேண்டும்; வெறும் உயர்படிப்பு மட்டும் போதான என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஜில்லா கலெக்டராக வருபவர்கள் குறைந்தது 35 வயதாவது ஆகியிருந்தால்தான் பொறுப்பை முறையாக நிர்வகிக்க உதவியாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இன்றையதினம் ஜில்லாக்களிலே அதிகமாக அதிகார குவியல்கள் ஏற்படுவதைப் பார்த்தால் அதை மிக ஜாக்கிரதையாக பரிசீலிக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியும். காந்தாரி, 6 வருஷ காலமாக நான் உன்னிப்பாக கவனித்து வந்திருக்கிறேன், பெரிய பெரிய அதிகாரப் பொறுப்புகள் குவிந்து வருவதையும், நவாபு போன்று கலெக்டரிடம் அதிகமான அதிகாரங்கள் வந்து கொண்டிருப்பதையும் கண்ணுரப் பார்க்கிறேன். அவற்றில் பல சட்டபூர்வமாக இருப்பதன் கர்ரணமாக, அதற்கு நாமும் காரணமாக இருக்கலாம். பலவேறு இசாக்சியங்களில் இருப்பது போல மாவட்ட அபிவிருத்தி கவனிலுக்கு கலெக்டர் தான் தலைவர். அது எல்லம் உத்தியோகஸ்தர்கள் கையில் இருக்கிறது. மக்கள் பிரதிநிதிகள் வலு குறைகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பாக கவனிக்கவேண்டும். பொதுஜன தொடர்புள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகள் வேண்டிய அளவுக்கு செல்வாக்கு பெற்ற நிலையில் இருக்க முடியவில்லை. அதனால் ஜில்லாவிலே செகண்டராங்க் லீடர் விப் ஏற்படும் குழ்நிலை குறைகிறது. அவர்களுக்குள்ள அதிகாரம் எல்லாம் குறைந்து போகும் நிலைதான் இருக்கிறது. இந்த நிலை மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். மக்கள் பிரதிநிதிகளின் கையில் அதிகாரம் வருவதுதான் அதிகாரி களிடம் அதிகாரக் குவியலை குறைத்து ஜனநாயகம் வரை வழிவகை செய்யும். இந்த விவரங்களை அரசாங்கம் ஜாக்கிரதையாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதிகாரிகளிடம் வஞ்ச ஊழல் இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப் பட்டது. உத்தியோகஸ்தர்கள் பலரிடத்தில் மேலிடங்களில் ஜாதிப் பித்து அதிகமாக இருக்கிறது; கீழே வஞ்சப் பழக்கம் இருக்கிறது. இந்த ஜாதிப் பித்து பொறுப்புள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் இருப்பது மூலம் தீமைதான் ஏற்பாடும். இதை ஒழித்தால் அன்றி விமோசனம் இல்லை என்ற நிலைதான் ஏற்படும். இதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [10th March 1964]

முன்பு அதிகாரிகளோடு சில அதிகாரப் பற்றந்த அங்கத்தினர் கள் சேர்ந்து பணி புரியும் வாய்ப்பு இருந்தது. பல்வேறு கமிட்டி கள் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. சிறு தவறுகள் ஏற்பட்டாலும் அதைச் சுட்டிக்காட்டி எடுத்துக்காட்டக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருந்தது. எந்த பெரிய அதிகாரியும் தன் இஷ்டப்படி செய்ய முடியாத நிலை இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது பெரிய பெரிய பொறுப்புகளை அவர்கள் கையில் கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அதிகாரக் குவியல் அதிகரித்து வருகிறது. அதன் காரணமாக பல தீய விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. அதை மிகக் ஜாக்கிரதையாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று பணி வோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தாலுக்கா ஆபிரிக்கு வரக்கூடிய சாதாரண ஜூனங்கள் தங்க ஒரு வசதியும் அங்கு இல்லை. தாலுக்கா காரியாலயத்தில் வேலை பார்க்கக்கூடிய என்.ஐ.ஓ.க்கஞ்சுக்குச் சௌகரியமாக ஒரு ஷெட் பக்கத்தில் இருக்கிறது. சில இடங்களில் கட்டடங்கள் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அலுவலகத்திற்கு வரக்கூடிய பொது மக்கள் மரத்தின் நிழல்தியிலும் மற்ற இடங்களிலும் காத்திருக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அலுவலகங்களுக்கு வரக்கூடிய பொது மக்களுக்கு தாலுகா ஆபிரிக்களின் அருகில் தங்குமிடம் அமைத்துக் கொடுப்பதுடன் என்ன என்ன வசதிகளைல்லாம் செய்து கொடுக்கலாம் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் திவிரமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

வளர்ச்சியடையக்கூடிய இந்த ர்நரத்தில் பொதுதேவைப் பிரதிநிதி கருக்கு எவ்வளவு அதிக வேலை ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அதைப் போலவே அதிகாரிகளுக்கும் எல்லையற்ற வேலைப் பரு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரவு எட்டு மணி வரைக்கும் கூட அலுவலர்கள் தாலுகா அலுவலகங்களில் தங்கியிருந்து வேலை பார்க்க வேண்டி ஏற்படுகிறது. விட்டுக்குக் கூட பைல்களைக் கொண்டு செல்ல வேண்டிய அளவுக்கு அவர்களுக்குக் கஷ்டம் இருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. அந்த அளவு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய வேலைப் பருவை எந்த அளவுக்குக் குறைக்க முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு சில சர்க்கார் அலுவலகங்களில் பழைய கால முறைப்படியே காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. அங்கெல்லாம் சீக்கிரமாக வேலை நடைபெறும் பொருட்டு, ரெட் டேபில்ஸத்தை எந்த அளவு உடைத் தெறிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்பதை ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

குறிப்பாக, கடன் விதியோகம் செய்வதை எடுத்துக்கொண்டால், தோட்டத்தில் பாதி கிணறு போன்ற நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்கம் நல்ல எண்ணத்தோடு இந்தக் கடன் வசதிகளைல்லாம் சாதாரண எழை விவசாய மக்களுக்கு அளிக்க முன்வந்தாலும், அவர்கள் கையில் கடன் பணம் போய்ச் சேருவதில் தாமதம் ஏற்படுவதற்கு அலுவலர்களின் வேலைப் பரு ஒரு காரணமாகும். வேலைப் பரு வைக் குறைத்து விட்டால் ஓரளவுக்கு ஸ்கெப் பழக்கம் போன்ற ஒழுங்கெணங்களைத் தவிர்க்க முடியும். அதிலும் ஜாக்கிரதையாகக் கவனம் செலுத்திப் பார்க்க வேண்டும்.

10th March 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் கொடுப்பதைப்பற்றி மற்றொரு கணம் உறுப்பினர் சட்டிக் காட்டியது போல, ஒரு அடி குறைவாகத் தோண்டிவிட்டார்கள் என்றே, குறிப்பிட்ட கெடுவை மீறி சில தினங்கள் கழித்துத் தோண்டினார்கள் என்று காாணம் காட்டியோ முழுக் கடன் பண்த்தையும் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். சட்டம், விதி அப்படி இருக்கிறது என்றாலும் கூட, எந்த அளவுக்கு நல்ல எண்ணத்தோடு அரசாங்கம் இந்தக் கடன் திட்டத்தை வகுக்கிறார்களோ, அந்த விண்ணம் நிறைவேறும் அளவுக்கு இத்தகைய உபத்திரவங்கள் அவர்களுக்கு இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கடன் வசதி உண்மையிலேயே ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருப்பதற்குப் பதிலாக, விட்டையே விற்றுக்கூட கடனிடத் திருப்பித் தரவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமை ஒரு சில இடங்களில் ஏற்படுகிறது. அந்தக் தொகையை மானியமாகவோ அல்லது கடனுக்கோ பாவித்து இந்தப் பிரச்சினையை ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலனை செய்வது நல்லது.

இல்லோரு பென்ஷனருக்கும் குறைந்தபட்சம் 20 ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உத்தியோகத்தில் இருந்து ரிடையர் ஆகி, இந்த இருபது ரூபாய்க்கும் குறைவாக பென்ஷன் வாங்கிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு இது ஓராவு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும். சென்டால் கவர்ன்மென்டில் வேலை பார்த்து ரிடையர் ஆனவர்களும் தாலுக்கா ஆபிசுக்குச் சென்று பென்ஷன் வாங்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. 80, 85 வயது ஆன பென்ஷனர்கள் கூட் தாலுக்கா ஆபிசுக்குப் போய்த்தான் வாங்க வேண்டும் என்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதைக் கூடுமான வரையில் எம்.ஒ. மூலமாக அனுப்பலாம். மத்திய அரசாங்க எக்ஸிலஸ் டிபார்ட்மெண்டில் வேலை பார்த்து ஓய்வு பெற்றவர்களில் சிலர் மாதம் இருபது ரூபாய்க்கும் குறைவாகப் பென்ஷன் வாங்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு இந்தக் குறைந்த பட்ச இருபது ரூபாய் பென்ஷன் கொடுக்க நம் முடிய மாநில அரசாங்கம் அதற்குரிய சிபார்சை மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் செய்யலாம் என்று நான் யோசனை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாவட்டத்தில் 15, 20 பஞ்சாயத்துக்களில் கூட சர்வே வேலை சரிவர நடக்க முடியாத அளவுக்குப் போதுமான சர்வே ஸ்டாப் போடப்படவில்லை. போதுமான அக்விவிஷன் ஸ்டாப்பும் இல்லை. அந்த ஸ்டாபின் எண்ணிக்கையையும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்களுக்கு நான் முக்கியமான முறையிடு ஒன்றைக் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். ஜமாபந்தி ஆபிசர்கள் தங்களுடைய இஸ்டம் போல், டிஸ்க்ரிஷன் அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்துவதால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜமாபந்தியில் இரண்டு ரேட் தண்ணீருக்குத் தண்டத்திரவை கொடுக்க வேண்டாம் ஒரு ரேட் தான் கொடுக்கலாம் என்று

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [10th March, 1964]

ஜமாபந்தி அதிகாரி ஒரு கேளில் முடிவு செய்துவிட்டால், அது போன்ற எல்லாக் கேஸைக்கும் அது பொருந்தும்படியாக இருக்க வேண்டும். இப்படி இல்லாத நிலையில் மலயா, கொழும்பு போன்ற வெளியிடங்களில் இருக்கும் நில சொந்தக்காரர்களும் ஒரு சில சாதாரண விவசாயிகளும் கஷ்டம் உடைகிறார்கள். உயிர் நேரத்தில் மனுச் செய்யாத காரணத்தால் விவசாயிகளுக்குத் கஷ்டம் ஏற்படாத அளவுக்குக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம் என்கிற தலைப்பில் வந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது எங்களுடைப் பட்சியைச் சார்ந்த பலர் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகம் மாவட்டத் தலைமை அதிகாரியாகிய ஜில்லாக் கலெக்டர் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் இயங்குகிறது. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அது நல்ல இயக்கம் என்றுதான் நாங்கள் சொல்ல முடியும். எனக்கு முன் பேசிய கனம் உறுப்பினர் ஒருவர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஜில்லா டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் சேர்மனுக இருப்பவர் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தராக இருக்கிறார் என்ற காரணத்தால் மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறவர்கள் கொண்டுவரும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முடியாமல் தடைப்படுகிறது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அப்படித்தான் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நான் அடிக்கடி டாக்டர் அம்பேஷ்கார் அவர்களை நினைத்துக்கொள்வது உண்டு. அவர் ஒரு சமயத்திலே ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். “நிர்வாகத்தை பஞ்சாயத்திலே ஒப்பு கொடுத்தால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மைனுரிடி வகுப்பினர்தான்” என்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையின் கீழ் பார்த்தால், பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவிலே மைனுரிடி, மெஜாரிடி என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர, கனம் உறுப்பினர் நினைத்த மாதிரி உருவாவதற்கு இடம் இல்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். ஆனால், ஜில்லா டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் தலைவராக ஜில்லாக் கலெக்டர் இருப்பது கட்சி பேதத்திற்கோ கட்சிப் பாகுபாட்டுக்கோ இடம் அளிக்காமலிருக்க எதுவாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். கனம் உறுப்பினர் சொன்னதுபோல, உத்தியோகச் சார்பு அற்றவர் என்று சொல்லப்படுகிற பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனே மற்றவரோ D.D.C. பின் சேர்மன் பதவி வகித்தால் கட்சிப் பாகுபாடுதான் இருக்கும் என்பதை ஊகித்துத் தானே என்னவோ டாக்டர் அம்பேத்கார் ஸந்க முடிவுக்கு வந்தார் என்று நான் கருதுகிறேன். டாக்டர் அம்பேத்கார் சொன்ன அபிப்பிராயப்படி ஜில்லாக் கலெக்டரே அந்தக் கவுன்சிலுக்குத் தலைவராக இருப்பதால் அது பாரபட்சம் இல்லாமல், பாகுபாடு இல்லாமல் இயங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது என்று தெரி வித்துக் கொள்கிறேன்.

10th March 1964] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

கலெக்டருக்குக் கிழே பல இலாக்காக்கள் மாவட்டத்திலே இயங்குகின்றன. தாசில்தார்கள் தாலுக்காவுக்கு ஒருவராக இருங் தாலுங்கூட அவருக்குத் துணையாக பல தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்கள். எத்தனை தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்கள் என்கிற கணக்கே எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த அளவு தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இவ்வளவு தாசில்தார்கள் இருந்தும்சட நாம் குறிப் பிட்ட நேரத்திலே கேடிப் பார்க்கும்போது ஒருவர் கூடக் கிடைப்ப தில்லை. ஏதோ கேம்ப் போய்விட்டார் என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர, எப்பொழுது போனாலும் ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸில் கண்டு பிடிப்பது அரிதாக இருக்கிறது. அவர் அந்த அலுவலகத்திலே எப்பொழுது வருகிறார் என்று ஒன்றும் தெரியவில்லை. அந்த நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அவர் எப்பொழுது ஹெட்க்வார்ட்டர்கிலே இருக்கிறார், எப்பொழுது கேம்ப் போகிறார் என்று தெரிந்து கொள்ள எங்களைப் போன்ற மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்குச் சுற்றுப் பயண நகல் அனுப்ப வேண்டும். மற்ற அதிகாரிகள் சுற்றுப்பயண திட்ட நகல் அனுப்புவதுபோல் தாசில்தார்களும் அனுப்பினால் அவர்களைப் போய்ப் பார்த்து மக்களுடைய குறைகளை எடுத்து கூறி நிவாரணம் தேடுவதற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

தாலுக்கா அள்விலே பட்டாக்கள் கொடுப்பதில் ஒரு கடினமான நிலை இருக்கிறது. இதற்குப் பல கருத்துக்கள் சொன்னார்கள். பட்டா விஷயமாக ஏழைகள்தான் பொதுவாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பனக்காரர்களுக்கு அது சௌகரியமாக இருக்கிறது. ஏழைகள் கடன் கேட்கும்போது, ‘கூட்டுப் பட்டாவாக இருக்கிறது, தனிப்பட்டாவாக இருந்தால் கவனிக்கிறேன்’ என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். தனிப்பட்டாவாக இருந்தால்தான் கடன் கிடைக்க எதுவாக இருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுப் பட்டா வாக இருந்தால் கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். கூட்டுப் பட்டா வாக இருப்பதற்கும், தனிப் பட்டாவாகப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கும் யார் காரணம் என்பதைத் தயவுசெய்து அமைச்சர்கள் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்து, கூட்டுப் பட்டாவாக இருப்பதைத் தனிப் பட்டாவாக மாற்ற வழி வகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிரயப் பத்திரம் எழுதி ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபிசில் பதி வாகும்போதே பட்டா மாற்றத்திற்கும் எழுதி கொடுக்கிறோம். அதை வைத்துக்கொண்டே பட்டாவை மாற்றிக் கொடுக்க எவ்வளவு சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

புறம்போக்கு நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகள் பத்துப் பதினைந்து வருஷங்களாகப் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். அவற்றுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வருஷா வருஷம் அபராகம் கட்டிக் கொண்டு வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறதே தவிர, பட்டா அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஐமாபந்தியின்போது மனுக்

[திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [10th March 1964]

கொடுத்தாலும் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த அதிகாரங்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். அவர்களும் உடனடியாக பட்டா கொடுக்காமல் பரிசீலனை செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அதிலும் இன்னும் ஒரு பெரிய குறை என்னவென்றால், அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அதிலும் இன்னும் ஒரு பெரிய குறை என்னவென்றால், அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுப்பதிலே அந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டு தீர்மானம் கேட்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டு நீர்மானம் கொடுத்தான் பட்டா கொடுக்கப்படுகிறது. தயவுசெய்து இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைகளில் பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் அதிகமாக மாங்கள்ருகள், தென்னோ கன்றுகள் வைப்பதற்குச் செலவிடப்படுகிறது. இதுவரையில் அனைத்தாவது பலன் கொடுத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. பலன் கொடுக்காவிட்டாலும் பாவாயில்லை. வைத்த கன்றுகள் உயிரோடா வது இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், கிடையாது. இந்தத் துறை களை எடுத்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கோழிப் பண்ணைகள் வைக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் களிலே கோழிப் பண்ணைக்காக என்று செலவிடப்படுகிற தொகை அதிகமாகிறதே தவிர அதற்கு ஏற்றவாறு பலன் இல்லை. இப்படி பல துறைகளில் பணம் விரயம் செய்யப்படுவதைத் தடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. கே. பி. பழனிசாமி : மதிப்பிற்குரிய சபாநாய்கர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு நாம் பல நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறோம். ஜில்லா நிர்வாகத்தில் நம்முடைய பொறுப்புகளும், கடமைகளும் அதிகமாகியிருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து ஆட்சி வந்த பின்பு புறம்போக்கு நிலங்களை சர்க்கார் பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறது. அந்த புறம்போக்கு நிலங்கள் சிலவற்றில் இருப்பது, முப்பது ஆண்டுகளாக அந்த நிலங்களில் குடியிருந்தவர்களும், சாகுபடி செய்து வந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்கள் எதோ ஒரு காரணத்தைக் காட்டி அந்த நிலம் பள்ளிக் கூடத்திற்கு வேண்டும் அல்லது மருத்துவ மனைக்கு வேண்டும் என்பதாகச் சொல்லி அவர்களை உடனடியாக புறம்போக்கு நிலத்தில் இருந்து வெளியேறச் சொல்கிறார்கள். கலெக்டரிடம் விண்ணப்பித்துக்கொண்டால் இதில் தாங்களும் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதனால் பல கடிடங்கள் ஏற்படுவதை நடைமுறையில் காண்கிறோம். இந்த விஷயத்தை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். எழை, எளிய மக்கள் பல காலமாக அந்தப் புறம்போக்கு நிலத்தில் குடியிருந்து வந்தாலோ,

10th March 1964] [திரு. கே. டி. பழனிசாமி]

சாகுபடி செய்து வந்தாலோ அவர்களுக்கே இந்த நிலங்களை உரிமையாக்கவேண்டும் அல்லது நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப் படாத்தாறு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். இதையெல்லாம் உத்தேசித்தால் அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை இனியும் தொடர்ந்து அரசாங்கம் தன் பொறுப்பிலேயே வைத்துக்கொள் வது நலம் என்று கருதுகிறேன்.

சேலம், கோவை ஆகிய ஜில்லாக்களை பைபர்கேஷன் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் முன்பு இருந்தது. இப்போது அந்த ஜில்லா கலெக்டர் ஐ.ஏ.எஸ். ஆகத்தான் இருக்கிறார். அவருக்குத் துணையாக ஜாயின்ட் கலெக்டர் என்று ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைத் தான் போட்டு இருக்கிறார்கள். இரண்டுபேரும் ஐ.ஏ.எஸ். ஆகவில்லை அவர்களுக்குள் யார் தலைமை என்பதும், ஒருவர் சொல்வதற்கு இன்னொருவர் என் கேட்கவேண்டும் என்பதும் கிள விஷயங்களில் பெரிய சங்கடமான பிரச்சினையாக எழுந்து கொண் டிருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் ரெவின்யூ அதிகாரியைப் போட்டால் நலமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படி யில்லாமல் ஒரு ஜில்லாவைப் பிரித்து ஒரு பகுதியை ஒரு கலெக்டரிடத்திலும், இன்னொரு பகுதியை ஜாயின்ட் கலெக்டரிடத் திலும் கொடுப்பதனால் இப்போது வேலை தடைப்படுகிறது. ஆகவே ஜாயின்ட் கலெக்டர் என்பதையே எடுத்துவிடுவது நலம் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து நாம் இப்போது ஹரிஜன் வெல்பார் ஆபீசர் என்று நியமிக்கிறோம். இது ரெவின்யூ டிவிசனல் ஆபீசருடைய 'காடரா'க இருக்கிறது. அதனால் இவர்கள் போடுகிற உத்தரவை தாசில்தார்கள் கேட்பது இல்லை. ஆர்.டி.ஓ. சொன்னால் தாசில்தார்கள் கேட்கிறார்கள். ஆனால் ஹரிஜன் வெல்பார் ஆபீசர் சொன்னால் கேட்பது இல்லை. சம்பளமும், காடரும் இவர்களுக்குக் குறைவாக இருப்பதாக நினைத்து இவர்கள் உத்தரவை மதிப்பது இல்லை. ஆகவே இவர்களுடைய தகுதியை உயர்த்துவதற்கு காடரை உயர்த்த வேண்டும், சம்பள அலவன்சை உயர்த்த வேண்டும். அப்போதுதான் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றொன்று, தாசில்தாருக்கு போன் இருக்கிறது. மற்ற அதிகாரிகளுக்கு போன் இருக்கிறது. ஆனால் ஹரிஜன் வெல்பார் ஆபீசருக்கு போன் வசதி கிடையாது. அங்கே வேலை செய்கிற ஸ்டாப்கள் டெம்பரரியாகவே இருக்கிறார்கள். மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை சாங்கின் வாங்கி சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். மற்ற இலாகா சிப்பந்திகளைப் போல இவர்களுடைய சர்வீஸையும் ரெகுவரைஸ் செய்து, நிரந்தரமாக்கவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் மக்களிடத்தில் எத்தனையோ விண்ணப்பங்கள் வருகின்றன. குறிப்பாக தாசில்தாருக்கு விண்ணப்பம் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அந்த விண்ணப்பங்களுக்குப் பல வருஷங்களானாலும்கூட பதில் கொடுப்பது கிடையாது. இத்தனை

[திரு. கே. பி. பழனிசாமி] [10th March 1964]

நாட்களுக்குள்ளாகப் பதில் கொடுத்தாகவேண்டும் என்ற கட்டுப் பாடு இருக்கவேண்டியது அவசியம். அப்போதுதான் மக்களுடைய குறைபாடுகள் நிங்க வசதி ஏற்படும். அதேமாதிரி பல கிராமங்களில் இருந்து மக்கள் தாலுக்கா ஆபிசுக்கு வருகிறார்கள். அப்படி வருகிறவர்கள் தங்குவதற்கு இட வசதி கிடையாது. அவசரத்திற்கு லெட்டின் வசதி, பாத் ரூம் வசதி கிடையாது. நல்லமுறையில் லெட்டின் ஏற்படுத்தி, ஒரு ஸ்காவனஜிரை ஏற்படுத்தி சுத்தமாக தாலுக்கா ஆபிசுகளில் இந்த வசதிகள் எல்லாம் இருக்கும்படி யாகச் செய்ய வேண்டும்.

தாசில்தார் என்றால் இன்றைக்கு எத்தனையோ தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்கள். ஜீப் வசதி பலருக்குக் கிடையாது. லோன் தாசில்தார், ப்ளாக் தாசில்தார் இவர்கள் தாலுக்காவைச் சுற்றிப் பார்த்து அங்கங்கே உள்ள நிலையைத் தெரிந்துகொள்ளவோ, மக்களுடைய குறைபாடுகளை நிவர்த்திக்கவோ போவது என்றால் முடியாது இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு ஜீப் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் கிணறுவெட்ட லோன் கொடுக்கிறோம். ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதைச் செலவழித்து கிணறு எடுத்தும் தண்ணீர் வரவில்லை. இன்னும் ஒரு முன்னாறு, நாளூறு ரூபாய் செலவழித்து வெட்டினால் தான் தண்ணீர் வரும் என்றால் அந்தத் தொகையையும் கொடுத்து உதவ நாம் முன்வரவேண்டும். இல்லையென்றால் அதுவரை செலவழித்த பணம் வீணகப் போய்விடும். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து நல்லமுறையில் கிணறு வெட்ட உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். மணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சி நிர்வாக மாவியத்தின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கொடுக்கப் பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றையதினம் மாவட்ட ஆட்சி நிர்வாகம் நடக்கிறது. அதில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அங்கம் வகித்திருக்கிறார்கள். அங்கே நாங்கள் ஏதாவது ஒரு தீர்மானம் கொடுத்தால் அது அங்கே நல்லமுறையில் விவாதிக்கப் பட்டு, பரிசீலனை செய்யப்பட்டால்தான் இங்கே அதைப்பற்றி எடுத்துச் செல்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

ஆனால் அங்கே ஏதாவது கேள்வி எழுதிக் கொடுத்தால் வருஷம் இரண்டாண்டும் பதில் கொடுப்பது இல்லை. உதாரணமாக ஒன்று சொல்கிறேன். 1948-ல் அரியலூர் ஏரியை 99 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து ரிப்பேர் செய்தார்கள். ஆனால் அந்த ஏரியை நான் போய்ப் பார்க்கிற நேரத்தில் குடிக்கக் கூடத் தண்ணீர் இல்லை. அதைப்பற்றி என்னினியருக்கு எழுதிக் கேட்டேன். 99,000 ரூபாய் செலவு செய்து, என்டிமேட் போட்டு வேலையை முடித்திருப்பதாகச் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அங்கே போய்ப் பார்த்தால் கொஞ்சம்

10th March, 1964] [திரு. எஸ். மணி]

கூடத் தன்னீர் இல்லையே என்று கேட்டேன். அங்கு நான் போன நேரத்தில் அந்த ஏரியில் தன்னீர் இல்லை. வெப்பந்தட்டை யூனியனீச் சேர்ந்த அரசனார் மாமத்து ஏரி அதுக்கு சிலவு செய்த ரூ. 1957-ல் 43 ஆயிரம். நான் கேள்வி கேட்ட ஒரு மாதம் கழித்து பிறகு மழை பெய்த காரணத்தால் தன்னீர் இருந்தது. அந்தத் தன்னீர் 120 ஏக்கர் நிலத்துக்குப் போதுமானது என்று சுருக்கமாகச் சொல்லி விட்டார்கள். இதையெல்லாம் தயவு செய்து கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். வெப்பந்தட்டை யூனியனீச் சேர்ந்த பகுதியில் 1957-ல் எடுத்த மேட்டுரே சரியன் குட்டு மழுதையாறு திட்டம் எடுத்த ஒரு வேலையானது முடிக்கப் பெறவில்லை. அந்தத் திட்டம் எங்கே போனது என்று தெரியவில்லை. அந்த ஊர்ப் பெருங்குடி மக்கள் எல்லாம் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி என்னவாயிற்று என்று என்னைக் கேட்கும்படி சொன்னார்கள். அதைப்பற்றிக் கேட்டால், தாசில்தார் ஆர்டிஷன்-வைக் கேள்விகிழுர். ஆர்டிஷன் கலெக்டரைக் கேள் என்கிழுர்; கலெக்டர் சர்க்காரைக் கேள் என்கிழுர். விவசாயத்தில் அதிக அக்கறை செலுத்தவேண்டுமென்று கூறும் இந்த நேரத்தில் எங்கள் பகுதி யில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பது வருந்தத் தக்கது. திருச்சி மாவட்டத்தில் காவிரியாறு தென் பகுதியில்தான் ஒடுகிறதே தவிர வட பகுதியில் ஒடுவது இல்லை. என்னுடைய பகுதி பெரும்பாலும் ஏரி விவசாயத்தை தமிழ் வாழக்கடிய இடமாக்கயால், இதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனருக்கு ஜிப் இருக்கிறது. ஆனால் தாபில்தாருக்கு ஏதாவது மனுப் போட்டு அவர் அந்த இடத்தை வந்து பார்க்கவேண்டுமென்றால் அவருக்கு ஜிப் கிடையாது. அவர் சைக்கிளில் வந்துதான் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஐமாபந்தி யன்று சொல்லுகின்ற காரியத்தையெல்லாம் அன்றையதினம் கணக்கப் பிள்ளை செய்து கொடுக்கிறோம்' என்று சொல்கிழுர்களே தவிர, வருஷம் இரண்டாண்மூலம் செய்வதில்லை. அதோடு கிராம சேவகர்களுடைய பனியைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு லோனுக்காபப் பஞ்சாயத்து யூனிய அக்கு அப்பிரேக்ஷன் போட்டால் கிராம சேவகர் பரிசீலித்து அது சாங்ஷன் ஆகி வர நெடுநாட்கள் ஆகின்றன. ஒரு லோன் பெறுவதிலே என்னென்ன நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்ப்பதற்காகவே நான் ஒரு லோன் அப்பிரேக்ஷன் கொடுத்திருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தப்பாகக் கணக்கிட்டு விடக்கூடாது. எப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது என்பதை அறிவதற்காகத் தான் கொடுத்திருக்கிறேன். கிராமத்தில் பண . . .

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

* திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மாவட்ட நிர்வாக மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாவட்ட

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [10th March 1964]

நிர்வாகத்திலே நல்ல பல காரியங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றது என்று சொன்னாலும் அவ்வப்போது பொதுமக்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய குறைகளை நாம் கண்காணித்து நல்ல முறையில் சீர்திருத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பொதுவாக விவசாயிகள் சால்வன்சி சர்டிபிகேட் வாங்குவதிலே மிகுந்த கஷ்டம் இருக்கிறது. அந்த சர்டிபிகேட்டை வாங்க தாசில்தாரை அனுகி, கணக்கப் பிள்ளையிடம் சென்று ஒவ்வொரு முறையும் வாங்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லாமல், மேல் நாடுகளில் இருப்பது போன்று கைப் புத்தகம் ஒன்றை, பாஸ்புக் சைசில் கொடுத்து அதிலே அவனுடைய சொத்து விவரங்களைக் குறிப்பிடக்கூடிய முறை இருந்தால் அதன் மூலம் சால்வன்சி சர்டிபிகேட் பெறுவது என்றால் விவசாயி தாலுகா ஆபீசுக்கு அடிக்கடி நடக்க வேண்டிய வேலை குறையும். சாதாரண மாகப் பட்டம் பெற்றவர்கள் அவர்களுடைய சர்டிபிகேட்டைக் காட்டி வேலைக்குத் தன்னுடைய தகுதியை எடுத்துக் கூறுவது போல, விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய சொத்து விவரங்கள் அடங்கிய பாஸ் புத்தகம் ஒன்று கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்தால் அது சால்வன்சி சர்டிபிகேட்டைச் சுலபமாகப் பெற உறுதுணையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தற்போது விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பது ஜியாயிரத் திலிருந்து உயர்ந்த பட்சம் பத்தாயிரம் ரூபாய் வரை கொடுக்கப் படுகிறது. ஆனால் தொழிற் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நூற்றுக்கு 87½ ரூபாய் வரை இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் பணம் கொடுக்கிறது. இன்று நம்முடைய திட்ட வேலைகளின் காரணமாக விவசாய நிலங்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் 50,000 ரூபாய் பெறுமான பத்து ஏக்கர் நிலத்தின் மீது ஜியாயிரம் அல்லது பத்தாயிரந்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அகவிலை காரணமாக இன்று விவசாயச் செலவு அதிகமாகிறது. கூலி அதிகமாகிறது. ஆகவே, தொழிற் துறைக்குக் கொடுப்பது போலவே விவசாயிகளுக்கும் தாராளமாகக் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே பத்து ஆண்டு களுக்கு, பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் மாகாணம் பூராவும் பல்வேறு இடங்களில் வசூலிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதனைத் தீவிரமாக வசூலிக்கத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூர் கலெக்டரேட்டிலிருந்து ரெவின்டு போர்டுக்கு கிறிய குளம் குட்டைகள் எடுத்துக் கொள்வது பற்றிய விஸ்ட் அனுப்பப்பட்டது. ஏழு மாதம் கழித்து ரெவின்டு போர்டிலிருந்து ‘பிபர்தர் இன்பர்மேஷன்’ வேண்டுமென்று கேட்டு ஏழுதினார்கள். இந்த பிபர்தர் இன்பர்மேஷன் போய் பதில் வர இரண்டு வருஷம் ஆகிவிடுகிறது. இப்படி இரண்டு ஆண்டு காலம் கடிதப் போக்கு வரத்துக்கே ஆனால், இரண்டு ஆண்டுக்கு முன்னால் போட்ட எஸ்டி மேட் இன்றைக்கு என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு குளத்திற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 36,000 ரூபாய் எஸ்டி மேட் போட்டிருந்தால் இன்றைய நிலையில்

10th March 1964] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

50,000 ரூபாய் ஆகும். இப்படி 18 குளங்களுக்குக் கணக்குப் பார்த்தால் அதிகச் செலவாகும். அப்போது புதிய வேலைகளை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. இந்த வகையில் போர்டு ஆபீசில் இருக்கக்கூடிய தாமதத்தை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது. சென்ற ஆண்டில் குளம் குட்டைகளைப் பழுது பார்ப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கிறது.

எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை ஒரு கருத்து. இன்று டெபுடி கலெக்டர் ப்ரொமோஷன் ஆக வேண்டுமென்றால் தாலுகா செர்விஸ் ஒரு வருஷம் இருக்கவேண்டும்; கமிஷனராக ஒரு வருஷம் இருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டு செர்வீஸம் இருந்தால்தான் டெபுடி கலெக்டர் ப்ரொமோஷனுக்கு தகுதியடையவர்களாகி ரூர்கள். ஆனால் ஹெட்குவார்டர்சில் எத்தனை இருக்கிறதோ அத்தனை தாசில்தார்களும் அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆறு, ஏழு வருஷமாக அதே நிலை. டெபுடி கலெக்டரை மாகாண வெவ்வில் பொறுக்கி எடுக்கிறார்கள். ஆக வேறு ஜில்லா வில் ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பின்தியவர்கள் கூட தாலுகா செர்விஸ் செய்து டெபுடி கலெக்டராக வந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, தாலுகா செர்விஸ், கமிஷனர் ஆகிய இரண்டு செர்வீஸம் இருக்கவேண்டுமென்பதை மாற்றி ஏதாவது ஒரு செர்விஸ் மட்டும் இருந்தால் போதும் என்று மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதியோர் பென்ஷனுக்குத் தொகை 20 ரூபாய் என்று இருப்பதைப் போல் என்ஜி.ஓ.-க்களுக்கும் குறைந்த அளவு பென்ஷன் தொகை 20 ரூபாயாக இருக்க வேண்டுமென்று செய்ததற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் குழந்தைகளுக்கும், தாய் சேய்நலனுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆஸ்பத்திரியைக் குறை கூறவில்லை. அங்கு விஞ்ஞான முறையில் இன்னும் நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு தாய்மார்கள், என்.ஜி.ஓ.-களின் குடும்பத்தினர் நல்ல மருத்துவ வசதி பெறுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜில்லா வெவ்வில் பெரிய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். எல்லோரையும் சொல்லவில்லை. ஒருவர் இருக்கிறார். நாங்கள் போய்ச் சொன்னால் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால்—நான் போய்ச் சொல்லவில்லை, எங்களில் ஒரு பெண் அங்கத்தினர் போய்ச் சொன்னார்கள்—“நீங்கள் எல்லாம் இதை ரொப்ரசென்ட் செய்யக்கூடாது” என்று சொன்னார்கள். என் தொகுதியில் உள்ள ஒருவர் சொன்னார் என்றால் அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியும், நீங்கள் போய்விட்டு வாருங்கள், குட்டைப் பெண் சொன்னார்கள். 1,500, 2,000 ரூபாய் சம்பளம் பெறும் ஒரு உத்தியோகஸ்தர் சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் சொல்லும்போது அவர்களைப் பார்த்து குட்டைப் பெண் சொன்னால் நாங்கள் எப்படி அந்த தொகுதியில் வேலை செய்ய முடியும்? அடுத்தபடியாக, அசிஸ்டென்ட் கலெக்டர், சப்-கலெக்டர் போன்றவர்கள் கூட்டத்திற்கு வரும்போது அவர்கள் 7/4 விருந்து 7½ வரைதான் இருக்க முடியும்.

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [10th March 1964]

எனக்குர்கள். அவர் வருவதற்கு இரண்டு மணி நேரம் முன்பு இரண்டு மணி நேரம் பின்பு என்றிருந்துவிட்டு அவர்கள் வந்து எனக்கு வேலை இருக்கிறது போகிறேன் என்று சொன்னால் அவர் எப்படி டிவிஷனில் வேலை செய்ய முடியும்? ஆகவே அவர்கள் பொதுமக்களோடு தொடர்பு கொண்டு பொது மக்கள் சௌகரியத் திற்காக வேலை செய்யவேண்டும், அவர்கள் மக்களின் ஊழியர்கள் என்று ஆக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு நல்லவர்கள் எங்கள் டிவிஷனுக்கு வந்தால் அவர்கள் நல்லவர்களாக இருப்பதால்தான் மாற்றி விட்டோம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆக, நல்ல அதிகாரிகளை நிலைத்து வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. இரசாங்கம் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகத்தின் தலைப்பில் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த வர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மாவட்ட நிர்வாகத் தார், ஒரு காலத்தில் நிலவரியை வைத்தே இந்த நிர்வாகத்தை நடத்தி வந்தார்கள். இப்போது அந்த நிலைமையில் இல்லை. நில வரியோடு பல வரிகள் சேர்ந்துவிட்டன. நிலவரியை ஏற்படுத்திய காலம் உண்டு என்றால் அந்தக் காலம் இன்றுவரை இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் என்று நிலைக் கிறேன், அக்பர் காலத்தில் ராஜா தோடர்மால் மந்திரியாக இருந்து நிலைத்தின் தரப்படி வரி என்று ஏற்படுத்தி அதற்குப் பின்னால் மூன்று ஆட்சிகள் வந்தும் இப்போதும் நிலம், நிலத்திற்கு வரி என்ற தலைப்பில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றும் நிலம், நிலவரி என்று வரையறுக்கப்படவில்லை என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நிலவரி ஏற்பட்ட போது நிர்வாகத் துறையில் பல அதிகாரிகள் இருந்தார்கள். அதற்குப் பின்னர் ஆங்கிலேய ஆட்சி வந்தது. அப்போது மாவட்ட ரீதியாக கலெக்டர்கள், சப்-கலெக்டர்கள், ஆர்.டி.ஓ.-க்கள் அதற்குக் கீழ் தாசில்தார்கள், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று ஏற்பட்டது. இப்போதும் மாவட்ட ஆட்சியில் கலெக்டர் என்ற ஒரு பெயர் இருக்கிறது. அவருக்கு அடுத்தபடியாக அல்லது சம்மாக ஜில்லா ரெவின்யூ அதிகாரி என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அதற்கு அடுத்தபடியாக ஒரு P.A. இருந்த இடத்தில் இப்போது மூன்று பேர்கள் இருக்கிறார்கள். வேலை பல துறைகளிலும் பல வகைகளிலும் அதிகமாகியிருக்கிறது. மூன்னால் ஒரு ஐ.ஐ.எஸ். பட்டம் பெற்ற அதிகாரி நடத்திய நிர்வாகத்தில் உள்ள திறமை; அந்த நிர்வாகப் போக்கில் இப்போது இருக்கிறோமா என்றால் என் அனுபவத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இல்லை. வேலை அதிகரித்திருக்கிறது. பொறுப்பு அதிகரித்திருக்கிறது. பல காரியங்களை கலெக்டர் செயலாற்ற வேண்டியவராக இருக்கிறார், ஆகவே பொறுப்பிலிருந்து தவற வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பது பொதுவாக ஒத்துக்கொள்ளவேண்டிய ஒன்று தான்: அதிகாரங்கள் சரியாகப் பயன்பட்டு வருகிறதா? அனைவரையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன், கட்சி, கிட்சி ஒன்றுமில்லை: நம்

10th March 1964] [திரு. நா. இராசாங்கம்]

நாடு என்ற முறையில் எடுத்துப் பார்த்தால் நாம் செலவிடுகிற அளவிற்கு நிர்வாகம் இயங்கி வருகிறதா? அப்படி நிர்வாகம் இயங்கி வந்தால் செலவிட்ட பணத்திற்குரிய பயனை இந்த நாடு அடைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அடையவில்லை என்பதை உன்னுத ஒத்துக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். இதற்குக் காரணம் என்ன? ஒவ்வொரு மாவட்ட அதிகாரியும் தங்களை ராஜாவாக நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் அதிகாரங்களைக் குறைக்கவேண்டும் என்று, முன்னால் ராஜாஜி முதன் மந்திரியாக இருந்தபோது கலெக்டர்களின் அதிகாரங்களை குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். காரணம் பொறுத்தமாக இருந்தது. சிறிய வயதுடைய ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகள் வந்து விட்டால் அவர்களுக்கு கலெக்டர் உத்தியோகம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நியதியிருக்கிறது. அப்படி வந்துவிட்டால் நிர்வாக அனுபவம் குறைவாக இருப்பதின் காரணமாக நிர்வாகத்தை எப்படித் தடுத்துவது என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களின் அதிகாரங்களைக் குறைக்கவேண்டுமென்று அதற்காக ஒரு மாநாடு போட்டு, ராஜாஜி உரையிலேயே அப்போது சொல்லப்பட்டது. அப்போதிருந்த கலெக்டர்கள் எல்லாம் ஒரு அபிப்பிராயம் சொன்னார்கள். இப்போது தேவை இல்லை, கொஞ்ச நாட்கள் கழித்து பார்க்கலாம் என்று அப்போது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு; வெறுவிதமாக அது மாதிரிட்டது. இப்போது வருகிறவர்களும் சிறிய வயதுக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிர்வாக அனுபவம் இல்லாத தினால் நிர்வாகம் சரியாக நடக்கவில்லை என்று அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். அது பொருத்தமாயிருக்கலாம். ஆனால் அவ்வளவும் பொருத்தமாயிருக்கும் என்று சொல்லமுடியாது. சிறிய வயது உள்ள கலெக்டர்கள் வருகிறார்கள், நல்ல வேலை செய்கிறார்கள். வேலை அதிகரித்துப் போயிருக்கிறது. மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள், வடக்கு, தெற்கு இரண்டு மன்றங்களுக்கும் அவர்தான் தலைவர். ஆகவே இரண்டின் வேலையையும் பார்த்து பதில் சொல்ல வேண்டும். உள்ளபடியே தென் ஆற்காடு கலெக்டரை போற்று கிறேன். அவ்வளவு காரியங்களுக்கும்—பதில் நல்லாதாகயிருக்கிறதா இல்லையா என்பதில்லை—ஒரே சமயத்தில் அவர்கள் பதில் அளிக்கிறார்கள். இரண்டையும் வைத்து நடத்துகிறார்கள். அவர் சிறிய வயதினர்தர்ன். உள்ளபடியே அவர் தன் முழு கவனத்தை யும் நிர்வாகத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் அவரோடு நான் நெருங்குவதில்லை, பழகுவதில்லை, பேசுவதில்லை, அவர் பதிலில் இருந்து புரிந்து கொள்ளும் நிலையில் கூறுகிறேன். அப்படிப்பட்ட கலெக்டர்களும் இருக்கிறார்கள். அதை மறுக்க முடியாது. அவர்கள் வேலை அதிகரித்திருக்கிறது. சிறிய வயதுக்காரர்களை, நல்ல கெட்டிக்காரர்கள் அனுப்புகிறார்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்றாலும் அவர்கள் வேலை அதிகரித்திருக்கிறது. கலெக்டர் இல்லாது ஒரு வேலையும் இல்லை. எவ்வளவோ இலாக்காக்கள் புதிது புதிதாக வருகின்றன. எங்களைப் போன்ற எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்குக்கூட சில இலர்க்காக்கள் வருவது தெரிவதில்லை. ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு அலுவலகம் திறக்கப்படுகிறது. ஆபீஸ்கள் எங்கோழிநுக்

[திரு. நா. இராசாங்கம்] [10th March 1964]

கின்றன என்பது புரியவில்லை. எல்லா வேலைகளையும் செய்ய அதிகாரம் இருக்கிறது. நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. கிராம வாரியாக பார்க்கும்போது கிராம அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நாம் எல்லோரும் நினைக்கவேண்டியதுதான். மாவட்டத்தின் தலைமை கலெக்டருக்கு, கிழே வெட்டியான், தலையாரி என்று வைத் திருக்கிறோம். இது எப்போதோ ஏற்பட்டது. முற்போக்குத் தன்மையை உண்டாங்கவேண்டும். ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் போக்க வேண்டும், சமதாம் ஆட்சி நிலவேண்டும் என்று பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட 15, 20 ரூபாய் சம்பளக் காரர்களை வைத்துக்கொண்டு 24 மணி நேரமும் காவல் காக்கும் வேலையைக் கொடுத்து அவர்கள் வாழ்வில் சிறிதுகூட மறுமலர்ச்சி ஏற்படாத அளவிற்கு இருக்கிற அவர்கள் மீது ஆட்சியினர் அதிகக் கவனம் செலுத்தவில்லை, மற்றத் துறைகளில் கவனம் செலுத்தி விட்டார்கள் என்றுதான் கருத வேண்டும். எல்லா அமைச்சர் களையும் நான் வேண்டிக் கொள்வது அவர்கள் கட்சிக்கு வேலை செய்தது, நாட்டுக்கு வேலை செய்தது எல்லாம் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும், ஒவ்வொரு அமைச்சரும் அமைச்சர் பதவியிலிருந்து நீங்கும்போது ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை நாட்டுக்கு கொடுத்தார்கள் என்றிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இன்றிவிருந்து நீங்கள் ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்று கூறினேன். தோடர்மால் வாலாற்றை உண்டாக்கினார். அதேபோல் ஒவ்வொரு அரசன் காலத்திலும் ஒவ்வொரு மந்திரிகளும் புரட்சிகரமான வரலாற்றை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க நம் மந்திரிகளுக்கு அந்த வரலாற்றில் இடம் பெற தகுதியில்லையா என்றால் தகுதி இருக்கிறது. ஆனால் வேறு வகையில் அந்தத் தகுதியைச் செலவிடு கிறீர்கள். ஆகவே நிர்வாகத்தைக் கவனிக்கும் பொறுப்பு குறைகிறது. இன்று இரண்டாட்சி முறையில் நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கலெக்டர் இரண்டையும் செய்கிறார்கள். ஒன்று ரெவின்யூ நிர்வாகம், இரண்டாவது டெவலப்மென்ட் நிர்வாகம். தாசில்தாரை எடுத்துக் கொண்டால் ரெவின்யூ வேலையையும் அவர்கள் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து காரியங்களையும் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அதேபோல் ஆர்.டி.ஓ.-வை 11-30 எடுத்துக்கொண்டால் ரெவின்யூ காரியங்களைப் பார்க்கிறார்கள், a.m. அதோடு பஞ்சாயத்து வேலைகளுக்கும் ஒடவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி இரண்டையும் ஒருவரே பார்க்கிறார். சில சிக்கல்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். மேலே இருக்கின்ற கலெக்டர் முதல், கிழே இருக்கின்ற ஊழியர்கள் வரை இப்படித்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நிர்வாகம் எப்படியிருந்தாலும் செம்மையாக நடைபெறுவதற்குரிய வழியில் ஒவ்வொரு துறை அமைச்சரும் முக்கியமான கவனம் செலுத்தவேண்டும். மற்ற காரியங்களை எல்லாம் பார்த்துக்கொள்வதற்கு அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ போர்டு இருக்கிறது, வேறு அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். கிழே சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் கவனித்துக்கொள்வார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

10th March 1964]

[திரு. நா. இராசாங்கம்]

என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாவட்ட அலுவலர் அவர்களுடைய கட்டிடம் கிளைவ் காலத்தில் கட்டப்பட்ட கட்டிடம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கிளைவ் பங்களா என்றுதான் அதற்குப் பெயர். இது மிகவும் சிறிதாக இருக்கிறது. இதைச் சற்று விஸ்தரிக்க வேண்டும். அதோடு அங்குள்ள அலுவலகத்தில் செக்ஷனில் சென்று ஏதாவது கேட்டால், இரண்டு கிளார்க்குசாள் தான் இருக்கிறார்கள், அதுபோதாமல் இருக்கிறது, இதனால் சரியாக வேளை நடைபெற வழியில்லை என்று குறை சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே தென்ஆற்காடு மாவட்ட கலக்டர் ஆபிலை 10 கண் அளவுக்கு விஸ்தரித்து, ஊழியர்களையும் சற்று அதிகமாக்கும்படி முதல்மைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். பி. முத்துக்கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட மாவட்ட நிர்வாக மாண்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைளக்க கருதுகிறேன். நடவடிக்கை நடைபெற்று வருகிறது என்று இருந்தாலும், கிராமப்புறங்களிலுள்ள அதிகாரி கள்தான் இதற்குக் காரணமாக இருந்து வருகிறார்கள். ஆகவே கிராமப்புறங்களிலுள்ள நிர்வாகங்கள் நல்லமுறையில் நடைபெறுவதற்காக நல்ல ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி செய்யவேண்டுமென்றால் கிராம அதிகாரிகள்தான் முக்கியமானவர்கள். கிராம அதிகாரிகளுக்கு நாம் நல்ல சலுகை காட்ட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். முன்பு பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இருந்த சம்பளத்தையே தான் இப்போதும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் முன்புள்ள வேலையைத்தான் அவர்கள் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதனால் கிராம மக்களுக்கு சிறு தொல்லியாகவும் இருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களையாரும் போற்ற மாட்டார்கள். இந்த மாதிரியான ஒரு கஸ்டமான கூழ்நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதோடு பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலும் கிராம அதிகாரிகள் கலந்து இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது, பஞ்சாயத்து நிர்வாகத் திற்கும், கிராம அதிகாரிகளுக்கும், அதோடு பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைகளுக்கும், அதோடு கிராம சேவக்குகளுக்கு உதவி புரிவதற்கும் இவர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராம சேவக்குகள் வந்து ஏதாவது வேலை செய்யும்போது, இந்த கிராம கணக்குப் பிள்ளைக்கும் அவர்களுக்கும் முரண்பாடாக இருக்கிறது. கிராம சேவக் ஏதாவது வந்து கணக்கு கேட்டால் “இவர்கள் என்ன கேட்பது, நாம் என்ன கொடுப்பது” எனகின்ற அளவில் கிராம கட்சிகள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை போக வேண்டும். அவ்விதம் ஒன்றுக்கொன்று முரணை இருக்கிறது. அந்த முறையில் பார்த்தால் கிராம அதிகாரிகளுக்கு எல்லாம் அதிகப்படியாக சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். குறைந்த தசை மாதம் 100 ரூபாயாவது கொடுத்து நல்லமுறையில் திறம்பட அவர்கள் வேலைகளை நடத்துவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும்

[10th March 1964]

[திரு. எம். பி. முத்துக்கருப்பன்னசாமி கவன்டர்]

என்பது நான் என்னுடைய கருத்து. அப்படியில்லாவிடில் பழைய மாழுல் தான் நடந்து கொண்டிருக்கும். அப்படி இருக்கும்போது தாம் வருசம் என்று பேசிக்கொண்டிருப்பதில் எந்தவிதமான பயலும் இல்லை. இந்த வருசம் எங்கேயிருந்து வருகிறது என்று பார்த்தால், இது கிராம அடிப்படையிலிருந்துதான் வருகிறது. கிராம மக்களும் இம்மாதிரி கொடுக்காமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே கிராம அதிகாரிகள் விஷயத்தில் சிறிது அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இவர்களுக்கு பஞ்சாயத்து வேலையும் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலையும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவோ அதிகமான வேலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இதற்கு மேல் தாலுகா ஆயிசிலிருந்து தாலில்தார் வருகிறார்கள் என்றால் அந்கே போக வேண்டும், கலெக்டர் வருகிறார்கள் என்றால் அந்கே உடனே ஓடிப்போக வேண்டும். கலெக்டர் வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால் அவர் வருவதும் இல்லை, எப்படியும் இவர் போய் காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். கடைசியில் யார் வருகிறார்கள் என்றால், கலெக்டர் ஆயிசிலுள்ள ஹெட் கிளார்க் வந்து விஷயத்தைச் சொல்லிவிட்டுப் போகக்கூடிய நிலைமைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி பல வேலைகளைப் பார்க்கின்ற கிராம அதிகாரிகளுடைய நிலைமையை சீர்ப்படுத்துவதற்கு நல்ல வழிவகை செய்தால் நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடைபெறும் என்பது என்னுடைய கருத்து என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, சப் ரெஜிஸ்டிரார் ஆயிலில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இந்தத் துறையின் மூலம் நமக்கு நல்ல வருமானம் வருகிறது. இங்கு கிளார்க்குகளை எல்லாம் அதிகமாகக்கவேண்டும். அதோடு சில சப்-ரெஜிஸ்டிரார் ஆயில் பக்கம் போனால் அந்கே நிற்பதற்கோ, அல்லது தங்குவதற்கோ எந்தவிதமான இட வசதியும் கிடையாது. மரத்தினுடைய நிழலிலோ அல்லது தரையிலோ தான் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்க வேண்டும். இந்தமாதிரி சிறிய இடத்தில் எல்லோரும் உட்கார்ந்திருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. சப்-ரெஜிஸ்டிரார் கூப்பிடுகிறார்கள் என்றால் உடனே எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு 11-மணி அளவில் போகவேண்டியிருக்கிறது. கொஞ்சம் கெடுபிடியான ஆளாக இருந்தால் அடுத்த ஆட்களை கூப்பிட்டுவிடுவார். கொஞ்சம் நல்லவாக இருந்தால் தான், கூப்பிட்டவர்கள் வருவதுவரையிலும் தாத்திருப்பார். ஆகவே இம்மாதிரி சப்-ரெஜிஸ்டிரார் ஆயிலிற்கு சென்றால் தங்குவதற்குரிய இடவசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். சில இடங்களில் இருக்கிறது, ஆனால் பல இடங்களில் இந்த வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த கவனித்து வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் தாலில்தார்களுக்கெல்லாம், உயர்வு உத்யோகங்கள் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த முறையில் கோவை ஜில்லாவில் அதிகமாக கொடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கும்

10th March 1964]

[திரு. எம். பி. முத்துக்கருப்பன்னசாமி கவுண்டர்]

உத்யோக உயர்வு கொடுத்தால் அவர்களுக்குத் திருப்திகரமாக இருக்கும். சாதாரணமாக புதிதாக வந்தவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடைக்கும் என்ற நோக்கத்தில் தீவிரமாக வேலை செய் கிறார்கள். ஆனால் பழைய காலத்தில் வேலையிலிருக்கக்கூடியவர்கள் அப்படியே வந்த பேப்பர்களை எல்லாம் அப்படியே போட்டு வைத்துவிடுகிறார்கள். லோன் போன்ற பேப்பர்களை எல்லாம், என்ன நமக்குப் பதவி உயர்வா கிடைக்கப்போகிறது, பார்க்கலாம் வரட்டும் என்று அப்படியே வைத்துவிடுகிறார்கள். லோன்-க்கு மனு செய்திருக்கின்றவர்கள் அடிக்கடி போய் அவர்களைப் பார்த்த பின்னால் தான் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இதையும் கவனித்து விவசாயிகளுக்கு சீக்கிரமாக லோன் முதலியவைகள் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மேல் எழுத்தர் பிரிவில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு வினியாரிட்டி பிரகாரம் வேலை உயர்வு கொடுப்பதில்லை என்கின்ற குறை இருந்துவருகிறது. ஐமனியர்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடைத்துவிடுகிறது என்று புகார் சொல்லுகிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால் ஏதாவது சிபாரிசு செய்து வந்துவிடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அப்பீலுக்குப் போக வேண்டிய நிலைமை வந்துவிடுகிறது. ஆகவே முறையாக கொடுத்தால் இந்த தொந்தரவு எல்லாம் ஏற்படாது என்பதையும், இவர்களுக்கு அடிக்கடி பிரமோஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு இதில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டிருக்கின்ற மான்யங்களின் மீது எங்கள் தரப்பிலிருந்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப்பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மாவட்டத்தில் பல தலைமை அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் பல துறைகளுக்குச் சென்று குறைகளை எடுத்துக் கூற வேண்டிய நிலைமை அடிக்கடி ஏற்படுகிறது. ஆனால் மாவட்ட தலைமைக் கழகத்திற்கு செல்லுகின்ற நேரத்தில் கலைக்டர் இருந்தால், டி.ஆர்.ஓ. இருப்பதில்லை, அவர் இருந்தால் கல்வி அதிகாரி இருப்பதில்லை, அவர் இருந்தால் விவசாயத் துறை அதிகாரி இருப்பதில்லை என்கின்ற ஒரு நிலை தான் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு துறைக்கும் செல்லவேண்டிய ஒரு இக்கட்டான நிலைமைக்கு உறுப்பினர்கள் ஆளாகிறார்கள். ஆகவே குறிப்பிட்ட சில நாளில் எல்லா மாவட்ட அலுவலகங்களிலும், தலைமை அதிகாரிகள் இருக்கவேண்டும் என்கின்ற ஒரு முறை இருந்தால், அந்தக் குறிப்பிட்ட நாளில் சென்று குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [10th March 1964]

அடுத்தபடியாக இப்போது ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு கடன் வசூலிப்பது என்ற வேலை மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடன் கொடுப்பது பஞ்சாயத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக கடன் கொடுக்கிற நேரத்தில் வாங்குகிறவர்கள் மகிழ்வார்கள். ஆனால் கடனைத் திரும்பக் கேட்கிற நேரத்தில் ஆத்திரப்படக் கூடிய நிலை ஏற்படும். கடன் கொடுப்பது ஒருவர், கடன்களைத் திரும்ப வசூலிப்பது ஒருவர் என்ற நிலை இருப்பதால் கடன்கள் வசூலாவதில்லை. ரெவின்யூ இலாகாவினரை கடன் வாங்கியவர்கள் மதிப்பதில்லை. ஆகையால் முன்பு இந்த மாதிரி கடன்கள் கொடுப்பதையும் ரெவின்யூ இலாகாவிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். அல்லது கொடுத்த கடன்களை வசூலிப்பதையும் பஞ்சாயத்திடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். இந்த இரண்டுக்குள் ஒன்றைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒரு ஜீப் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் தாசில்தாருக்கு ஒரு தாலூகா பூராவும் சென்று பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களைக்கிளில் போகிறார். இல்லையானால் பஸ் கிடைத்தால் போகிறார், இல்லையென்றால் ஸாரியில் ஏறிச் செல்லுகிறார். இந்த முறையில் சென்று அலைய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் தாசில்தாருக்கு ஒரு ஜீப் கொடுப்பது வசதியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, இப்போது பஞ்சாயத்தில் இருக்கிற பழைய பாக்கி களை ரெவின்யூ இலாகாவினர் வசூலிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். பஞ்சாயத்தில் டிமாண்ட் கொடுக்காமலும், வீட்டுக்கு இவ்வளவு தான் வரி என்று வீட்டுக்காரருக்குத் தெரிவிக்காமலும் சில ஆண்டுகள் கழிந்திருக்கின்றன. பழைய பாக்கிகளை சேர்த்து வசூலிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, பழைய பாக்கிகளை வசூலித்தால் அதிலே $2\frac{1}{2}\%$ கமிஷன் தருகிறோம், அதில் 1% கணக்குப் பிள்ளை எடுத்துக்கொள்ளலாம், 1% மணியக்காரர் எடுத்துக் கொள்ளலாம், மீதி $\frac{1}{2}\%$ கீழே உள்ளவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னாலும் வருஷ ஆனால் தான் முடியும். பழைய பாக்கிகளை வஜா செய்து விட்டு நடப்பு ஆண்டுக்கான வரிகளை வசூலிக்கும் பொறுப்பை ஒப்படைப்பது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ரெவின்யூ இலாகாவிலே ஒரு லோயர் டிவிஷன் களார்க்காக நுழைந்து அந்தத் துறையிலே இருக்கிற அத்தனை டெஸ்ட்டுகளையும் பாஸ் செய்து யூ.டி.சி. ஆகி, பிறகு வேண்டிய டெஸ்ட்டுகளையும் பாஸ் செய்து ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டராகி, பிறகு உள்ள டெஸ்டுகளையும் பாஸ் செய்து டெபுடி தாசில்தார் ஆகி, இப்படி இந்த நிலையில் ரெவின்யூ இலாகாவில் நுழைகிற ஒரு அதிகாரி தாசில்தாராக வருவதற்குள்ளாகவே ஆண்டு கழிந்து விடுகிறது. பஞ்சாயத்தில் அப்படி இல்லை. எக்ஸ்டென்ஷன் ஆஃபிசீராகி 2-3 ஆண்டுகள் ஆனவுடன் கமிஷனராக ஆகும் நிலை வந்து விடுகிறது. ஒரு துறையில் விரைவான முன்னேற்றமும், ஒரு துறையில் காலம்

10th March 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

கடந்த முன்னேற்றமும் இருக்கிற காரணத்தினால் ரெவின்யூ இலாகா ஊழியர்களுக்கு ஊக்கம் குறைகிறது. இதை நிவர்த்திக்க அரசாங்கம் ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இப்போது ரெவின்யூ இலாகாவினர் பல சர்ட்டிலிங் கேட்டுகள் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கிற நேரத்தில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கொடுத்தால் அதை ரெவின்யூ இனஸ் பெக்டரை வைத்து பரிசீலிக்கவேண்டும், அதன் பேரில் தாசில்தார் விசாரித்து கையெழுத்திடுவது என்ற நிலை இருக்கிறது. அரசாங்கத் திற்கு புள்ளிவிவரங்களைல்லாம் தருகிறவர்களே கிராம அதிகாரிகள் தான். அப்படியிருக்க அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு கொடுக்காமல் அதன் மீது விசாரணை நடத்துவது என்பது அவர்களை நம்பாத நிலை உண்டாகிறது, அதோடு காலம் வீணுகிறது என்ற நிலையை என்னிடி கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கொடுத்தால் அதன் மீது கையெழுத்திடலாம் என்ற விதி வகுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, முக்கியமான ஒரு செய்தி. இன்றைக்கு தீர்வை விதிக்காத புறம்போக்கு இருக்கிறது. அதை அடமானம் செய்து கொடுக்கலாம் என்று பஞ்சாயத்து தீர்மானம் போட்டாலும் அதை ரெவின்யூ இலாகா ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலை இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் சட்டமுயற்சாகக் கொடுக்கப்பட்ட புறம்போக்குகளை அடமானம் செய்து கொடுக்கும் போது அதை ரெவின்யூ இலாகாவில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலை இருப்பதால் பஞ்சாயத்து சட்டத்தையே திருத்தவேண்டுமென்று எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து கூட கலெக்டர் அவர்கள் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதையும் பரிசீலித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கென சில புறம்போக்குகளை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த புறம்போக்குகளை ஹரிஜனங்களுக்கு அடமானம் செய்து வைக்கும் நேரத்தில் ஒரு கண்டிஷன் இருக்கிறது. ஹரிஜன இனத்தவர் தான் அதை வாங்கவோ விற்கவோ செய்யலாம், அதை ஜாதி ஹிந்துக்கள் வாங்கக் கூடாது என்று கண்டிஷன் இருக்கிறது. ஒரு ஹரிஜன இனத்தவர் வாங்கி அதை மற்றொரு ஹரிஜன இனத்த வருக்கு விற்று விட்ட பிறகு ஜாதி ஹிந்துக்கள் வாங்கும் நிலை உண்டாகியிருக்கிறது. இது கண்டிஷன் மூலமாக வந்த அடமானம் என்று தெரியாமல் வாங்கி விடுகிறார்கள். எங்காவது புகார் வந்தால் உடனே அதை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளுகிற நிலை வந்திருக்கிறது. பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து வாங்கியவர்கள் அதனால் நஷ்டப்படக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க சப்-ரெஜிஸ்டிரார் ஆஃபிபீசில் ஒரு ஹரிஜன இனத்தவர் ஜாதி ஹிந்துவகுக்கு நிலம் விற்பதாக இருந்தால், அந்த நிலம் ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலமா என்று பார்த்து, ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலமாக இருந்தால் ஜாதி

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [10th March 1964]

ஹிந்து அந்த நிலத்தை வாங்கக் கூடாது என்று அங்கே சொல்லக் கூடிய நிலையை உருவாக்கி விட்டால் இப்படிப்பட்ட இடர்பாடு களைத் தவிர்க்கலாம்.

அடுத்து, முதியோர் உதவியைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. உதவித் தொகை அளிப்பதில் காலம் அதிகமாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். மனுச் செய்துகொண்ட பிறகு ரெவின்யூ இன்ஸ் பெக்டர் சென்று பார்வையிடுவது, பிறகு தாசில்தார் சென்று விசாரிப்பது, பிறகு ரெவின்யூ டிவிவூஸல் ஆஃபீசர் முடிவு எடுப்பது என்று இருப்பதால் காலம் அதிகமாக ஆகிறது. என்னுடைய பகுதியில் ஒருவர் உதவி கிடைத்திருந்தால் இறக்காமல் இருந்திருப்பார். உதவி கிடைக்கவில்லை, வாழ வழி இல்லை என்று ஒரு முதியவர் கிணற்றில் விழுந்து உயிர் விட்டிருக்கிறார். அப்படியிருக்கும் நிலை இருப்பதால் அதைத் தவிர்க்க உடனடியாக நிலாரணம் கொடுக்க ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று என்றைப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னேரு முக்கியமான செய்தி. சர்க்காரில் இப்போது கடன்கள் கொடுக்கிறார்கள். அது இப்போதுள்ள நிலையில் ஏதோ வட்டிக் கடை-வைத்து நடத்துவது மாதிரி இருக்கிறது. என்னுடைய ஊரில் குடித் தண்ணீர் திட்டத்திற்காக சர்க்காரிலிருந்து 4 லட்சம் ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஏழு ஆண்டு காலத்தில் ஏற்கத்தாழ் 1,22,000 ரூபாய் செலுத்தியிருக்கிறோம். அந்தத் தொகையைச் செலுத்தியதில் முதலுக்கு 24,000 ரூபாய் தான் செத்துதப்பட்டிருக்கிறது, 97,000 ரூபாய் வட்டிக்குப் போயிருக்கிறது. 1,22,000 ரூபாயில் 24,000 ரூபாய் முதலுக்குக் கொடுத்து விட்டு 97,000 ரூபாய் வட்டியாகக் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. இதைப் பார்த்தால் சர்க்கார் வட்டிக் கடை-வைத்து நடத்துகிறதோ என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. குடிதண்ணீர் போன்ற திட்டத்திற்கு, தன் கீழ் இருக்கும் ஒரு நிறுவனத்திற்குக் கொடுக்கும்போது இப்படி வட்டி வசூலிக்கும் முறை இருக்கவேண்டுமா என்று உணர்ந்து இதிலே கொஞ்சம் தாராளமாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் தாராள பென்ஷன் முறை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இருபது ஆண்டு காலம் சர்வில் இருக்கவேண்டும் என்ற நிலையை மாற்றி 5 ஆண்டு போதும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பென்ஷன் உரிமை பெறுகிறவர்கள் ஒன்று மனைவியாக இருக்கவேண்டும், இல்லையானால் மகனை இருக்கவேண்டும், இல்லையானால் மகளாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஐந்து ஆண்டு என்று சொல்லும்போது அந்த நிலையில் இளம் மனைவியாகத்தான் இருப்பார். குழந்தை களும் இளம் குழந்தைகளாகத் தான் இருக்கும். இருபது ரூபாய் கொடுத்து விட்டு, ஒரே 20 ரூபாய் கொடுப்பது எவ்வளவு முறையாக இருக்கும் என்று எண்ணிப் பார்த்து இறந்தவருடைய மனைவியின் ஆயுட்காலம் வரையிலும், மகன் வயது அடைகிற ரையிலும், மகள் எத்தனை பேர்கள் இருந்தாலும் அத்தனை பேர்களும்

10th March 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

திருமணம் ஆகும் வயதை அடையும் வரையிலும் என்ற முறையில் எத்தனை பேர்கள் இருந்தாலும் அத்தனை பேர்களுக்கும் கொடுக்கும் நிலை இருக்குமானால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்ற தருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. கூ. காவியப்ப கவுண்டர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது முதன் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப் படுகிறேன்.

இப்போது ஜில்லா லெவலிலே எங்களுடைய கோயம்புத்தூர் ஜில்லா இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஜாயின்ட் கலெக்டர், கலெக்டர் என்று. அதோடு கோவை ஈஸ்ட், கோவை வெஸ்ட் என்றும் பிரித்திருக்கிறார்கள். கிழக்கு பிரிவுக்கு டெவலப்மெண்ட் தாசில்தார், ரீரூபிலிட்டேஷன் தாசில்தார் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் கோவை கிழக்கு பிரிவுக்கு வரவேண்டுமானால் என்னுடைய தொகுதிக்கு, என்னுடைய பஞ்சாயத்து யூனியன் பக்கம் வரவேண்டுமானால் 40-50 மைல்கள் ஆகின்றன. அதே மாதிரி தாலுகாவிலே அவைன்மெண்ட் தாசில்தார், அஷ்மாஷ் தாசில்தார், லோன் தாசில்தார் என்று இப்படி 2-3 தாசில்தார்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு ஹரிஜன நல இலாகா தாசில்தார் என்று கோவையிலிருந்து வருகிறார். அவர்கள் தொகுதிக்கு வருவதற்கு 40 மைல் தாரம் இருக்கிறது. இதையேல்லாம் எடுத்துவிட்டு ஒவ்வொரு யூனியன் வாரியாக ஒரு டெபுடி தாசில்தார் போட்டு அந்தந்த யூனியனில் உள்ள அவைன்மெண்ட், ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய பூமிகள் அக்வயர் செய்வது போன்ற எல்லாவற்றையும் அந்த டெபுடி தாசில்தார் மூலமாகச் செய்தால் காரியங்களொல்லாம் கூடிய சீக்கிரத்தில் நடக்கும். மேலதிகாரிகள் ஆர்.டி.ஓ. இருக்கிறார் ; ஹரிஜன் வெல்லிபேர் ஆஃபீசர் இருக்கிறார். இவர்கள் மூலமாக அது இயங்கவேண்டும். இப்படிப் பிரித்துக் கொடுத்தால் கூடிய சீக்கிரம் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும். இரண்டாவது, யூனியனிலிருந்து ஒரு கிராமத்தில் 2 செண்டு நிலத்தை ஒரு ஏழைக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றால், வீடு. கட்டிக்கொள்வதற்கு அவன் நிலம் கேட்டால் அந்த யூனியனில் எந்த விதத்திலும் உதவி செய்ய முடியவில்லை. அதுவும் யூனியனில் டெப்பூடி தாசில்தார் போட்டால் அவர்கள் மூலமாக பார்த்து பட்டா செய்துகொடுக்க ரெவின்யூ டிவிஷனால் ஆபீசர் அவர்களுக்கு யூனியன் மூலமாக சிபார்சு செய்யலாம். அதேமாதிரி ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரை யூனியன் வாரியாகப் போட்டால், ரொம்பவும் சௌகரியமாக இருக்கும்.

இப்பொழுது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று ரொல்லுகிறோம். அதேநேரத்தில் லஸ்கர்கள் யூனியன் வாரியாக இருந்தால் நலமாக இருக்கும். ஆகவே, ஸ்தர்களை யூனியனேடு

[திரு. ஏ. கூ. காவியப்ப கவுண்டர்] [10th March 1964]

இனைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், ஸல்கர் தண்ணீர் விடுவது முதலிய வேலைகளைல்லாம் யூனியன் மேற்பார்வையில் இருந்தால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மூலமேவேல் சூபர்வைஸர்ஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். அதோது ஸல்கர்களைப் போட்டால் நலம் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேதைம், இப்பொழுது ‘புல் பினைஸ் ஸ்கீம்’ கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. ‘புல் பினைஸ் ஸ்கீம்’ எந்த யூனியனில் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறதோ அந்த யூனியனில் தக்காவிக் கடன் கொடுப்பதில்லை. ஆனால், கூட்டுறவு முறையிலே கடன் பெற வேண்டுமென்றால் ரொம்ப நாட்கள் ஆகின்றன. ஆகவே, யூனியன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு தக்காவி லோன் கொடுக்கும்படி சீக்கிரம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுது தான் விவசாயிகளுக்கு பயிர் செய்யும்போது சீக்கிரம் லோன் கிடைக்கும்.

பஞ்சாயத்து புறம்போக்கு நிலங்களில் பழம் செடி வகையருக்கள் வைத்து பயிர் செய்யப்பட்டு வருகிறது. சில இடங்களில் ஓரிஜினாங்கள் உருதுகொண்டிருக்கிற இடங்களைக்கட்ட பஞ்சாயத்துக்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பஞ்சாயத்துக்கள் உழுதுகொண்டிருக்கும் நிலங்களையும், பயிர் செப்துகொண்டிருக்கும் நிலங்களையும் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் நன்றாக பயிர் செய்து நல்வாழ்வு வாழ எதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கும், நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டால், அது ஆர்.டி.ஓ-வுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. அப்பொழுது நிலச்சுவான்தாரர்கள் வக்கில் வைத்தால், விவசாயியும் வக்கில் வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டு யார் உழுகிறார்கள் என்று ஒரு தீர்மானம் போட்டு, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலிலும் ஒரு தீர்மானம்போட்டு அதை ஆர்.டி.ஓ-வுக்கு அனுப்பினால், அதன் பிரகாரம் சூடிய சீக்கிரம் நிலம் கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது வருஷா வருஷம் உரம்புத் தண்ணீரை எடுத்து பயிர் செய்வார்கள் வருஷா வருஷம் தற்காவிக பெர்மிட் வாங்குவதற்கு ரொம்ப கஷ்டப்பட்டுகிறார்கள். யூனியன் கமிஷனர் தாசில் தார் கிரேடில் இருக்கிறார்கள். டெப்யூட் தாசில்தார் இருந்தால் அஜ்மாஷ் எல்லாம் செய்து யூனியன் மூலம் தற்காவிக பெர்மிட் கொடுத்தால் சூடிய சீக்கிரம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோது விவசாயிகளுக்கு சிமெண்டு கிடைப்பதும் ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்தந்த யூனியனிலிருந்தே விவசாயிகளுக்கு சிமெண்டு கொடுக்க உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10th March 1964]

***திரு. சா. ராமசாமி :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து ஒரு வில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாவட்ட நிர்வாக அளவிலும், தாலுகா, பிர்கா ஆகிய நிலைமைகளிலும் உள்ள நிர்வாக முறைகளை நாம் ஓரளவுக்கு சீர்துக்கிப் பார்க்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். எல்லா இலாகாக்களையுமிட அதிகமான அளவுக்கு இந்த இலாகாவினால் வருமானம் கொடுக்கப்படுகிறது, அல்லது கிடைத்து வருகிறது. இந்த சேவீன்ஷூ துறையில் நாம் அதிகமான வருவாயை எய்திவருகிறோம். ஆனால், அதன் நிர்வாகத் திற்காக செலவழிக்கப்படுகிற தொகை மிகவும் குறைவாகத்தான் இருந்து வருகிறது. இப்பொழுது இதர நிர்வாகத் துறைகளை வட்டார அபிவிருத்தித் துறைக்கு ஒதுக்கிய காரணத்தினால் அதிலிருந்த நிர்வாகத்தர்கள் பல நிலைகளுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் துறையினை சரியான ஒருமுறையிலே கண்காணிக்கிற ஒரு பொறுப்பினை அல்லது அந்த நிர்வாகத்தை ஏற்று செய்கின்ற ஒரு நிலைமைக்கு அந்த இலாகாவில் போதுமான பணியாளர்கள் இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டினை என்னும் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். காரணம், மாவட்ட, வட்ட, குறுவட்ட, கிராமப் பகுதிகளில் 100-க்கு முக்கால் பகுதிக்கு மேலாக விவசாயிகளின் பிரச்னையை அதிகமான அளவிலே அவர்கள் கவரிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். சர்வசாதாரணமாக ஒரு நிலைப் பிரச்னையை எடுத்துக்கொண்டால், அந்தப் பிரச்னை பல ஆண்டுகள் கணக்கில் தீராத அளவுக்கு நிலைமைகள் வளர்ந்துவருகின்றன. விவசாயிகள் இம்மாதிரி பல பிரச்னைகள் தீராத நிலைமைக்கு ஆளாகிக்கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு, தங்களுடைய நிலைமைகளை சீர்படுத்திக்கொள்வதற்கு, பலவகைகளில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். நிலச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கோ, அல்லது கின்று வெட்டுவதற்கோ அல்லது இதர அபிவிருத்தி செய்வதற்கோ அவர்கள் கடன் பெறவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி கடனை அவர்கள் டட்டார அபிவிருத்தி அதிகாரிகளின் மூலமாகவும், ரெவின்ஷூ அதிகாரிகள் மூலமாகவும் பெறவேண்டிய நிலை இருக்கும்பொழுது, அவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணமாக இருப்பது கூட்டுப் பட்டா என்ற முறைதான். கூட்டுப்பட்டா முறையை மாற்றினால்தான் விவசாயிகளுடைய நிலைமை சீர்படும். 1924-ம் ஆண்டின் செட்டில் மெண்டுக்குப் பிறகு இன்றுவரையிலே அதிலே மாறுதல் செய்யப் படவில்லை. பட்டா மாற்றுவதற்கு இரண்டுவித முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. ஸப்ரிஜின்ட்ரார் ஆபிலில் கோசம் கொடுப்பது ஒரு முறை. தாசில்தாரே நேரடியாக கோசம் கொடுப்பது ஒரு முறை. அதாவது ஒரு சப்-டிவிஷன் சர்வேயில் உட்பிரிவினுடைய ஒரு பிரிவிலே ஒரு பகுதியை ஒருவர் வாங்குகிறார் என்றால், அது கூட்டுப் பட்டாவில் இடம் பெறுகிறது. கூட்டுப் பட்டாவை தனிப் பட்டாவாக ஆக்கினால்தான் கடன் பெற முடியும். ஒரு நிலத்தின் உச்சவரம்பு மதிப்பு ரூ. 10,000

[திரு. சா. ராமசாமி] [10th March 1964]

என்று வைத்துக்கொண்டால், அதை இரண்டாகப் பிரித்து ரூ. 5,000 மதிப்புள்ள ஒரு பருதியை ஒருவர் வாங்குகிறார் என்றால் அவர் அந்த ரூ. 5,000 மதிப்புள்ள பருதியை வைத்து கடன் வாங்க முடியாது. கூட்டுப் பட்டா பிரச்னை அதில் வந்துவிடுகிறது. விவசாயம் சிறந்த முறையிலே செய்யவேண்டுமானால் அவர்கள் சலபமாக கடன் பெறுவதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். கூட்டுப்பட்டா முறையினால் விவசாயிகள் மிகவும் அவதிப்படக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுடைய முற் போக்கு பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனே இதில் தலையிட்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒன்று உடனடியாக சர்வே செடில்மென்டு செய்யவேண்டும். இல்லையென்றால், ஒவ் வொரு பிர்காவுக்கும் ஒரு சர்வேயரை நியமித்து ஒரு விவசாயி ஒரு நிலத்தின் ஒரு பிரிவை விறகிறுன் என்று சொன்னால் அந்தப் பிரிவுக்கான கட்டணத்தை ஸ்ப்ரிஜில்ஸ்டிரார் ஆபிசிலேயே கட்டி, ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படும்பொழுதே பட்டா மாறுதல் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படி ஸ்ப்ரிஜில்வுக்கான கட்டணத்தை உடனே வாங்கிக்கொண்டு தனிப்பட்ட முறையில் பட்டாவை மாற்றிக்கொடுத்தால், விவசாயிகளின் நன்மையை அரசாங்கம் கருத்தில் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியும். ஒன்று சர்வே செடில்மென்டு முறையை உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும். இல்லை என்றால், ஸப் ரிஜிஸ்ட்ரார் மூலம் உடனடியாக அந்த ஆண்டுக்குள்ளேயே நிலத்தைப் பிரித்து தனிப் பட்டா முறையில் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும். இந்த முறையில் ஏதாவது ஒன்றை அரசாங்கம் கையாளவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

12 இந்தக் கடன் பெறுவதில் ஏற்படும் கடன் பெற்றுமுடியாத நிலை
noon மைக்கு இதுதான் காரணம். பெறுவதில் தாமதம் ஏற்படுவதற்கு கிலபலக் காரணங்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுத் துறையில் ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வேண்டும் என்றால், ஒரு விவசாயி ரூ. 100 முன்பணம் கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ரூ. 100 திடீரென்று ஏற்பாடு செய்யக் கூடிய வசதி உள்ளவனுக இருந்தால் அந்த விவசாயி ஆயிரம் ரூபாயையும் ஏற்பாடு செய்து கொள்ள முடியும். கடன் தேவை என்கிற விவசாயிக்கு இப்படி முன் கட்ட ணம் கட்ட வேண்டிய அவசியத்தை தவிர்த்தால்தான் நலமாக இருக்கும். ஒன்று, இது இல்லாமல் இருக்க வேண்டும், அல்லது கடனைக் கொடுக்கும் சமயத்தில் இந்தப் பணத்தை பிடித்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும். நிச்சயமாகர் முன் பணம் கட்டக்கூடிய நிலைமையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்; விவசாயிகளே வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதற்காக அவர்கள் 20, 22 என்று செலவழிக்க வேண்டிய நிர்பந்தம் இருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய பணமும் அவகாசமும் அவர்களுக்கு இல்லாததால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதில் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவே, கடன் தரும் இலாகாவே வில்லங்க சர்ட்டிபிகேடும் வாங்கிக் கொள்ளும் முறையை ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். அதற்காகும்

10th March 1964] [திரு. சா. ராமசாமி]

செலவை கடன் கொடுக்கும் நேரத்தில் கழித்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருக்க வேண்டும். முன் கூட்டியே வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுகொள்ளுகிறேன்.

இந்த புறம்போக்கு விஷயத்திலே விவசாயிகள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். 10, 15 அல்லது 20 வருஷங்களாக தாங்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலத்தை அவர்களுக்கு பட்டாவாக்கிக் கொடுக்கும் நிலைமை இல்லாததால் அவர்கள் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். சில இடங்களில் கட்சிப்பிரதிக் கட்சி காரணமாக இவைகள் தடைபடுகின்றன. சில இடங்களிலே பஞ்சாயத்து தலைவருக்கும் கிராம அதிகாரிகளுக்கும் உடன்பாடு இல்லாத காரணத்தினால், விரைவாக எதையும் செய்ய முடியவில்லை. ஒரு மணி அடானம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு பஞ்சாயத்து தலைவர் கையெழுத்து போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அவசியமாக இருக்கிறது. கிராம அதிகாரி பஞ்சாயத்து தலைவரோடு உடன்பாடு உள்ளவராக இல்லாவிட்டால் பஞ்சாயத்து தலைவர் சிபாரிசு செய்ய மறுக்கிறார். இந்த முறைகளை சரி செய்ய அரசாங்கம் சிந்தித்து ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்திலே ஒரு தீர்மானம் போட்டு மேல் அதிகாரி உத்தரவு பெற்று செய்யவேண்டும் என்று ஏற்படுத்த வேண்டும். அல்லது செனின்யூ இலாகாவுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று ஏற்படுத்திவிடவேண்டும். பஞ்சாயத்து தலைவருக்கும் கிராம அதிகாரிக்கும் நல்ல உடன்பாடு உள்ள ஒரு சில கிராமங்களில்தான் காரியங்கள் நல்ல முறையில் நடக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் குறைகளை தீர்க்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

***திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் க.றி.க் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் அமைத்திருக்கும் நிர்வாக முறையானது மிகவும் நல்ல முறையிலே ஆங்காங்கு சூக்கிராமங்களில்கூட இருக்கும் பிரச்சினைகளை தீர்க்கும் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது பஞ்சாயத்துக்கும் யூனியனுக்கும், டெவலைப்மெண்ட் கௌன்ஸில்களுக்கும் ஒன்றேருடொன்று தொடர்பு கொண்டு பணியாற்றக்கூடிய முறையில் செயல்படுகிறது இன்றைக்கு நாம் அமைத்திருக்கும் நிர்வாக முறை. அதுவே சாலச் சிறந்ததாக அமைந்திருக்கிறது. அப்படி அமைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் நாம் நினைக்கும் அளவுக்கு நாம் போடும் திட்டங்கள் நிறை வேறுமல் சில இடங்களில் வேலைகள் தடைப்படும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டும் வருகிறது. இதற்குக் காரணம் பல இருக்கின்றன. உதாரணமாக பஞ்சாயத்து யூனியனை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே பல வேலைகள் சாங்கின் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. டெவலைப்மெண்ட் கவன்சிலை எடுத்துக் கொண்டால் மைனர் இரிகேஷன் போன்ற பல வேலைகள் சாங்கின் ஆகியும் நடை

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [10th March 1964]

முறையில் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. அதற்கு முக்கிய காரணம் சரியான கண்ட்ராக்டர்கள் வராதநுதான். கண்ட்ராக்டர்கள் வருவது இல்லை. கால்காசுக்ரு கால்காசு லாபம் என்ற முறை எல்லாம் மாறிப்போய்விட்டது. இந்த வேலைகள் துரிதமாக நடக்க அமைச்சர் ஆவை பேபர் காண்ட்ராக்ட் சொசைட்டிகளை அதிகமாக்கி மூலதனத்திற்கு பணமும் கொடுத்து காரியங்களை செய்ய முன் வந்தால் திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே அமுல் படுத்த முடியும் என்ற கருத்தை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒரு கருத்தைக் கூறினார்கள். இளைஞர்கள் ஜில்லா அதிகாரிகளாக வந்தால் அவர்கள் அவ்வளவு திறமையாக வேலை செய்ய முடியாது. ஆகவே குறைந்தது 35 வயதாவது ஆனவர்களாக இருந்தால்தான் நல்ல முறையிலே வேலை செய்ய முடியும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். 35 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு திறமையும் அனுபவமும் இருக்கலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களை எந்த அளவுக்கு பொது மக்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறார்களோ அந்த முறையில்தான் அவர்களுக்கு பயன் ஏற்பட முடியும். சாதாரண மாக படித்து பட்டம் பெற்ற ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் 25 வயதுக்கு உள்ளாக இருந்தாலும் நல்ல முறையிலே பணி செய்ய முடிகிறது. யார் என்ன சிபாரிசு செய்தாலும் எது நியாய மானதோ அதையே செய்ய வேண்டும் என்று துணிச்சலுடன் செய்கிறார்கள். அதை வரவேற்க வேண்டும் என்றுதான் நான் சிசால்லுவேன். அப்படிப்பட்ட இளைஞர்களை நல்ல முறையிலே பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் இந்த சந்தர்ப் பத்திலே வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு தாலுகா ஆபிசே எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் போதுமான கட்டடம் இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபிசுகளிலே நாம் அதிகாரிகளுக்கும் ஸ்டாப் களுக்கும் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி கட்டடம் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் தாலுகா ஆபிசுகளிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கும் ஊழியர்களுக்கு வீட்டுப் பிரச்சனை ஒரு சங்கடமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதை மாற்றி அவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்து சௌகரியம் செய்ய முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்போது தாலுகா வெவ்விலே உள்ள தாசில்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் வீடுகள் கிடைக்கும். அது சாலச் சிறந்ததாக அமையும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போல தாசில்தாருக்கு ஒரு ஜிப் வேண்டும் என்பது அவசியமானது. இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியனிலே இருக்கும் ஜிப்பை எப்பொழுதாவது

10th March 1964] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே தாசில்தார் அவர்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். அது தாலுகா வெவ்விலே உள்ள தாசில் தாருக்கு கொஞ்சம் சிரமமாகத்தான் இருக்கிறது. நாம் எவ்வளவோ செலவு செய்கிறோம். லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் எப்படி எல்லாமோ போகிறது. அப்படி இருக்கும் போது தாசில் தாருக்கு ஜீப் கொடுப்பது மிக் அவசியமானது என்று கருதி அதில் கவனம் செலுத்தி ஒரு ஜீப் அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உத்தியோக உயர்விலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எத்தனையோ யோக்கியமான முறையில் பணியாற்றும் உத்தியோகஸ்தர்கள் உயர்வு அடைவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் கிழே இருக்கும் ஒரு சில அதிகாரிகள் மேலே இருப்பவர்களை காக்காய் பிடிப்பதால் அவர்களுடைய கான்பிடென்வியல் ரிபோர்ட்டுகள் நல்ல முறையிலே அமைகின்றன. அப்படியில்லாமல் வேலீயே குறிப்பாக இருந்து யோக்கியமாக வேலீ செய்பவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். அதைமாற்றி உயர் பதவிக்கு உண்மையாக உழைக்கிறவர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஒரு கலெக்டர் பதவிக்கு உயர்வு கொடுக்கவேண்டுமானால் அப்பொழுது எவ்வளவு டெவல்ப்பமென்ட் ஓர்க்குகள் நடந்திருக்கின்றன, யார் அதிகமாக செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் பார்த்து அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

லோன்களைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். லோன்கள் கொடுப்பதில்கூட பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு பணம் போதவில்லை. இன்றைக்கு அவர்கள் பத்துபேர்களுக்கு பம்பு செட்டுக்காக கடன் கொடுக்க ஒதுக்கியிருக்கிறோம். நவீன முறையில் விவசாயத்தைப் பெருக்க திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே கிடை வெட்ட இன்னும் பல விவசாய சம்பந்தமான கரியங்களுக்கு பணம் கேட்கிறவர்களுக்கு தடங்கல் இல்லாமல் கொடுக்கக்கூடிய வசதியை செய்து கொடுக்க யூனியன்களுக்கு அதிகமான தொகை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

டவுன் பஞ்சாயத்தைப் பொருத்தவரை ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்; கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வரிவசூலிக்க மாட்சிங் கிராண்ட் கொடுக்கிறோம். சில டவுன் பஞ்சாயத்துக்கள் எழையான பஞ்சாயத்துக்களாக இருக்கின்றன. அவைகளில் எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட் சார்ஜூக்குக்கூட பணம் போதவில்லை. அப்படிப்பட்டவைகளை கணக்கெடுத்து மாட்சிங் கிராண்ட் கொடுக்க யோசனை செய்தால் நன்றாக இருக்கும். டெளன் பஞ்சாயத்துக்களில் குடி தண்ணீர் பிரச்சினை தீர்க்க முடியாமல்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [10th March 1964]

இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அடவான்சாக வும், மாணியமாகவும், வட்டி இல்லாத கடனாகக் கொடுத்தால், இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு பயன் படும் சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த புறம்போக்கு நிலம் ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்கு வெஸ்ட் ஆவதற்கு முன்பு புறம் போக்கு நிலத்தில் முக்கியமான காரியத்தை செய்திருந்தால், நிலத்தில் பாடுப்பட்டவர்களுக்கு சொந்தமாக மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக இந்தக் கம்மாய் பிரச்சினையை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஜில்லாவிலே எனக்ரோச் பண்ணியிருப்பவர்களை எவிக்ஷன் போட்டு கலைக்டர் ஆர்டர் போட்டால் அவர்கள் இங்கே வந்து போர்டில் ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கி விடுகிறார்கள். போர்டிலே ஆர்டர் போட்டால் அமைச்சரிடம் சென்று சர்க்காரிலே ஸ்டே ஆர்டர் வாங்குகிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றி அமைக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.)

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனது கட்சித் தோழர்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளையொட்டி ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மாவட்ட அலுவலகங்களிடமிருந்து செல்லும் உத்தரவுகளை நிறைவேற்றுகிற கிராம அதிகாரிகளினுடைய சம்பளம் ரூபாய் 17-விருந்து ரூபாய் 23 வரை இருக்கிறதே தவிர, உயரவே இல்லை அது மட்டுமல்ல, ஒரு சில கிராமங்களில் பரம் பரை உத்தியோக நியமன முறை (ஹெரிடிடரி அபாயின்ட்மென்ட்) இன்னும் தொடர்ந்து இருக்கிறது. இந்த நேரத்திலும் அது தொடர்ந்து நிடித்திருக்க வேண்டுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து அந்த முறையை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களை அடமானம் செய்யும் விதத் திலே ஏராளமான கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. “அஸெஸ்டு வேஸ்ட் ட்ரை” என்று சொல்லும் நிலங்கள் அடமானம் ஆக ஐந்து, பத்து ஆண்டுகள் ஆகும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஜமாபந்தியின்போது விண்ணப்பம் கொடுத்தால், உடனே கவனிப்பதாகச் சொல் கிறார்களேதவிர, ‘உடனே’ என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் இல்லாததாக இருக்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகள், பத்து ஆண்டுகள் ஆகியும் கவனிக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது.

பட்டா மாறுதலைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் உரத்திற்குக் கடன் வேண்டுமானாலும், நில அடமான பாங்குகளில் கடன் வேண்டுமானாலும் தனிப் பட்டா இருந்தால் தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறதேதவிர, கூட்டுப் பட்டாவாக இருந்தால் கடன் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, ஒரு விவசாயி தனிப் பட்டா பெற

10th March 1964] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

வேண்டுமென்றால் உடனே பெற முடிவது இல்லை. தன் நிலத்தை சப்டிவிஷன் செய்து, தனிப் பட்டா வேண்டும் என்று மனுப் போட்டு சப்டிவிஷன் செய்யப் போகும்போது, அங்கு யாராவது தடை செய்தால் அந்தத் தடையை நீக்க ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரோ, தாசில்தாரோ, சர்வே அதிகாரியோ, யாருடைய சவாதீனத் தில் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று அறிந்து, அவர்கள் ஒரு முடிவு எடுக்கக்கூடிய நிலையில் இன்றைய விதிமுறை இல்லை. பக்கத்தில் இருக்கும் நிலத்திற்கு உடையவர் தடை செய்தால் அந்தச் சங்கதி கோர்ட் வரை சென்று, கோர்ட் தீர்ப்புக்குப் பின்னால்தான் சப்டிவிஷன் செய்யும் அளவுக்கு விதி முறை இருக்கிறது. அந்த விதி முறையை உடனடியாக மாற்றியமைத்து, உடனடியாக சப்டிவிஷன் செய்யும் முறையைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

நில வளி செலுத்தும்போது ரசிதுகள் தருகிறார்கள். அந்த ரசிதுகளில் சர்வே நம்பர் குறிப்பிடப்படுவதே இல்லை. வளி எவ்வளவு செலுத்தப்பட்டது என்ற விவரம் இருக்கிறதேதாவிர, சர்வே நம்பரோ, விஸ்தீரணமோ குறிப்பிடப்படுவது இல்லை. ஆகவே, சர்வே நம்பரும், விஸ்தீரணமும் அடங்கிய ரசிதாக அது இருக்கவேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், கிராம அதிகாரி கள் நிலவரி, தீர்வை முதலியவற்றை வருஷ செய்த வகையில் தவறுகள் ஏற்பட்டு, 35 முழுக்குகள் தொடரப்பட்ட வகையில் சற்றேறக்குறைய ரூபாய் 35,287 கையாடல் செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படிக் கையாடல் செய்தவர்களிடமிருந்து அந்தப் பணம் வசூலிக்கப்பட்டதா என்று பார்த்தால், வசூலிக்கப்படவில்லை. கிராம அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்கு முன்பே அவர்களுடைய சொத்தின் மதிப்பு, அந்தன்து (ப்ராபர்டி க்வாலிங்பி கேஷன்) பற்றி கேட்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, இந்த அளவுக்குத் தொகையை கையாடல் செய்தவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யாமலிருப்பது என் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். வசூல் செய்ய முடியாது என்ற முறையில் அந்தத் தொகை ‘ஈட்டு-ஆஃப்’ செய்து, தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராபர்டி க்வாலிங்பி கேஷன் இருந்தவர்களை விட்டுவிட்டு ப்ராபர்டி க்வாலிங்பிகேஷன் இல்லாதவர்கள் அந்தப் பதவிகளில் இருந்தார்களா என்பதையும், அப்படி என் இருக்க அனுமதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதையும் இந்த அவைக்குக் கணம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அமைச்சர் அவர்கள், ‘நம்முடைய ரெவின்யூ’ கணக்கிலே வரும் வருவாயில் இது சிறு துளி’ என்று அலட்சியமாக இருந்துவிட மாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இது போன்ற பல சிறு துளிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. சிறு துளி பெரு வெள்ளமாக மாறி, பொதுப் பணக் கையாடல், களவாடல் என்று ஆக்கப்பட்டால் நிச்சயமாக அது ஒரு நல்லாட்சிக்கு, நல்ல நிர்வாகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக

[கிரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [10th March 1964]

இருக்க முடியாது. ஆகவே, அதற்குத் தக்க சமாதானத்தை அவர்கள் அளிக்க வேண்டும். இதுபோன்று எதிர்காலத்தில் ஏற்படாமலிருக்க தக்க பாதுகாப்புகள் செய்யவேண்டும்.

ஒன்றிப்பு மன்ற வேலைகளையும், மற்றும் பஞ்சாயத்து அமைப்பு சம்பந்தமான வேலைகளையும் பார்க்கவேண்டிய பொறுப்பு ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்கு இருக்கிறது. அத்துடன் அபிவிருத்தி சம்பந்தமான வேலைகளையும் அவர் கவனிக்க வேண்டியவரா இருக்கிறார். மற்றும், கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் சட்டத் தின்படி விசாரிக்கும் அதிகாரமும் அவருக்கு இருக்கிறது. கிரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோடின் 145, 147 பிரிவுகளின்படி முதல் நடவடிக்கை எடுக்கும் அதிகாரமும் அவரிடம் இருக்கிறது. இதை கவனிக்க முடிகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். ஓரிடத்தில் கலவரம், அமைதியின்மை ஏற்பட்டால் அதைத்தடுக்க கிரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோடின் 145, 147-வது பிரிவுகளின்கீழ் அவர் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியவராக இருக்கிறார். அவர் எக்ஸிகியூடிவில் ஃபர்ஸ்ட்-களால் மாஜிஸ்ட்ரேட் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கும் காரணத்தால், அவரிடம் உடனடியாக விண்ணப்பம் கொடுத்து, போலீசார் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடம் மக்கள் செல்லும் நேரத்தில், அவர் ஊரில் இருப்பது இல்லை. காரணம், வேலைப் பனு அவருக்கு அதிகம். ரெவினியூ சம்பந்தமான வேலையும், அபிவிருத்தி சம்பந்தமான வேலையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தனிக்கை வேலையும் அவருக்கு இருப்பதால், அவர் அநேக சந்தர்ப்பங்களில் சுற்றுப் பயணம் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் விசாரணைக்குப்பின் ஜாடிஷியல் விசாரணைக்கு இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. அதனால், எக்ஸிகியூடிவில் ஃபர்ஸ்ட் களால் மாஜிஸ்ட்ரேட் வகிக்கும் அதிகாரத்தையும் ஜாடிஷியல் ஃபர்ஸ்ட் களால் மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் ஒப்படைத்தால், அந்த அதிகாரி ஒரே இடத்தில் ஸ்டேஷனரியாக இருப்பதால், நலமாக இருக்கும், எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த செக்ஷன்களை வைத்திருக்கிறோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற ஏதுவாக இருக்கும். எக்ஸிகியூடிவில் ஃபர்ஸ்ட் களால் மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் இந்த அதிகாரம் இருப்பதால் உரிய காலத்தில் உடனடியாக உத்தரவு பெற முடிவதில்லை. அந்த நோக்கமும் நிறைவேறு வதில்லை. ஆகவே, ப்ரெஸிமினரி ஃபைனல் ஆர்டர் போடும் அதிகாரம் அத்தனையும் ஜாடிஷியல் ஃபர்ஸ்ட் களால் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கே இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடொக்ஷன் சட்டத்தின்கீழ் வரும் கேஸ்களில், குத்தகை பாக்கி இருக்கிறதா, இல்லையா, பண்ணையாட்களை வெளியேற்ற முடியுமா, முடியாதா என்ற வகையில் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர்கள் தீர்ப்பு அளிக்கிறார்கள். அதற்குத்தாற்போல் நியாயமான குத்தகையை நிர்ணயம் செய்யும். அதிகாரம் தாசில்தாரிடம் இருக்கிறது. ரெவினியூ

10th March 1964] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

துவிஷனல் ஆபீசருக்கு இருக்கும் வேலைப் பறுவினால் தாசில் தாருக்கே அத்தனை அதிகாரங்களையும் கொடுத்துவிடலாம் என்று நான் யோசனை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் கடன்கள், பெரும்பான்மையான கடன்கள், ஒன்றிப்பு மன்றங்கள் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதை வகுல் செய்யும்போது, தாசில்தார் ரெவினியூ இலாகா மூலமாக வகுல் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி, கடன் கொடுக்கிறவர் ஒருவராகவும், கடன் வகுவிப்பவர் வேலேரு வராகவும் இருக்கிற, இரண்டு முறைகள் இருப்பதால், கடன்கள் கொடுக்கும்போதே, கடன்கள் திருப்ப வகுவிக்கப்பட வழி இருக்கிறதா என்று யோசித்து, சிந்தித்துப் பார்க்கிறார்களா என்பது ஜயத்திற்கு உரியதாக இருக்கிறது. இதெல்லாம் கவனிக்கப்பட வேண்டும். நிர்வாக இயந்திரத்தில் எங்கே கோளாறுகள், குறைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் குறித்தெல்லாம் இரு தரப்பிலிருந்தும் கனம் உறுப்பினர்கள் அழுத்தந்திருத்தமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு நல்ல ஆட்சிக்கு நல்ல நிர்வாக இயந்திரம் தேவை; அந்த நிர்வாக இயந்திரத்தை ஏற்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொண்டு, இதில் புரட்சிகரமான மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. செ. மாதவன் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தில் மாவட்ட நிர்வாகத் திலே இருக்கக்கூடிய குறைகளை எடுத்துக்கூறி, அதை மாற்றி யமைக்கவேண்டும் என்ற கருத்து இங்கே கூறப்பட்டது. இப்பொழுது மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மன்றங்கள் ஏதோ கூடிக் கலைவதாக இல்லாமல், அந்த மன்றங்களின் கீழேதான் மாவட்ட நிர்வாகம் முழுவதும் அமையவேண்டும் என்ற கருத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இன்றைக்கு அந்த நிலை இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள் கூடும்பொழுது, ஏதோ பிரச்சினைகளைப் பேசுவிட்டுக் கலையக்கூடிய மன்றங்களாக இருக்கின்றனவே தவிர, உன்மையிலேயே ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்து, அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நேரிடையாகக் களைவதற்கு அதிகாரம் தரப்படவில்லை என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் சுதந்திரம் அஸைவதற்கு முன்னால் இருந்த நிர்வாக முறை வேறு; சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பின்னால் இப்பொழுதிருக்கும் நிர்வாக முறை வேறு. அப்படி முறைகள் மாறி விருக்கும் காரணத்தால், புதிய நிர்வாக அமைப்பில், புதிய கொள்கை அடிப்படையில் மாவட்ட நிர்வாகம் எப்படி அமையவேண்டும், ஒரு இலாக்காவுக்கும் இன்னேரு இலாக்காவுக்கும், எப்படி தொடர்பு ஏற்படுத்த முடியும் என்ற முறையிலே ஆராய்ச்சி செய்து, புதிய நிர்வாகத்தை மாவட்ட அளவிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இப்போது எனக்குத் தெரிந்த வரையில் ரெவின்யூ இலாகாவையும், பஞ்சா-

[திரு. செ. மாதவன்] [10th March 1964]

யத்து முறைகளையும் ஒன்றுக் கீண்த்து, ஒரே அமைப்பின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கொள்கையை வருத்துக் கொண்டு அரசாங்கம் செயல்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இடைக் காலத்தில் பஞ்சாயத்து மன்றங்களின் செயல்பாடும், ரெவின்யூ இலாகாவின் செயல்பாடும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டு இருப்பதனால் வேறுபட்ட கருத்துக்கள் ஒன்றுக்கொன்று மோதி நம்முடைய நிர்வாகமே சீர்க்குலைவை அடையக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் மிக்க கவனமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடன்கள் கொடுப்பது பற்றியும் இங்கே சொல்லப்பட்டது. கடன்கள் கொடுப்பதை பஞ்சாயத்து மன்றங்களிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த பஞ்சாயத்து மன்றங்கள் பெரிய அளவில் வளர்ந்திருக்கின்றன. அதை மறுக்க முடியாது. சர்க்காருடைய பிரசார மன்றங்களாக வும் செயல்படுகிற இந்த பஞ்சாயத்து மன்றங்கள் பிரசாரத்திற்காக அதிக வேலை நடந்திருப்பதாகக் காட்டுவதற்காக அதிக அளவில் கடன்களைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட காலத்திலே குறிப்பிட்ட தொகை அத்தனையையும் செலவழித்துவிடவேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அனைத்தையும் கடனாகக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இவ்வாறு பஞ்சாயத்து மன்றங்களால் விதியோகம் செய்யப்பட்ட கடன்களைத் திருப்பி வசூல் செய்வது ரெவின்யூ இலாகா. இந்தக் கடனை வசூலிக்க ரெவின்யூ இலாகா முற்படுகிறபோது கடன் வாங்கினவர்களில் பலர்—அந்தக் கடனை வாங்குவதற்கோ, திருப்பித் தருவதற்கோ எந்தவிதமான தகுதியும் இல்லாதவர்களாக இருப்பது தெரிய வருகிறது. எந்த விதமான தகுதியும் இன்றி, கடனைப் பெற்று இருக்கிறார்கள். திருப்பி வாங்குவதற்கு அவர்களிடத்தில் எந்தவிதமான வசதியும் இன்றி இவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதனால்தான் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்ட பல ஸ்ட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் இன்றைக்கு வசூலிக்கப்படாமல் தேங்கிக் கிடக்கிறது. இதை அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நிதித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் பல முரண்பட்ட வேண்டத்தகாத நிலைகள் வந்து மோதுகின்றன. விவசாயத்திற்கு பம்பு செட்டு வைப்பதற்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. மின்சார விஸ்தரிப்புச் செய்யவேண்டும் என்று மின்சார இலாகாவை அனுகினும் அவர்கள் ஒனர்விப் சர்டிபிகேட், தாசில்தாரிடம் இருந்து வாங்கி வரச் சொல்கிறார்கள். ஒனர்விப் சர்டிபிகேட் வேண்டுமென்று தாசில்தாரிடம் போய்க் கேட்டால் “என்னுடைய பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை வசூலிப்பதும், நிலத்திலிருந்து வரும் வரியை வசூலிப்பதும்தான். உங்கள் கிராமத்தில் எவ்வித பாக்கி யும் இல்லையென்று எழுதிக் கொடுங்கள். நீங்கள் பாக்கி எதுவும் வைக்காமல் பணத்தைக் கட்டும்படி செய்தால் ஒனர்விப் சர்டிபிகேட் தருகிறேன்” என்று சொல்வதான் குறைபாடு எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன்.

அதேமாதிரி புறம்போக்கு நிலங்களைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் பல ஜி.ஓக்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள்.

10th March 1964] [திரு. செ. மாதவன்]

பஞ்சாயத்து இலாகாவில் இருந்து சில ஜி.ஓக்கன், ரெவின்யூ இலாக்காவிலிருந்து சில ஜி.ஓக்கள் என்று பல ஜி.ஓக்கள் புறம் போக்கு நிலங்களைப்பற்றி வந்திருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து இலாகா வில் இருந்து ஒரு சுற்றறிக்கை அந்த அந்த பிரதேசத்தில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்கள் அனைத்தும் பஞ்சாயத்துக்குக்கே சாரும் என்பதாக. ரெவின்யூ இலாகாவில் இருந்து ஒரு சுற்றறிக்கை— இந்த இந்த நிலங்கள் எல்லாம் அந்தப் பிரதேசத்தில் புறம்போக்கு என்பதாக ஒரு விஸ்டே தயார் செய்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். உடனே பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? அந்த நிலங்களில் யார் யார் எந்த எந்தக் காலத்திலிருந்து இருந்து வருகிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்பது இல்லை. “யாராக இருந்தாலும் உடனே அந்த நிலத்தைகிட்டு வெளியேற வேண்டும். அவை பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமானது” என்கிறார்கள். கலெக்டரிடம் போய்க் கேட்டால், “நான்கள் இதில் தலையிட முடியாது. அரசாங்க கொள்கை அப்படி இருக்கிறது” என்கிறார்கள். மறுபடியும் அரசாங்கத்திடம் வந்து விளங்கப்பித்துக்கொள்கிறபோது, “ஏற்கனவே ஒரு விவசாயி அந்த புறம்போக்கு நிலத்தில் சாருபடி செய்து கொண்டிருந்தால் அவனை வெளியேற்றக் கூடாது” என்று புதிய ஒரு ஜி.ஓ. போடுகிறார்கள். இந்த ஜி.ஓ. மேலும் ஒரு குழப் பத்தைத் தான் உண்டாக்கியிருக்கிறது. ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் திருக்கோவிடியூர் தொகுதியில் வடவளப்பட்டி கிராமத்தில் ஒரு ஹரிஜன நான்கைந்து ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை உழுது வந்தான். பஞ்சாயத்து தலைவர் உடனே அவரை அந்த நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார். இதற்கு பின்னே சாதிப் பிரச்சனையில் இருக்கிறது. அதை விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று நினைக்கிறேன். “நான் தென்னை வளர்ப்பு. செய்யப்போகிறேன்” என்று அந்த ஹரிஜனை நிலத்தைகிட்டு வெளியேறும்படி பஞ்சாயத்துத் தலைவர் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கார். கலெக்டருக்கு மனுக்கொடுத்தோம். இத்தகைய முரண்பாடுகளும், தகராறுகளும் ஏற்படாதபடிக்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் ஏற்பட்ட சிவப்பு நாடா முறையே இன்னும் நிடிக்கிறது. ஒரு சமயம் அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒவ்வொரு தாலுக்கா அலுவலகங்களுக்கும் சென்று நேரிடையாகப் பார்க்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அதைப் பிரசாரத்திற்காக அவர் சொல்லியிருப்பார் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆனாலும் இதுவரை அவரது எண்ணம் செயல்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கும் சிவப்பு நாடா முறைதான் இருக்கிறது. அதற்கு பல உதாரணங்கள் சொல்ல முடியும் என்றாலும் இங்கே ஒரே ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கம் பிரான் மலைக்கு அருகாமையில் ஒரு ரோடு போடும் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டார்கள். அந்த ரோடினால் அடிப்பட்ட நிலங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்காக சட்டப்படி 10-11-1959

[திரு. செ. மாதவன்] [10th March 1964]

தேதியிலே உரிய பண்ததையும் ஒதுக்கீக் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆனால் அந்தப் பணம் உடனடியாக பட்டுவாடா செய்யப்படவில்லை. ரோடு போடும் திட்ட வேலையும் பூர்த்தியாகவிட்டது. இன்னும் அந்த நிலத்தின் சொந்தக்காரர்களுக்கு பணம் கொடுக்கப்பட வில்லை. அந்தப் பேப்பர் ரெவினியூ இலாகாவில் பெண்டிங்காக இருக்கிறது. காரணம் கேட்டால் இத்தனை நாளாகச் சிவப்பு நாடாவினால் அந்த பைலைக் கட்டிப் போட்டுவிட்டார்கள்— இப்போது ரெவினியூ இலாகா போய்ப் பார்க்கும்போது அந்த நிலங்கள் ஒன்றும் அங்கே இல்லை, ரோடுதான் இருக்கிறது, ஆகவே எந்த நிலத்திற்கு நஷ்டசூடு என்பதைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். முன்பு நிலமாக இருந்த இடம் இப்போது ரோடாகவிட்டது. அதைக் கவனிக்காமல் இப்போது அந்த இடத்திலே ரோடுதானே இருக்கிறது, ஆகவே நஷ்டசூடு கொடுக்க மாட்டோம் என்கிறார்கள். இந்த பேப்பர் ரெவினியூ போர்டில் பெண்டிங்காகவே இருக்கிறது. இத்தகைய சிவப்பு நாடா முறையைக் கையாள வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்றையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித்துறை சம்பந்தமான இந்த மானியத் தன் மீது இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றையதினம் நம் நாட்டில் ஐன்நாயக ஆட்சிமுறையைப் பரவலாக்க பஞ்சாயத்துக்களையும், பஞ்சாயத்து மன்றங்களையும் ஏற்படுத்தி செயல்பட்டு வருகிறோம். ஆகவே இன்றையதினம் ஐந்து பிரிவுகளாக ஐன்நாயக ஆட்சிமுறை செயல்பட்டு வருகிறது. பஞ்சாயத்து ஊராட்சி மன்றம் என்றும், பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றம் என்றும், மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் என்றும், மாநில சட்டமன்றம் என்றும் பாராளுமன்றம் என்றும் ஐந்து பகுதிகளாக பிரிந்து செயல்பட்டு வருகிறது. இவற்றுக்கு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பிரதிநிதிகள்தான் அங்கம் கீக்கவேண்டும். இதில் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்களைப் பொருத்த வரையில் மாவட்ட கலெக்டரே தலைவராகப் பொறுப்பு ஏற்று வருகிறார். இதன் காரணமாக இந்த மன்றங்களில் ஐன்நாயகம் நல்லமுறையில் காப்பாற்றப்படவில்லை. உண்மையில் ஐன்நாயகம் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடையவேண்டுமானால் இந்த மன்றங்களுக்கும் கூட மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரே தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றையதினம் நிலங்கள் அத்தனையும் கிராம அதிகாரிகள் மூலமாகத்தான் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. எந்த விவரம் கேட்டாலும் கிராம அதிகாரிகள் கொடுக்கிற புள்ளிவிவரங்களின் மீது தான் பதில் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகள் செய்கிற தவறுகள் எல்லாம் அப்படியே இங்கு வருகிறது. அவர்கள் குறைந்த வருமானம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல குறைகள் இருக்கின்றன. கிராம வேலைகளை குடும்பத் தொல்லைகளினால்

10th March 1964] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

சரியாகக் கவனிப்பதே இல்லை. அதுபோலவே சர்க்காரில் இருந்து ஏதாவது விவரம் கேட்டாலும் கூட அவர்களுடைய இஷ்டத் திற்குப் பதில் எழுதிவிடுகிறார்கள். சில கிராம கர்ணிகர்கள் அடங்கல் எழுதுகிறபோது கூட விட்டில் இருந்தே எழுதுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இது சகலருக்கும் தெரிந்த விஷயம். சர்க்கார் அவர்களிடமிருந்து நல்லமுறையில் வேலையை எதிர்பார்ப்பதாக இருந்தால் அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக ஏற்று நடத்த முன்வரவேண்டும். அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளத்தைக் கொடுத்து அதிகமான நேரம் ஒழுங்காக வேலைகளைச் செய்யும்படி யாகக் கண்காணிக்கவேண்டும். நாம் ஏராளமாகக் கடன் கொடுக்கிறோம். அதை எல்லாம் திரும்ப வசூல் செய்கிற பொறுப்பு, நிலவரி முதலியவற்றை வசூலிக்கிற பொறுப்பு எல்லாம் அவர்களிடம் இருக்கிறது. ஒழுங்காக அவற்றை எல்லாம் அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்றால் அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக ஆக்கவேண்டும். மேலும் வெட்டி, தலையாரி என்ற பெயரில் இன்னமும் பணியாளர்கள் அவருக்குக் கீழ் இருக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் அந்தச் சொல்லை கேவலமாக மதிக்கிறார்கள். “வெட்டித்தன மாகப் பேசாதே” என்று கூடச் சொல்வது உண்டு. அவர்களுக்கும் குறைந்த வருமானம் தான். அவர்களுடைய பெயர்களைக் கூட கிராமப் பணியாளர்கள் என்று மாற்றவேண்டும். அவர்களுடைய நிலையையும் சர்க்கார் உயர்த்த வேண்டும்.

இன்றையதினம் விவசாயிகள் புறம்போக்கு நிலங்களுக்குப் பட்டா வேண்டுமென்று கோரி பல ஆண்டு காலமாகியும் கொடுக்காமல் இருந்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக திருத்துறைப் பூண்டித்தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால் 1952-வது ஆண்டிலிருந்தே ஐயாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட சர்க்காருக்குச் சொந்தமான தரிசு நிலங்களில் விவசாயிகள் சாகுபடி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவற்றில் ஒருசமயம் தியாகிகளுக்கு இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலங்கள் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டன. பிறகு அந்த விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டபோது ஒரு ஏக்கருக்கு 50 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். சிலர் அவ்வாறு 50 ரூபாய் கட்டி பட்டா வாங்கி நார்கள். ஆனால் அந்த ஐம்பது ரூபாயைக் கூடக் கொடுக்க வழி இல்லாத பஞ்சமர்களும் தங்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மனுப் போட்டிருக்கிறார்கள். அது பற்றி அதிகாரிகளிடம் கேட்டால் அந்த நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்கக் கூடாது என்று தடை இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். வெள்ளையன் காலத்தில் அப்படி ஒரு தடை இருந்தது. அதை இன்னும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தைப் பஞ்சமர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கக் கூடாது என்ற தடை இருந்தாலும் அதை ரத்து செய்து அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போதெல்லாம் தாலுகா அலுவலகங்கள் சந்தைக் கடை மாதிரி இருக்கிறது. அந்த மாதிரி இடங்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும். கொடுக்கக்கூடிய மனுக்களைச் சீக்கிரமாகப் பரிசீலனை செய்வதற்கான வசதிகளைச் செய்து

12-30
p.m.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[10th March 1964]

கூட்டங்களைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுத்து நிர்வாகத் துறையிலே சுறுசுறுப்பையும், உற்சாகத்தையும் உண்டாக்குவதற் கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்புக்குரிய சட்ட மன்ற துணைத்தலைவர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்களால் மாவட்ட நிர்வாகம் பற்றியும் மற்றத் துறைகளைப் பற்றியும் மாவியக் கோரிக்கைகள் இந்த மன்றத்தின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் தந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளையொட்டிச் சில கருத்துக்களைக் கூட நான் முற்படுகிறேன். மாவட்ட நிர்வாகம் பற்றிய குறைபாடுகளை எல்லாம் மன்ற உறுப்பினர்கள் தெளிவுபடுத்தி செய்யப்பட வேண்டிய பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களையும் வேலை முறைகளையும் வற்புறுத்திக் கூறி பிருக்கிறோர்கள்.

மாவட்ட நிர்வாகம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக விளங்குகிற கலெக்டர் அவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கப்படுகிறது. இந்த முறை கிழக்கிந்திய கம்பெனியார் காலத்திலேயே ஆரம்பிக்கப் பட்டு வெள்ளியர் ஆட்சிக் காலத்திலே வெப்ப பெற்று இருந்து வந்தது. அப்போது ஒரு மாவட்டத்திற்குள்ளே முழு ஆட்சித் தலைவருகை, ஒரு சிற்றரசனைப் போல இருக்கின்ற அதிகாரங்களைப் பெற்று செல்வாக்கும் அதிகாரமும் உடையதாக இருந்தது கலெக்டர் பதவி. இன்று அத்தகைய செல்வாக்கும் அதிகாரமும் வளர்ச்சி அடைந்துகொண்டு வருகிற நிலைமைதான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைப் பொறுத்த வரையில் இருக்கிறது. ஒரு மாவட்ட ஆட்சித்தலைவராக விளங்குகிற கலெக்டர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதியாக இருந்து, இந்த அரசு நிறைவேற்ற விரும்பும் செயல்கள் அத்துணையும் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடப்பாடு உடையவராகவும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநிறுத்தும் முழுப்பொறுப்பும் உடையவராகவும் அவர் இருக்கிறார். அதோடு வளர்ச்சித் திட்டங்கள் அத்துணையும் செவ்வனே நிறைவேற்றி வைக்கின்ற பொறுப்பும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் அமைகின்றது. மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகள், நகராட்சி மன்றம் ஆகியவற்றின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பும் மாவட்ட கலெக்டரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, நாளூக்கு நாள் கலெக்டருடைய பொறுப்புகள் அரசர்ந்து கொண்டே போகின்றன. பொதுமக்களுடைய பிரச்சனைகள் வளர்வாரா வளர்வாரா அவருடைய பொறுப்புகளும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அடிப்படையில் நிலைமைகளை வைத்துப் பார்க்கும்போது, மாவட்ட அளவில் நிர்வாகத்தின் ஒழுங்கு முறைகளைப் பொறுத்து இருக்கின்ற நிலைமைகள் வளர்ந்து கொண்டு போகின்றன. இந்தக் காரணத்தால், சிறிய சிறிய மாவட்டங்களை உருவாக்குவதன் மூலமாக சீரான செம்மையான நிர்வாகத்தை நடத்திச் செல்லலாம் என்ற கருத்தும் அவ்வப்போது தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவ்வாறு மாவட்டங்களின் எண்ணிக்கைகளைப் பெறுக்கும்வகையில், சிறிய சிறிய மாவட்டங்களாக அவைகளை மாற்றுவதாக இல்லையென்று கனம்

10th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆயினும் கலைக்டர்களுடைய பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் வகையில் வேறுபல அதிகாரிகளிடத்தில் சிலபல துறைகளைக் கொடுப்பதன் மூலம் கலைக்டர் அவர்களுடைய துறைகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து சீரான, செம்மையான நிர்வாகம் நடைபெற தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளும் கடப்பாடு உடையவர்களாக அரசினர் இருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் வகையில் கோவை மாவட்டத்தில் ஒரு இளைகலைக்டரையும், சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரியையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். இரு மாவட்டங்களுடைய நிலைமைகளையும் பார்க்கும்போது இளைகலைக்டரை நியமிப்பதன் காரணமாக சிலபல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நிர்வாகத்தை யார் இயக்குவது என்பதிலே, அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் கொள்வதிலே சிலபல சங்கடமான நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருப்பதை அரசினரும் உணர்ந்துள்ளனர். ஆனால் மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரியை நியமித்துச் சிலபல பொறுப்புகளை அவர்களிடம் ஒப்படைப்பதன் மூலம் மாவட்ட கலைக்டர் அவர்களுடைய வேலைப் பறு குறைக்கப்படுவதோடு, கண்காணிப்புப் பொறுப்பை அதிகமாகச் செய்வதற்கான வசதிகள் இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த முறையில் நிர்வாகத்தைச் செம்மையான முறையில் நடத்த அரசினர் வழிவகைகளைக் காண வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வட்டார வளர்ச்சித் திட்டங்களைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்புகலைக்டர் அவர்களிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு வட்டார அபிவிருத்தி இலாகாவின் பொறுப்பில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வட்டார வளர்ச்சித் திட்ட அதிகாரிகளுடைய நிர்வாகத்திறமையைப் பொறுத்தும், ஆற்றலைப் பொறுத்தும், குறைபாடு உடையவர்களாக இருந்தால் அவர்களை மாற்றும் பொறுப்பு கலைக்டர்களிடத்தில் இருந்தால் திட்டங்களை மேலும் செம்மையான முறையிலே நிறைவேற்ற முடியும். இந்தக் காரணத்தால் அந்த அதிகாரத்தைக் கலைக்டர்களிடத்தில் ஒப்படைப்பதற்கான முயற்சிகளை அரசினர் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

இப்போது ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றிப்புகள் ஆகியவற்றுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலமாகவே பல மாவட்டங்களில் இந்த முறைகள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. கலைக்டர்களுக்கும், வட்டார வளர்ச்சித் துறையினருக்கும், ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகள் ஆகியவற்றுக்கும் இடையே தொடர்புகள் எப்படி இருந்தால் நல்லது என்று கண்டறிந்து நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு குழுவினை அமைக்க வோ அல்லது சர்க்காரே பரிசீலனை செய்யவோ முன்வரவேண்டும். அதற்குத் தக்க முயற்சிகளை மேற்கொவதற்கான வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். திராமத் தொழில்கள், அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகளின் வளத்தையும், வசதியையும், நிலைமையையும் பொறுத்து நோக்கம் நிறைவேற

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th March 1964]

வேண்டுமென்ற அவசியம் இருக்கிறது. ஒரு சில ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகள் வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் பெற்றிருக்கின்றன. ஒருசில ஊராட்சி மன்றங்களில் வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் குறைவாக இருக்கின்றன. அப்படி வசதிக் குறைவாக இருக்கின்ற வட்டாரங்களைப் பொறுத்து அந்த ஒன்றிப்பாக்களுக்கு அரசாங்கம் கடன் வழங்கி மற்ற வளர்ச்சியடைந்த வட்டாரங்களைப் போல் வசதி குறைந்த வட்டாரங்களையும் நல்லதொரு நிலைமைக்குக் கொண்டு வர, முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அந்தந்த ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்புகளில் பாதை வசதிகள் செய்து தருவதற்கு மான்யம் வழங்குவது மக்கள் எண்ணிக்கையை கணக்கில் எடுத்துத்தான், மான்யம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது என்று கருதுகிறேன். இதுபற்றி இம்மன்ற அங்கத்தினர்கள் பலர் அடிக்கடி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மதிப்பீட்டு குழுவினர் கூட ஆராய்ந்து சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிற வளையில் அந்தந்த ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பில் இருக்கிற சாலைகளின் அளவையும், அவற்றின் தன்மையையும் கணக்கில் வைத்து மான்யம் வழங்கப்படுத்தல் வேண்டும். சிலபல ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகளில் புதுச் சாலைகளைப் போடவேண்டியிருக்கிறது. சாலைகளின் அளவு அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறது, அதன் தன்மையையும் கொண்டு அதிகச் செலவு செய்து சீர்ப்புத்த வேண்டிய நிலையிருக்கிறது. ஆகவே ஆட்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டு ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகளுக்கு மான்யம் வழங்காமல், சாலையின் அளவையும், அதன் தன்மையையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அந்த அடிப்படையில் மான்யம் வழங்கப்படும் ஒரு நிலை உருவாக வேண்டும். அப்படி ஒரு சமத்துவ நிலைக்கு எல்லா ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புக்களையும் கொண்டு வருவது நல்லது. அப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளின் தன்மை பற்றியும், அவர்கள் கடன்பட்டிருக்கும் தன்மையைப் பற்றியும், அவர்கள் பெற்ற கடனைத் திருப்பி வழங்குவதற்குள் நிலைமையைப் பற்றியும் பல அங்கத்தினர்கள் மிகத் தெளிவுபட கூறியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளின் நிலைமை பரிதாபத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வழங்கியுள்ள குறுகிய காலக் கடன்களை நீடித்த காலத்தில் செலுத்த வழிவகை செய்து அதன் மூலம் அவர்களுக்குள் கஷ்டங்களைப் போக்க இயலுமா என்பதை அரசினர் கால முன்வரவேண்டும். திருப்பித் தருகிற கால அளவை அதிகப்படுத்தி அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய வட்டி விகிதாசாரத்தையும் ஓரளவு குறைத்துக் கொடுப்பதின் மூலம் அவர்களுக்குச் சில சலுகைகளை செய்வதன் மூலம் விவசாயிகளின் கஷ்டங்களை நீக்க இயலுமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

வட்டார வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற தன்மையில் ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்களும், ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புக் தலைவர்களும், அந்தந்த மாவட்டக் கலெக்டரோடு சேர்ந்து பணியாற்றுகின்றனர். பல்வேறு பகுதிகளில் வாழுகிற சட்ட

10th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மன்ற அங்கத்தினர்களும், பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களும் அவற்றில் பங்கு ஏற்றுக்கொண்டு தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில் இங்குள்ள சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களும், பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களும் இங்கு நடைபெறுகிற அபிவிருத்தி வேலைகளில் நேரடியாகத் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள முடியாத அளவிற்குத்தான் நிலைமை அமைந்து இருக்கிறது. மற்ற பகுதிகளில் வாழ்கின்ற சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களும், பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களும் தங்கள் தங்கள் இடத்தில் ஏற்படுகிற அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் குறித்தும், வட்டார வளர்ச்சித் திட்டங்கள் குறித்தும் வைத்திருக்கிற தொடர்பு போல் சென்னை, மதுரை, சேலம், கோவை, திருச்சி போன்ற இடங்களில் உள்ள சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களும் பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களும் அந்தந்த நகராட்சி மன்றங்களுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வழி வகையில்லை. சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் நகரம் 19 வட்டாரங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த வட்டாரப் பகுதியின் வளர்ச்சியைக் காண வேண்டிய பொறுப்பு வட்டாரக் குழுவிற்கு ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் குழுக்களில் அங்கம் பெற்று கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிற நிலையிலும், நிலைமையை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பையும் அந்தந்த சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்கும், பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் அளிக்கக் கூடிய வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வாக்களிக்கிற உரிமை வேண்டுமென்றால் வழங்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நகராட்சி மன்றங்களில், மாநகராட்சி மன்றங்களில் அல்லது வட்டார வளர்ச்சிக் குழுவில் வாக்களிக்கிற உரிமை வழங்கப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் நிலைமையை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பை, கருத்து தெரிவிக்கும் வாய்ப்பை அளிக்கும் வகையில், அந்த உரிமையை வழங்கும் முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தியமைத்து விதிகளை மாற்றி யமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்களும், ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகளும் அந்தந்தப் பகுதிகளின் அளவை உத்தேசித்து பெரும் பரிசுகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அவர்கள் நிதிவசதியைப் பெருக்கித் தரவேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு அமைந்திருக்கிறது. அந்த நிதிவசதியைப் பெருக்கித் தருகிற வகையில் அமையும் ஒன்று, சர்க்காருக்கு சொந்தமாகவள்ள ஏரிகள், பிற ஏரிகள் இவற்றின் பாசியைக் குத்தகைக்கு விட்டு வரும் தொகையை அந்தந்த ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கும் ஒரு குழந்தீ ஏற்பட்டால், அந்தந்தப் பகுதிகள் வளர்ச்சி அடைய வாய்ப்பு ஏற்படுமென்ற கருத்து பரவலாக ஆங்காங்கு சொல்லப்படுகிறது. அதையும் அரசினர் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

புறம்போக்கு நிலங்கள் காரணமாக பலயிடங்களிலும் தகராறுகள் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. புறம்போக்கு நிலங்களைத் தங்களுக்கு சொந்தமாக்கிக் கொள்ளும் முயற்சிகள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th March 1964]

பல ஊராட்சி மன்றப் பகுதிகளில் ஏற்படுகிறது. எவ்வ எனை புறம்போக்கு நிலங்கள், எவ்வ எவ்வ தனியார் நிலங்கள், எவ்வ என்று தெரியாத வகையில் பலயிடங்களில் பலர் ஊரார் அறியாத வகையில் கைப்பற்றிக் கொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இவை இவை புறம்போக்கு நிலங்கள் என்று கட்டிக் காட்ட தனி அடையாளங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசினர் முன்வருதல் வேண்டும். புறம்போக்கு நிலங்களைச் சுட்டிக் காட்டும் எல்லைக் கற்களில் தனியாக ஒரு வர்ணம் தீட்டி, இந்த வண்ணக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருக்கும் பகுதிகள் புறம்போக்கு நிலங்கள் என்றிருந்தால் அது விழிப்புள்ள மக்கள் கணக்களில் பட்டுத் தனிப்பட்டவர்கள் அவற்றை அபகரிக்கிற வழி இல்லாமல் அதைத் தடுத்து நிறுத்த வழி ஏற்படும். தனியார் நிலங்களுக்கும், மடம் அல்லது கோவில் நிலங்களுக்கும் பதிக்கப்படுகிற எல்லைக் கற்கள் இன்ன இன்ன வண்ணமாக இருக்கும் என்று வண்ணங்களை மாற்றி அமைப்பதால் எது எது யாருடைய நிலங்கள், எது புறம் போக்கு நிலம் என்பதை அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பிருக்கும். ஆதை நிறைவேற்ற இந்த அரசு முன்வருதல் வேண்டும்.

ஊராட்சி மன்ற வர்களை வசூலிக்கும் அதிகாரம் இப்போது ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல இடங்களில், அவற்றை எங்களிடம் கொடுப்பதால் எங்களுக்கு வேலைப் பரு அதிகமாகும் என்று கிராம அதிகாரிகள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவற்றை ஊராட்சிமன்றங்களுக்கு, ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்பின் கையில் ஒப்படைத்து அவர்கள் வசூலித்துக் கொள்ள என்று கூறுகிறார்கள் ரெவின்யூ அதிகாரிகள். அப்படி அவர்களிடம் ஒப்படைத்தால் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் வசூலிப்பதைப் போன்று அவ்வளவு திறமையாக, செம்மையாக வசூல் செய்யத்தக்க திறன் இவர்களுக்கு உள்ளதா என்றால் இல்லை. அது ரெவின்யூ அதிகாரிகளின் கீழ் இருந்தால்தான் முடியும். வசூலிக்கும் அதிகாரங்கள் அவர்களிடம் இருக்கிறது. ஆனால் ஐப்தி, வாரன்ட் வழங்கும் அதிகாரம் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது மக்களின் தயவு நாடியிருக்கும் ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்கள், ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புக்களின் தலைவர்கள் சலபத்தில் வாக்காள பெருமக்களின் மீது ஐப்தி அல்லது வாரன்ட் வழங்கும் நிலையில் இல்லை. ஒரு தயக்கம் ஏற்படத்தான் செய்யும். ஆகவே, ஐப்தி, வாரன்ட் போன்றவைகள் வழங்கவும், வரி வசூல் செய்யவும், முழு அதிகாரங்களும் ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கும் நிலை ஏற்பட்டால்தான், நிலைமையைச் சீர்ப்புத்த முடியும். ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கும் இத்தகைய சங்கடமான நிலை ஏற்படாமல் இருக்கும்.

கிராம ஊழியர்களின் ஊதியம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து எல்லோராலும் இந்த மன்றத்தில் சொல்லப் பட்டது. எல்லா அங்கத்தினர்களும் வளியுறுத்திச் சொல்லி யுள்ளார்கள். பண்டைக் காலத்தில் கிராம முனிசிப் கெளரவத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டதோன்று. நாட்டாண்மைக்காரர்கள்

10th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்றால் ஊரில் உள்ள அத்தனை மக்களும் அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அரசாங்கம் இயற்றுகிற சட்டத்தைப்போல் மக்கள் அவர்கள் சொல்லை மதித்து நடப்பார்கள். ஊர்கட்டுப் பாட்டை நிர்வகிக்கக்கூடிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருந்து வந்தது. கிராம முனிசிப்கள் நல்ல மரியாதையோடு நடத்தப் பட்டு வந்தார்கள். வெள்ளையர் காலத்தில் கலெக்டர்கள் கூட கிராம முனிசிப்களுக்கு மரியாதை கொடுத்து அவர்கள் வந்தால் உட்காரச் சொல்லி மற்றவர்களுக்கு தரப்படுகிற மதிப்பைவிட அதிக மதிப்பு தந்து வந்தார்கள். அந்தளவு கிராம மக்களும் அவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடந்து வந்தார்கள், நல்ல மதிப்பும் கொடுத்து வந்தார்கள். கிராம மக்கள் அவர்களுக்கு முன்பெல் லாம் மரியாதை செலுத்திய அளவிற்கு இன்று நிலைமை இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. முன்பு அதிகாரிகள் கிராம முனிசிப்களுக்கு கொடுத்துவந்த மரியாதையைப்போல் இப்போது நிலைமை இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. மற்ற ஊழியர்களைப் போன்று ஊழியம் செய்து பிழைக்கவேண்டிய நிலைதான் இன்று பலியிடங்களில் இருக்கிறது. இன்னும் பல யிடங்களில் கிராம முனிசிப் பதவி கொரவ பதவியாக இருக்கிறது. சிலயிடங்களில் கீழ்தா ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற ஊதியம் கூட எங்களுக்கு வழங்கப்படவில்லையே என்று கூறுகிறார்கள். சிலயிடங்களில் எங்களை முழு நேர ஊழியர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். சிலர், எங்கள் கொரவத்தைக் காப்பாற்றுங்கள், ஆனால் ஊதியத்தை சிறிது அதிகப்படுத்துங்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். கொரவத்தை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்க்கின்ற வேலையாக கிராம முனிசிப்களுடைய வேலை இருந்தாலும், கிராம கர்ணங்களுடைய வேலையை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்கள் முழு நேர ஊழியர்களாகவே காணப்படுகிறார்கள். அவர்கள் முழு நேர ஊழியத் திற்காகவே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் வேலை செய்கின்றவர்களின் ஊதியத்தைப் பெருக்குவதன் மூலமாக, அவர்களுடைய குறைபாடுகளை நிக்குவதன் மூலமாக இந்த நிர்வாகம் செம்மையாக நடப்பதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படும் இதையும் அரசினர் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். முக்கியமாக கிராம அதிகாரிகள் கொடுக்கின்ற புள்ளிவிவரங்கள்தான் அரசினர் போடுகின்ற அத்தனை திட்டங்களுக்கும் பயன்படுவனவாக இருக்கின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, எந்த வளர்ச்சித் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, இவர்கள் கொடுக்கின்ற புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில்தான் அவைகள் நிறை வேற்றப்படுகின்றன. இத்தகைய முறையில் கிராம அதிகாரிகளுக்குப் பொறுப்புகளும் வேலையும் அதிகமாக இருக்கின்றன. கனம் உறுப்பினர் திரு. நல்லசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று, அவர்கள் கொடுக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களைப்பற்றி அவர்களிடம் நேரிடையாக கேட்டபோது, பெரும்பாலும் தாங்கள் பொய்க் கணக்குகளைத்தான் கொடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம், இத்தகைய பொய்க் கணக்குகளைக்கட்ட கொடுப்ப தற்கு நேரமில்லாத அளவுக்குப் பல தொல்லைகள் தங்களுக்கு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th March 1964]

இருக்கின்றன என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆக உண்மையான புள்ளிவிவரங்கள் கிடைத்தால்தான் செம்மையான முறையில் திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கு வழி ஏற்படும். 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு கிராமத்தைப்பற்றித் தயாரித்த ஒரு கணக்கை அல்லது புள்ளிவிவரத்தைத்தான் அரசாங்க அளவில் எந்தத் துறையினர் கேட்டாலும், அதைக் கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பில் கிராம அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். கேட்கப்படுகின்ற புள்ளிவிவரங்கள் ஆட்டைப் பற்றியதாக இருந்தாலும் சரி, மாட்டைப் பற்றியதாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மரங்களைப்பற்றியதாக இருந்தாலும் சரி, நிலத்தைப்பற்றியதாக இருந்தாலும் சரி, இருபோகமாயிருந்தாலும் சரி, முப்போகமாக இருந்தாலும் சரி, குறுவைப் பயிராக இருந்தாலும் சரி, சம்பாய் பயிராக இருந்தாலும் சரி, புஞ்சையாக இருந்தாலும் சரி, நஞ்சையாக இருந்தாலும் சரி, கரும்பு விளைகிற நிலமாக இருந்தாலும் சரி, நெல் விளைகிற நிலமாக இருந்தாலும் சரி, தங்களிடமிருக்கின்ற ஒரே கணக்கைத்தான் கூட்டிக்கழித்துத் தரக் கூடிய நிலைமையில் அவர்கள் இன்றைய தினம் இருந்துகொண் டிருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றால் இதிலிருந்து சற்றுக் குறைத்தோ கூட்டியோ—குறைத்தால் எங்கே கோபிப்பார்களோ என்கின்ற எண்ணத்தில்—கூட்டியே தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமத் திலேயே தங்கியிருக்கின்ற தாங்கள் கொடுக்கின்ற புள்ளிவிவரங்கள் சரியில்லை என்றால், அவற்றை மேற்பார்வையிட யார்தான் வர முடியும் என்று சொல்லுகின்ற நிலைமையில்தான் இன்றைய தினம் கிராம அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற கணக்குகள் எல்லாம் சரியான என்று நான் சொல்ல முன்வரவில்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் உள்ள கணக்குகளைக் கொடுக்கின்ற சூழ்நிலையில்தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாட்டிற்குத் தேவைப்படும் கணக்கைத் தருகின்ற கிராம அதிகாரிகளுக்கு இன்றையதினம் பொறுப்புக்களும் வேலையும் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் பல இடங்களிலும் பெரிய பெரிய கிராமங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் கூடுமான அளவில் இரண்டு, மூன்று கிராமங்களாக ஆக்கி, அதே நேரத்தில் கிராம ஊழியர்களுடைய எண்ணிக்கையையும் பெருக்கி, நல்லமுறையில் நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கான முறைகளைக் கொள்வதற்கு அரசினர் முன் வருதல் வேண்டும். இன்னும் பல கிராமங்கள் முன்னால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அடிப்படையிலே அமைந்திருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட பெரிய கிராமங்களை எல்லாம் இரண்டாகவோ, மூன்றாகவோ ஆக்கி இவற்றையெல்லாம் செம்மைப்படுத்துகின்ற முயற்சியில் அரசினர் ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கன்யாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில், அங்குள்ள பல குறைகளைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் பலர் அடிக்கடி இங்கே சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். 1956-ல் அங்குள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிகள், கிராம அதிகாரிகள் எப்படியிருந்தார்களோ அதே நிலைமையில் தான் இப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் இருப்பதைப்போன்று அங்குள்ள அதிகாரிகள்

10th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஸ்டாப்ஸும் கிராம அதிகாரிகளுடையவும் நிலையை சமப்படுத்தும் முயற்சிகள் கடந்த எட்டாண்டு காலமாக எடுக்கப்படாமல் இருந்துவருகின்றன என்றும் மற்ற மாவட்டங்களில் இருப்பது போன்று அவர்களுடைய நிலைமையையும் சமப்படுத்துகின்ற அளவில் ஒரு விரிவான திட்டத்தை மேற்கொண்டு அதை நடை முறையில் கொண்டுவருவதற்கும் வேண்டிய வழிமுறைகளை அரசினர் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முதியோர் ஓய்வு கால உதவித் தொகை அளிக்கின்ற விஷயத்தில் இப்போது நமது நாட்டில் 62 ஆயிரம் பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருவதாகச் சொல்லியிருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றுதான். அதுவும் அங்கீனமானவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற உதவித் தொகை விஷயத்தில் வயது நிர்ணயம் செய்யும் அளவில் 65-விருந்து 60-ஆகக் குறைத்திருப்பதும் வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று தான். இதில் நான் கூற விரும்புவது அங்கீனமுள்ளவர்களாக, உடல் உறுப்புக்கள் இழந்து இருப்பவர்கள், எந்தத் தொழிலையும் செய்ய வசதியற்றவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்கள் விஷயத்தில் இவர்களன்று வயதையும் கூடக் கவனியாமல் எந்தத் தொழிலையும் செய்வதற்குத் தாக்கியற்றவர்கள் என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு இந்த உதவித் தொகையை வழங்குதல் வேண்டும். வயதை மட்டும் கணக்கிடாமல் வேலை செய்ய முடியாதவர்கள் என்ற என்னத்தை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்குவதற்குரிய வழிவகைகளில் அரசினர் ஈடுபடுதல் வேண்டும்.

மாவட்டத் தலைமை அலுவலகங்கள் இருக்கின்ற கட்டடங்கள் எல்லாம் மிகவும் பழைய கட்டடங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன, இவைகள் எல்லாம் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை இந்த மன்றத்தில் பல உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 100 ஆண்டு, 150 ஆண்டு வயதுடையதாக பல காலாக அலுவலகங்கள், மாவட்டக் கலெக்டர் அலுவலகங்கள், மற்றும் மூலமாவட்ட அதிகாரிகளின் அலுவலகங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் புதுப்பிப்பதற்கான முயற்சிகளில் அரசினர் ஈடுபடுதல் வேண்டும். அதோடு இத்தகைய அலுவலகங்களில் பழைய உடைந்த நாற்காலிகங்கும், இற்றுப் போன பேஜைகங்கும் தான் காட்சி தருகின்றன. இவைகளை எல்லாம் செம்மைப்படுத்துதல் வேண்டும், 100 ஆண்டு, 150 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்ற சாமான்கள் எல்லாம் புதுப்பிக்கப்படல் வேண்டும், மேலும் காத்திருப்பவர்களுக்குத் தங்கள் காரியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு சீக்கிரமாகத் திரும்புவதற்கான வசதிகள் இருத்தல் வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசினர் செய்து கொடுத்தல் வேண்டும். மேலும் மாவட்டக் கலெக்டர் அலுவலகத்திலும், காலாக அலுவலகங்களிலும் வருகின்றவர்களின் காலம் வீணைக்கப்படாமலும், அதிகாரிகளின் காலம் வீணைக்கப்படாமலும் இருக்கக் கூடிய முறையில் வருகிறவர்களுக்கு வழிசாட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் ஒவ்வொரு தாலூகா ஆயிலிலும் கலெக்டர் ஆயிலிலும் விவாம் சொல்லுவார்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th March 1964]

ஒருவர் இருக்கவேண்டும். இன்னின்ன காரியத்திற்கு இன்னின்ன அதிகாரிகளிடத்தில் போக வேண்டும் என்று ரொல்லைக் கூடிய வசதியிருந்தால், இதன் மூலம் வருகின்றவர்களின் வினாகும் நேரத்தைக் குறைப்பதற்கும் அதிகாரிகளுடைய வினாகும் நேரத்தைக் குறைப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும். இந்த அடிப்படையிலே ஒவ்வொரு தாலுகா ஆபீசிலும், கலெக்டர் ஆபீசிலும் ஒரு வழிகாட்டி மூலமாக இந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு அரசினர் முன்வருதல் வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மன்ற உறுப்பினர்கள் பலராலும் கூறப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக மாவட்ட நிருவாகங்களின் தலைமையாக விளங்குகின்ற இந்த மாவட்ட ஆட்சி நல்ல முறையில் செம்மையாக நடைபெற வழிகள் ஏற்படக்கூடும். மேலேயுள்ள மாவட்ட ஆட்சி நிருவாகமும், கீழே இருக்கின்ற கிராமங்களிலுள்ள நிருவாகமும் செம்மையாக நடைபெறவேண்டும், அவற்றைச் சீராக்குவதன் மூலமாக நாட்டின் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற வழி ஏற்படும், நிருவாகத்தைச் செம்மையாக நடத்துவதற்கும், இங்கு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களை எல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கும், வேண்டுகோள். கொரிக்கைகள் இவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் முன்வர வேண்டும் என்று கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று பல மாண்யக் கோரிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு விவாதம் நடைபெற்றது என்றாலும், முக்கியமாக மாவட்ட நிர்வாகத்தைப்பற்றித்தான் பல கனம் அங்கத்தினர்களும் இதிலே கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். மாவட்ட நிர்வாகம்தான் ஆட்சிக்கு அடிப்படை. மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு கிராம அதிகாரிகளுடைய நிர்வாகம் அடிப்படையானது. மொத்தமாக நாட்டு நிர்வாகத்திற்கு மாவட்டம் தான் முக்கியம், மாவட்ட நிர்வாகம்தான் அடிப்படையானது. ஆகவேதான் பல அங்கத்தினர்கள் அவரவர்களுடைய அனுபவத்தில் ஏற்பட்ட கருத்துக்கள், யோசனைகள் அவைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்த முறைகளை எல்லாம் திருத்த வேண்டும் என்பதை நான் இப்போதே ஒட்டபுக் கொள்வேன். எங்கெங்கு திருத்தப்பட... வேண்டுமோ, எங்கெங்கு சீர்படுத்தப்பட வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தும். பல கனம் உறுப்பினர்கள் சொன்ன யோசனைகளைப்பற்றி எல்லாம் ஒவ்வொன்றுக் கூடுத்துக்கொண்டு நான் கருத்து தெரிவிக்கவில்லை என்றாலும் அவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனிக்கும். இவை எல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கும் என்பதை நான் முதலில் சொல்விக் கொள்கிறேன். மாவட்ட நிர்வாகம்தான் நாட்டு நிர்வாகத்திற்கு அடிப்படை என்றால், கனம் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியது போல், மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு முக்கியமாக இருக்கின்றவர் கலெக்டர். கலெக்டரை ‘பிவட்’ என்று சொல்லலாம். எல்லா இலாகாக்களையும் சேர்த்து நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்-

10th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

திருக்கிருர்கள். இப்போது இருக்கிற நிர்வாக முறை, இப்போதுள்ள அடிப்படையான அமைப்பு பிரிட்டிஷ் காலத்தில் மட்டும் வந்தது அல்ல என்பதைக் கணம் அங்கத்தினர்களுக்கு நான் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்னால் முஸ்லீம் ஆட்சி இருந்தது, அப்போதே வரி வசூல் செய்வது, நிர்வாக அமைப்பு 1-00 எல்லாம் ஏற்பட்டது. அதை பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வந்ததும் p.m. அப்படியே வைத்துக்கொண்டார்கள். அதை மாற்றி விட்டு தங்களது என்று தனியாக வைத்துக்கொள்ளவில்லை. நாம் எப்படி பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இருந்த அமைப்பை வைத்துக்கொண்டு, இன்றைய தேவைக்கு ஏற்ப அதைபே மாற்றி அமைத்துக்கொண்டு, அதைபே பயன்படுத்தி நிர்வாகத்தை நடத்த முற்பட்டிருக்கிறோமா, அதே போல பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாரும் முஸ்லீம் ஆட்சிகாலத்தில் இருந்ததை எடுத்து விடவில்லை. இதற்கு அதிகாரிகளின் பெயர்களே சான்று ஆகும். தாசில்தார் என்பது தமிழ் வார்த்தை அல்ல, ஆங்கிலமும் அல்ல; ஹிந்துஸ்தானி. Sheristadat என்ற வார்த்தை தமிழ் வார்த்தை அல்ல, ஆங்கில வார்த்தையும் அல்ல, ஹிந்துஸ்தானி வார்த்தை. கிராம முனிசிப் என்ற வார்த்தை கூட தமிழ் வார்த்தை அல்ல, ஆங்கிலமும் அல்ல, ஹிந்துஸ்தானி வார்த்தை. அவ்வாறு பழைய பெயர்களைக்கூட அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்த பெயர்களை நாமும் இன்னும் மாற்ற வில்லை. அப்படி மாற்றுவிட்டாலும் இன்றைக்கு தாசில்தார் என்ன வேலை செய்கிறார் என்று பார்க்கவேண்டும், அந்தக் காலத்திலே தாசில் வேலை என்று சொல்லுவார்கள். தாசில் வேலை என்றால் பெரிய வேலை. தாசில் வேலை என்றால் பெரிய அதிகாரம் செலுத்துவது என்று அந்தக் காலத்தில் சொல்லுவார்கள். ஆனால் இப்போது பார்த்தால் நான் கூட பல இடங்களில் சொல்லுக்கேட்டு திருப்பதி அடைவதுண்டு. பொது மக்களே என்னிடம் வந்து சொல்லுவார்கள், தாசில்தார் எப்போதும் கிராமம் கிராமமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார், அவரைப் பார்க்கவே முடிவதில்லை என்று சொல்லுவார்கள், புகாராகச் சொன்னாலும், அதை ஒரு புகாராக எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை. அந்த முறையில் கிராமம் கிராமமாக ஓடி கிராம அபிவிருத்தி வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் திருப்பதி அடைவதுண்டு.

அதே மாதிரி கலெக்டர் என்ற பதவி பிரிட்டிஷ் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. நிலவரி வசூலிப்பது என்பது அவருடைய முக்கிய வேலை. நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன், 1937-38 லேயே அரசாங்க மொத்த வருவாயில் பாதி நில வரியாக இருந்தது. அதுதான் முக்கிய வேலை. அப்போது அபிவிருத்தி வேலைகளைல்லாம் இல்லை. ஆகையால் கலெக்டர் என்று பெயர் கொடுத்தார்கள். பெயரை அப்படியே வைத்திருக்கிறோம். அதைத் தமிழ்படுத்தி தண்டல் நாயகம் என்று வைத்திருக்கிறோம். வரி வசூல் செய்வது மாத்திரம் இப்போது அவருடைய வேலை என்பது இல்லை. இப்போது அவரைத் தண்டல் நாயகம் என்று சொல்லுவது பொருந்தாது. இப்போது அவருக்கு முக்கியமான வேலைகளைல்லாம் இருக்கின்றன. அபிவிருத்தி வேலை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து வேலை இருக்கிறது. எல்லா வேலை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th March 1964]

கனும் இருக்கின்றன. சமுதாய நலத் திட்ட வேலைகளைல்லாம் இப்போது ஏற்பட்டுள்ளன. கிராம வளர்ச்சி வேலை ஏற்பட்டுள்ளது. பஞ்சாயத்துக்கனுக்குப் புதிய பொறுப்புகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜில்லா போர்டுக்குப் பதிலாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரையும் மற்ற அதிகாரிகளையும் மேலே இருக்கிற இலாகாவினர் மாற்றுவது என்று இல்லாமல் கலெக்டரே பார்த்து மாற்றுவது நலம் என்று சொன்னார்கள். அதை உணர்த்துதான் உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லாவில் இருக்கிற கமிஷனர்களைக் கலெக்டரே மாற்றலாம், அவர்களே உசிதம் போல் மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்று கலெக்டர்க்கு மாற்றுவதற்கு அதிகாரம் உண்டு, அவர்களைக் கண்காணிக்க அதிகாரம் உண்டு என்று சமீபத்திலே புதிய உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி எல்லாவற்றையும் கோ-ஆர்டினேட் செய்கிற வகையிலே, கலெக்டரே ஜில்லா நிர்வாகப் பொறுப்பு முழுவதையும் எற்றுக் கொள்ளும் வகையில் இன்றைய தினம் இயங்கி வருகிறார்.

இப்போது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்த வரையில் கிராம பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. முன்பு தாலூகா போர்டு இருந்தது, டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு இருந்தது. இப்போது டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு, எடுப்பட்டுப்போய்விட்டது. பஞ்சாயத்து இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்கு மேல் ஸ்தல ஸ்தாபனம் வேண்டும் என்று, கிராம அளவில் மட்டும் இருந்தால் போதாது என்று, அதற்கு மேலே இன்னொரு ஸ்தாபனம் வேண்டும், ஆனால் ஜில்லா போர்டு போல பெரிய ஸ்தாபனமாக இருந்தால் போதிய கவனம் செலுத்த முடிவானு என்று ஜில்லா போர்டை எடுத்து விட்டு, பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று வட்டார ரீதியில் கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய ஸ்தல ஸ்தாபனம். இந்த மன்றத்திலே சட்டம் செய்தபோதும், இந்த மன்றத்தின் கருத்தும் அரசாங்கத்தின் கருத்தும், அதற்கு மேலே ஸ்தல ஸ்தாபனம் வேண்டாம் என்பது தான். ஆனால் பொதுவாக ஜில்லா விஷயங்களைப்பற்றி பிரதிநிதி சள் கலந்து ஆலோசித்து யோசனை கூற டிஸ்டிரிக்ட் டெவலெப் மெண்ட் கவனில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது என் அவர்களுக்கு நிர்வாகப் பொறுப்பை கொடுக்கவில்லை, அவர்களுக்கு நிர்வாகப் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் ‘எக்ஸிக்யூடிடில் ஆஃப் தி டிஸ்டிரிக்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்’-ஆக இருக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். அது அல்ல அரசாங்கத்தின் கருத்து, மன்றத்தின் கருத்தும் அது அல்ல. சரியாகச் சொன்னால் டிஸ்டிரிக்ட் இக்குழுமிக் அட்வைவரி போர்டு என்று சொல்லலாம் அல்லது டிஸ்டிரிக் டெவலெப்மெண்ட் அட்வைவரி போர்டு என்று சொல்லலாம். அது ஒரு அட்வைவரி போர்டுதான் ஆலோசனைக் குழு தான். பிரதிநிதிகளைல்லாம் கூடு. ஜில்லா வினாடைய பல பிரச்சனைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லலாம்.

10th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஆனால் 'எடுத்துச் சொல்லுகிறோம், அது நிறைவேறுவது இல்லையே' என்று சொல்லுகிறார்கள். எதையும் சொல்லுவது கூலபம். நிறைவேற்றுவது சாத்தியமா, இல்லையா என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு தண்ணீர் இருக்கிறது. அது 1,000 ஏக்கருக்கு வரும், 2,000 ஏக்கருக்கு வரும் என்று கண்ணுக்குத் தெரியலாம். அதைச் சொன்னால் சாத்தி யமா என்று பார்க்க வேண்டும். அதோடு கூட மற்றவர்கள் உரிமை பாதிக்கப்படக்கூடாது. நமக்குத் தோன்றும் மக்கள் வேண்டுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அது சாத்தியமா என்று பார்க்கவேண்டும். ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லிவிட்டால் அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். அவர்கள் டெவலெப்மெண்ட் கவன்ஸில் முடிவுகளை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்றாலும் கூட அவைகள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்படுகின்றன. அரசாங்கம் மறுபடியும் அவைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. பஞ்சாயத்து ஆலோசனைக் குழு என்று ஒன்று அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதுவும் 6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கூடுகிறது. அதிலே கூட ஒவ்வொரு டெவலெப்மெண்ட் கவன்ஸிலிரும் என்ன தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதோ அதைப் பற்றியெல்லாம் ஆலோசனை செய்து அவர்கள் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லி அரசாங்கம் ஒவ்வொன்றுக் கூடுத்து முடிவு செய்கிறது. டெவலெப்மெண்ட் கவன்ஸில் ஒரு நிர்வாக யந்திரமாக இருப்பது என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்தில் இல்லை. அவ்வாறு இருப்பதும் சரியல்ல. அதுவும் ஒரு ஸ்தல ஸ்தாபனமாக ஆகிவிட்டால் பஞ்சாயத்து யூனியனின் முக்கியத்துவம் போய் விடும். பஞ்சாயத்து யூனியன் என்பது ஒரு ஸ்தல ஸ்தாபனம். அதற்கு மேல் நிர்வாகப் பொறுப்புள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனம் ஒன்றும் இருக்கக் கூடாது. துப்படி இருந்தால் இதற்கு உள்ள முக்கியத்துவம் போய்விடும். அந்த அமைப்பு தான் இப்போது முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதையே நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருவது நல்லது.

ஜில்லாக்கள் இன்னும் சின்ன மாவட்டங்களாக இருந்தால் நலம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது வரவா மாவட்டத்திலே மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல மாவட்டங்களில் டிஸ்டிரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபிசர் என்று போட்டு கலெக்டர் பஞ்சாயக் குழுக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கோவை மாவட்டத்திலே ஜாயின்ட் கலெக்டர் என்று போட்டிருக்கிறது. ஜில்லாவின் அளவைக் குறைத்தால் நலம் தான். ஆனால் ஒரு கருத்து கூற விரும்புகிறேன். எல்லா வற்றுக்கும் ஒரு ட்ரடிஷன் உண்டு. ஒரு ஜில்லா என்று எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ட்ரடிஷன் இருக்கிறது. கோயம்புத்தூரை எடுத்துக்கொண்டால்கூட, கோயம்புத்தூர் ஜில்லா பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள், ஈரோடு ஜில்லா என்று வைத்தால் கோயம்புத்தூருடைய மதிப்பு போய்விடும். ஈரோடுக்கு மதிப்பு இருக்கலாம். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கு மதிப்பு இருக்காது. தஞ்சை ஜில்லா என்றால் சரி. அதை விட்டு நாகப்பட்டினம் ஜில்லா என்றால் மதிப்பு இருக்காது. ஒருமுறை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th March 1964]

நான் அறந்தாங்கி போன்போது அறந்தாங்கியிலிருந்த பிரதிநிதி கள் என்னைப் பார்த்தார்கள் ‘என்ன இருக்கிறது, ஒன்றுமே இல்லையே, பக்கத்தில் இருக்கிற புதுக்கோட்டை மாதிரித் தானே இருக்கிறது, புதுக்கோட்டையில் அல்லது ராமநாதபுரத்தில் சேர்த்தால் பரவாயில்லையே, இராமநாதபுரத்தில் சேர்த்துவிடுங் களேன்’ என்று சொன்னேன். ‘எங்கு வேண்டுமானாலும் சேர்த்து விடுங்கள், ஆனால் தஞ்சை என்ற பெயர் இருக்கவேண்டும். அந்தப் பெயரைக் கைவிடமாட்டோம்’ என்று சொன்னார்கள். அந்த முறையில் ஒரு ட்ரடிஷன் இருக்கிறது. ஜில்லா எல்லா வற்றையும் பிரித்தால் நல்லதுதான். அந்த முறையில் மாற்றி விடலாம்; பிரித்து விடலாம். அப்படிப் பிரித்து விடலாமா என்று பார்த்தால் ரொம்ப செலவு ஆகும். எந்தக் காலத்தில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் இரண்டாகப் பிரித்து அதற்கு வேண்டிய தலைமை வீதானங்களையெல்லாம் கட்டுவது? அதற்கு எவ்வளவு பணம் ஆகும்? பணம் இப்போது அவசரமான, அவசியமான துறை களுக்கு வேண்டியிருக்கிறது. ஜில்லாக்களைப் பிரிப்பது என்று எடுத்துக்கொண்டால் எவ்வளவு பணம் ஆகும் என்று பார்க்க வேண்டும்.

செங்கற்பட்டு பிரதிநிதி கூறினார். நானும் செங்கற்பட்டு பிரதிநிதியாக இருப்பதால் என்னுடைய கவவத்திற்குக் கொண்டு வந்து என்னுடைய அனுதாபத்தையும் எதிர்பார்க்கிறோர். செங்கற் பட்டு பேரிய ஜில்லா அல்ல. முன்பு தலைநகரையும் சேர்த்து செங்கற்பட்டு ஜில்லா என்று கூட இருந்தது. அதற்குத் தலைநகராக சென்னையே இருந்தது. இப்போது சைதாப்பேட்டையில் இருக்கிறது. சைதாப்பேட்டையை சென்னை நகரத்தில் சேர்த்துக்கொண்டார்கள். இப்போது பார்க்கின்றபோது செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு வெளியே கலெக்டர் அலுவலகம் இருக்கிறது. ஜில்லாவிலேயே இருந்தால் நல்லதுதான். என்னைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் சொன்னது உண்மைதான். செங்கற் பட்டு பேரில் பொருமை அல்ல. காஞ்சிபுரம் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற நகரம். சம்ஸ்கிருதத்தில் ஒரு சலோகம் உண்டு. நகரங்களில் சிறந்தது காஞ்சிபுரம் என்று சம்ஸ்கிருத ஸலோகமே உண்டு. அப்பொரப்பட்ட நகரமாக இருக்கிறபொழுது அதை ஜில்லாவுக்குத் தலைநகரமாக மாற்றலாம் என்று கருதப் பட்டது. பன்னடைக்காலத்தில் சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு சர்வகலா சாலை அங்கே இருந்தது. ஆனால், நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது செங்கற்பட்டா அல்லது காஞ்சிபுரமா என்ற கவலை வேண்டாம். எந்தக் காலத்தில் நாம் இதையெல்லாம் செய்யப் போகிறோம்? இப்பொழுது இருக்கிற செலவு என்ன? இப்பொழுது இருக்கிற தேவை என்ன? செங்கற்பட்டு என்னுடைய ஜில்லா என்பது உண்மைதான். சைதாப்போட்டையில் கலெக்டர் ஆபிஸ் இருப்பது அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. இருந்தாலும்கூட, இதையெல்லாம் இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம், பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அல்லது ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அப்பொழுது இருக்கிறவர்கள்

10th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பார்த்துக்கொள்ளட்டும். இன்னும் நமக்கு எவ்வளவோ செலவு இருக்கிறது. அபிவிருத்தி வேலைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இதையெல்லாம் இப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஆனால், தவிர்க்கக்கூடாதது ஒன்றியன்டு உண்டு. அதைத்தான் நாம் யோசித்தோம். முதலில் எல்லா ஜில்லாக்களையும் பிரித்து விடலாமா என்று யோசித்துக்கொண்டிருந்தோம். அதற்குத்தான் நான் இரண்டு காரணங்கள் சொன்னேன். ஒன்று டிரடிஷன். ஆகவே, அவசரப்பட்டு இது வேறு ஜில்லா, அது வேறு ஜில்லா என்று பிரித்துவிடக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து. இரண்டாவது பணம் வேண்டும். ஆகவே, நாம் அதில் ஈடுபட வேண்டாம். ஆனால், தவிர்க்கக்கூடாதது என்ற முறையில் சேலம் ஜில்லா இருக்கிறது. என்னுடைய அனுபவத்தில் வட சேலம் கொஞ்சம் கவனக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அங்கே போதிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. அதிகாரிகள் கூட அங்கே அதிகம் வருவதில்லை. அங்கே அதிக கவனம் இல்லை. ஆகையினால் சிக்கிரம் சேலம் மாவட்டத்தை இரண்டு மாவட்டங்களாகப் பிரித்துவிட வேண்டும் என்பதுதான் கருத்து. அநேகமாக அதற்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்துவிட்டோம். எப்படியெல்லாம் செய்கிறது என்றதையெல்லாம் இதற்காக பிரத்தியேகமாக, தனியாக ஒரு அதிகாரி போட்டு பரிசீலனை செய்து முடித்துவிட்டோம். நெருக்கடி நிலைமை காரணமாக இப்பொழுது மறுபடியும் இந்த கமிட்டியை வேண்டாம் என்று நிறுத்திவைத்துவிட்டோம். என்னுடைய எண்ணம், சேலம் ஜில்லாவை சிக்கிரம் இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்பதுதான். இது இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டிய நிலையிலே இருப்பதாலும், இந்த மாவட்டத்திற்கு டி.ஆர்.ஓ. போட்டிருக்கிறோம். பிரிக்கவேண்டிய ஜில்லா இது ஒன்றுதான் என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

கோயம்புத்தூரை வேண்டுமொன்றும் பிரிக்கலாம். ஆனால் கோயம் புத்தூர் ஜில்லா என்பதற்கு ஒரு பிரசித்தி இருக்கிறது, அதுபோய் விடக்கூடாது. தவிர்க்கக்கூடாத அளவிலே அதுவும் பெரிய ஜில்லா வாக இருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் 'எக்ஸ்பிரி மெண்ட்' செய்து பார்க்கலாம் என்றுதான் 'ஜாயின்டு கலெக்டர்' போட்டிருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு என்பதில் அர்தத்தமே இல்லை. ஆற்காடு எங்கேயோ இருக்கிறது. ஆனால், என்னுடைய எண்ணம் ஜில்லா பெயரையெல்லாம் மாற்றக் கூடாது. நல்லதோ, கெட்டதோ, பெயரை மாற்றுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு இதெல்லாம் அர்த்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆற்காடு எங்கேயோ இருக்கிறது. மஞ்சக்குப்பம் ஜில்லா, கடலூர் ஜில்லா என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆனால், பெயரை மாற்றுவதில் நலன் இல்லை. ஆகவே, வட சேலம், தென் சேலம் என்று சொல்லுவதில் என்ன பிரயோசனம்? அதெல்லாம் நல்லது அவ்வ என்று நினைக்கிறேன். கோயம்புத்தூரைப் பொறுத்த மட்டில் இப்பொழுது ஜாயின்டு கலெக்டர் போட்டிருக்கிறோம். சேலம் பிரியப்போகிறது. மற்ற ஜில்லாக்களைவிட கொஞ்சம் பெரிய ஜில்லாவாக இருக்கிறது. அதனால்தான் கோவையில் ஜாயின்டு கலெக்டரைப் போட்டு அதையும் பரிட்சை செய்து பார்ப்போம் என்று போட்டிருக்கிறோம்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th March 1964]

அதையும் மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதெல்லாம் மேறும் எப்படி இருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்து நாம் முடிவு செய்யவேண்டிய விஷயம்.

ராமநாதபுரம் ஜில்லாவின் தலைநகரம் மதுரையில் இருக்கிறது. அதுவும் செங்கல்பட்டு மாதிரிதான் செங்கல்பட்டிற்கு இப்பொழுது இருக்கிற தலைநகரம் சென்னைதான் சென்டர். அதே மாதிரிதான் மதுரையும் ராமநாதபுரத்திற்கு செண்டர். மதுரையில் ராமநாதபுரத்தின் தலைநகரம் இருப்பதால் இப்பொழுது சௌகரிய மாக இருக்கிறது. சிவகங்கையிலும் வைக்கலாம். அந்தப் பிரதிநிதி இருக்கிறார். அவர் அம்மாதிரி சொல்லுவார். மற்றொருவர். வேறு ஒரு இடத்தைச் சொல்லலாம். எதுவாக இருந்தாலும் மதுரை போல் ஆகாது. அப்படியே மதுரைக்கு வந்தால் மற்ற வேலைகளையும் பார்த்துக்கொண்டு போகலாம். இப்பொழுது அங்கே தலைநகரம் இருப்பது அவ்வளவு திருப்தி இல்லை தான். அதையும் இரண்டு ஜில்லாக்களாகப் பிரிக்கலாம். ஆனால், இதெல்லாம் இப்பொழுது வேண்டியதில்லை, இருப்பதை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு நடத்தலாம் என்பதுதான் இப்பொழுது யோசனை. மற்றதெல்லாம் சினான் பார்த்துக்கொள்ளலாம். வேறு மாநிலங்களில் சிறிய, சிறிய ஜில்லாக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நமக்கு இதற்கெல்லாம் உண்மையிலேயே செலவு ஆகுமே என்பதுதான் முக்கியமானது.

அபிவிருத்தி சபையைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டேன். சில ஜில்லாக்களிலே இரண்டு டெவலெப்மெண்டு கவுன்சில்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பஞ்சாயத்து புறம்போக்கு நிலத்தைப்பற்றி பல பேர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நானும் உணர்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். புறம்போக்கு நிலங்கள் பஞ்சாயத்துக்களில் ‘வெஸ்டு’ பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ சட்டம் செய்திருக்கிறோம் என்றால், அதையே வைத்துக்கொண்டு யாருக்குமே, ஏழைகள் கேட்டால்கூட கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்லப் படுவது கூடாது. நாங்கள் செடி வைக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். செடி வைக்க வேண்டியதுதான். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை, சில சமயங்களில், இது சம்பந்தமாக விரும்புவெறுப்புகூட வந்துவிடுகிறது. தேர்தல்தான் இருக்கவே இருக்கிறது தேர்தலில் வந்தபிற்பாடு விருப்பு வெறுப்பைத் தவிர்ப்பது ரொம்ப அழுர்வும். அதன் காரணமாக கொடுக்கவே கொடுக்கக் கூடாது என்று அதற்காக இவர்கள் ஒரு திட்டம் போடுவது, இதெல்லாம் வந்துவிடுகிறது. நாங்கள் கூட இதைப்பற்றி தீவிரமாக யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். புறம்போக்கு நிலம் பஞ்சாயத்துக்களிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், பல பேர்களுக்கு அது பயன்படவேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறோம். அரசாங்கத்தின் எஜென்டுகளாக இருந்து இந்த நிலத்தை அவர்கள் பாரமிக்கிறார்கள். இது விஷயமாக சட்டம் கிளியராக இல்லை என்றால், வேண்டுமானால் சட்டத்தை மாற்றுவோம். தல்லமுறையில் ஏழைகளுக்குப் பயன்படவேண்டும், பொதுநல்லுக்குப் பயன்படவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற நடை-

10th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

முறை அதற்குக் குறுக்கே இருந்தால், அதற்கு முரண்பாடாக இருந்தால், சட்டத்தை வேண்டுமானால்கூட மாற்றிவிடலாம் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

கடன் கொடுப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்துக்கள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். விவசாய அபிவிருத்தியை பஞ்சாயத்துக்கள் பொறுப்பில் விட்டிருக்கிறோம். அதனால், அவர்கள் மூலம் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. கடன் கொடுக்கிறவர் ஒருவர், கடன் வழங்க பண்ணுகிறவர் ஒருவர் என்றால், அது தவிர்க்க முடியாதது. பஞ்சாயத்துக்களே வசூல் செய்ய முடியாது. பஞ்சாயத்துக்களைக்கான வீட்டு வரியையே கிராம முனிசிப்கள்தான் வசூல் செய்கிறார்கள். வசூல் செய்யும் வேலையை அவர்களிடம் கொடுப்பது கஷ்டம். அவர்களிடம் கொடுக்க முடியாது. அவர்கள் தேர்தலில் வோட்டுகள் எதிர்பார்க்கிறவர்கள், அவர்கள் கண்டிப்பாக இருந்து பணம் பாக்கியை வசூல் செய்ய முடியாது. ஆகையினால் செவின்டீ டிபார்ட்மெண்டு அந்தப் பணியைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

ரெட் டேப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் சொன்னார்கள். நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ‘ரெட் டேப்’ கூடாது என்று சொல்லமாட்டேன். அதைக் குறைக்கவேண்டும். சில சமயங்களில் ‘ரெட் டேப்’ தடையாக இருக்கிறது. எதோ சிலவுப்பு நாடா முறை வந்துவிட்டது. ஓரளவுக்கு ‘ரெட் டேப்’ தவிர்க்க முடியாது. ஓரளவுக்கு அவசியம் வேண்டும். இல்லா விட்டால் தர்பார் முறைதான். ரெட் டேப் வேண்டாம் என்று சொன்னால், ஏதோ சொன்னார், ஆல் ரெட் ஆர்டர் போட்டுவிடலாம் என்ற முறையில் செய்தால், அது பழைய காலத்து தர்பார் முறைதான். எல்லாம் ஒழுங்காக இருக்கவேண்டும். தவறுகள் இருக்கலாம். எத்தனையோ கிக்கல்கள் இருக்கலாம். கண்ணே முடிக்கொண்டு செய்துவிட முடியாது. பரிசீலனை செய்யவேண்டும். நியாயமாகச் செய்யவேண்டும். தவறுதல்கள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதையெல்லாம் கவனித்தால் பொது மக்களின் நல்லை ஒட்டி ‘ரெட்டேப்’ ஓரளவுக்கு அவசியமாகிறது. அவசியம் என்றால் அதற்கு மேல் போகக் கூடாது.

தாமதத்தைப் பற்றியெல்லாம் பல கனம் உறுப்பினர்கள் பேசி னார்கள். தாமதத்தினால்தான் ‘கொப்புண்’ வருகிறது. அதிலே எனக்குக் கொஞ்சமக்கட சந்தேகம் இல்லை. தாமதத்தை எவ்வளவு தூரம் குறைக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு ‘கொப்புணே’த் தவிர்க்கலாம். அது தான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. தாமதம் கூடாது. கூடியவரையில் தாமதம் இல்லாமல் உடனடியாக பொது மக்களுக்குப் பரிகாரம் ஏற்படவேண்டும், அந்த வகையிலே கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கவலை.

இறுதியகாலக் கடன், நீண்டகாலக் கடன் என்பதைப்பற்றி கனம் அந்தக்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உரம் வாங்கு வதற்கு கடன் கொடுப்பதெல்லாம் நீண்ட காலக் கடன் கொடுத்தால்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th March 1964]

எப்படி? வெள்ளைகளுக்கு நீண்டகாலக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. சில தேவைகளுக்கு குறுகிய காலக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. உரம் வாங்குவதற்கு இந்தக் குறுகிய காலக் கடன்கூடுகொடுக்கா விட்டால், விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு வளரியில் வேறு எங்கோயாவது கடன் வாங்கவேண்டியிருக்கும். இந்த ஸீஸனில் அவர்கள் கடன் வாங்குகிறார்கள் என்றால், அடுத்த அறுவடை வரும் பொழுது, நெல்லை விற்று கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். இல்லையென்றால், விவசாயிகளுக்கு இவ்வளவு வசதி கிடைக்காது. குறுகிய காலக் கடனுக்கு வட்டி அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வட்டி அதிகமாக இருக்கக்கூடாதுதான். அநேகமாக பாங்குகள் மூலம் தான் இந்தக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பாங்குகளை ‘நீங்கள் கொஞ்சம் வட்டியை குறைக்க முடியாதா?’ என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து அவர்கள் கடன் வாங்குகிறார்கள். கூட்டுறவு ஶாங்குகள் தங்களுக்கு இன்ன இன்ன இனத்தில் செலவாகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும்.

கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கிராம அதிகாரிகளைப்பற்றி ஒரு கனம் அங்கத்தினர் கூறும்பொழுது, வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் எப்படி இருக்கத்தோ அப்படியே இருக்கிறது அவர்கள் நிலைமை என்று சொன்னார்கள். அப்படியில்லை, கிராம அதிகாரிகள் நிலையிலே. அதற்கப்பறும் எவ்வளவோ அபி விருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு சிக்கலான பிரச்னை, கிராம அதிகாரிகள் முழுநேர ஊழியர்கள் அல்ல. சில ஜில்லாக்களில் இப்பொழுதும் ‘ஹரிடிடரி ஸிஸ்டம்’ இருக்கிறது. அந்த சிஸ்டம் இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமைக்குப் பொருந்தாது என்பதுதான் உரசாங்கத்தின் கருத்து. இப்பொழுது இருக்கிற சட்ட நிலையில் அது பொருந்தாது. முழு நேர ஊழியர்களாக, அதாவது லோயர் டிவிஷன் கிளர்க், அப்பர் டிவிஷன் கிளர்க் போல், அட்டெர்டைஸ் செய்து, அப்ஸிகேஷன் கேட்டு, பப்ரிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் அவர்களை செலக்ட் பண்ணிவிடலாம். ஆனால், இப்பொழுது கிராமத்திலேயே இருக்கிறவர்கள், விவசாயிகள், கிராம நில வரத்தை நன்றாக உணர்ந்தவர்கள், கிராமத்தின் மதிப்பைப் பெற்ற வர்கள். அவர்கள் விருந்து அந்த வேலையைச் செய்வது மாதிரி அது ஆகுமா என்பது தீவிரமாக யோசிக்கவேண்டிய விஷயம், அதுதான் சிக்கல். உடனடியாக நிட்டத்தை மாற்ற முடியாது. இப்பொழுது இருக்கிற முறை நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதே மாதிரி தான் வில்லேஜ் மீனியல்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற தலையாரி, வெட்டி. பெயரை வேண்டுமானால் மாற்றிக்கொள்ளலாம். அவர்களுக்கும் வேலை முழு நேரம் இல்லை. ஆனால் அக்கிரமமாக அவர்களிடம் முழு நேர வேலை வாங்கலாம். முழு நேரம் வேலை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுதிருக்கிற அமைப்பை ஒழித்து விட்டால் பிறகு எப்படி அமைப்பை என்று பிரச்னையாகும். மேலும் அதிகமாக செலவக்கு வழி ஏற்பட்டு விடுமா என்று கவனிக்க வேண்டும். இன்னேரு கந்தது சொன்னார்கள். கலெக்டராக இருப்பவர்களும் இங்கே சேக்ரடேரியட்டில் இருப்பவர்களும் மாற்றப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

10th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அது ஒரு நல்ல யோசனை. அந்த யோசனைப்படி தான் இப்பொழுது செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அது எப்பொழுதும் செய்ய முடிவு இல்லை, கலெக்டராக இருப்பவர்கள் இங்கே செக்ரடேரியட்டுக்கு வந்தால் நல்லதுதான். அது அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கருத்து.

கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் முன்பு இருந்த ஐ.வி.எஸ். காரர்களைப்போல் இப்பொழுது இருக்கும் ஐ.எ.எஸ். ஆபிஸர்கள் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமைக்கு தேவையான மனப்பான்மை உள்ளவர்களாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்லுவேன், அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை வந்து கொண்டிருக்கிறது, வந்து விட்டது என்று சொல்லலாம். ஆனால் ஒருவர் இரண்டு பேருக்கு அந்த விதமாக அட்ஜெஸ்ட் பண்ணிக் கொள்ள முடியவில்லை. முமக்கு எல்லாம் கூட அட்ஜெஸ்ட் பண்ணிக் கொள்ள முடியவில்லை. நாம் எல்லாம் உத்தியோகப் பற்றி அற்றவர்கள். நாம் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம், இனானுர்கள் பெரிய கலெக்டர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் குழ்நிலையில் அவர்களுக்கு கிராம அபிவிருத்தி வேலை, கிராம நவங்களுடைய நவங்கள் மக்களுடைய முன்னேற்றம் முதலிய பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றை நிறைவேற்ற அவர்கள் மிகக் அக்கறையோடு பாடுபடுகிறார்கள். இனானுர்கள் ஐ.எ.எஸ். உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமம் கிராமமாகப் போய் உற்சாகத்தோடு அக்கறையோடு பாடுபடுகிறார்கள். நானே பார்த்திருக்கிறேன். பொதுவாக அவர்கள் நல்ல திருப்தியோடு பணி பரிக்கிறார்கள். உபசாரத்திற்காகச் சொல்லவில்லை. திருப்திபடும் அளவுக்குப் பணி புரிவதில் ஐ.எ.எஸ். ஆபிஸர்கள் பின் வாங்குவது இல்லை. தேவைக்கு ஏற்றவாறு அவர்களுக்கு மனப்பான்மை ஏற்பட்டு கிராம வளர்ச்சிக்கு உரிய முறையில் பணி புரிந்து வருகிறார்கள்.

இன்னொன்று சொன்னார்கள். பட்டா மாற்வில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த பட்டா மாற்றல், ஜாயின்ட் பட்டா, இவை ரொம்ப நாளாக இருக்கிற தொல்லை. அதிலும் கவனம் செலுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறோம். மேலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இங்கே காரியதரிசி அவர்களும் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களும் இதில் கவனம் செலுத்தி ஜாயின்ட் பட்டா மாற்றுவது முதலிய விஷயங்களில் எல்லாம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்துவார்கள்.

கிராம முனிசிபலை, ஆர்.டி.ஓ.வைக் கேட்காமலேயே தாசில் தார் சல்பெண்ட் செய்து விடுகிறார் என்ற சொல்லப்பட்டது. தாசில்தார் அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது.

தாலுகா ஆடிசீ அவ்வளவு நன்றாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது இந்த மன்றத்துக்குக் கூடத்தான் வேறு இடம் வேண்டிருக்கிறது. இதற்கே எங்கே போவது பணத்திற்கு என்று

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th March 1964]

இருக்கிறது. ஒரு தாலூகா ஆபிசா, இரண்டு தாலூகா ஆபிசா எல்லாவற்றுக்கும் செய்ய வேண்டும் என்றால் படிப்படியாகச் செய்ய வேண்டும். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலேயே செய்ய வேண்டும் என்றால் முடியவில்லை. முக்கியமாக கனம் அங்கத்தினர் கள் சுகாதார வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது, தாலூகா ஆபிசுக்கு வருகிறவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உடனடியாக அதை நாம் எடுத்துக்கொண்டு செய்வோம், ஆரம்பித்து செய்ய வேண்டும் என்று கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

மற்றும் வேறு சில கருத்துக்களையும் குறிப்பிட்டார்கள். ஜிடில் மேஸ் பவர் பற்றிச் சொன்னார்கள். நாம் ஏற்றுக் கொண்டது நல்ல லட்சியம் தான். நல்ல எண்ணத்தோடு ஏற்பட்டதுதான். ஆனால் திட்டங்களைத் தீட்டுவது ஈலபம். அவசியம் என்று தோன்றுகிறது. நிறைவேற்றுவதில்தான் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதையும் மேற்கொண்டு செய்து பார்க்கலாம்.

பென்ஷனிப்பற்றி சொன்னார்கள். பென்ஷன் கொடுப்பதில் டிலே என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது அரசாங்கம் வற்புறுத்தி வருகிறது, ரிடையர் ஆவதற்கு ஆறு மாதத்திற்கு முன்பே பென்ஷன் பேப்பர்களைத் தயார் செய்ய வேண்டும் என்று. ஆனால் அவை எல்லாம் அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரலுக்குப் போய் எல்லாவற்றையும் பார்த்த பிறகுதான் ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே எல்லாம் சர்க்கார் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

வயோதிகர்களுக்குக் கொடுக்கும் உதவி பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்க ஹீனர்களுக்குக் கொடுப்பது போல மற்றவர்களுக்கும் 60 வயதுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் மேற்கொண்டு பணம் வேண்டும். இந்த மாதிரி முறையில் மத்திய சர்க்காரும் ஈடுபட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் உதவியையும் நாம் இப்பொழுது எதிர்பார்க்கிறோம். எவ்வளவு தாரம் தாராளமாகக் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு கவனம் செலுத்தலாம்.

இன்னும் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி எல்லாம் மேலும் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம் என்று கூறிக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன். எப்படியாவது லட்டுக்கு விட்டுத்தான் ஆக வேண்டும் என்று வற்புறுத்தாமல் இருந்தால் நலம். எல்லோருக்கும் மாவட்ட நிர்வாகத்தில் அக்கறை இருக்கிறது. சிறப்பாக ஏகோபித்த கருத்து இருக்கிறது. ஆகவே வெட்டுப் பிரேரணைகளை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்றும் மானியங்களை அங்கிகிக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, புறம்போக்கு நிலத்தைப்பற்றி கவனம் செலுத்துகிறோம், தேவை என்றால் சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த இடைக்காலத்தில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிற அரிஜனங்களையாவது வெளியேற்றக்கூடாது என்று அரசாங்கம் ஒரு இடைக்கால உத்தரவு போடுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

10th March 1964]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதில் நடவடிக்கை கலெக்டர்களே எடுத்துக் கொள்வார்கள். அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்றால் அவர்கள் தெரிவிப்பார்கள், அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. பி. முருகையன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத் திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்துகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 5,53,98,700 under Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,53,98,700 under Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்துகிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் வற்புறுத்தினால், அதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. வாபஸ் வாங்கினால்தான் அதைச் சொல்ல வேண்டும்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 4,05,21,800 under Demand No. XXXII—Pensions be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,05,21,800 under Demand No. XXXII—Pensions.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 2,52,78,500 under Demand No. XXXIII—Miscellaneous be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

[10th March 1964]

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,52,78,500 under Demand No. XXXIII—Miscellaneous.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 3,67,54,900 under Demand No. XXXVI—Other Miscellaneous Contributions and Assignments be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,67,54,900 under Demand No. XXXVI—Other Miscellaneous Contributions and Assignments.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 6,02,500 under Demand No. XLV—Commuted value of Pensions be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,02,500 under Demand No. XLV—Commuted value of Pensions.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 28,80,56,400 under Demand No. XLVII—Loans and Advances by the State Government be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 28,80,56,400 under Demand No. XLVII—Loans and Advances by the State Government.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8.30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

10th March 1964]

IV—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

120. *Annual Report of the Madras Public Service Commission for the year 1962–63, issued in G.O. Ms. No. 1797, Public (Services-1), dated 22nd November 1963. [Laid on the Table of the House under Article 323 (2) of the Constitution of India.]*

B. Reports, Notifications and other papers.

68. *Erratum to list of Questions and Answers laid on the Table of the Assembly on 2nd March 1964.*

[10th March 1964]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 209 of page 136.]

A.—With a view to maintain the price level of vegetables and increase its production by utilising the available waste lands in and around important towns and cities, a scheme for the increased cultivation of vegetables was sanctioned in January 1963 and the same is in operation with effect from 9th January 1963, in and around Madras city and the important towns of Tiruchirappalli, Madurai, Coimbatore and Tirunelveli within a radius of 30 miles of the above places and in the blocks of Munchirai, Tiruvatagar, Killiyoor and Melpuram of Kanyakumari district.

2. Under the scheme, vegetable seeds and pesticides are sold to the vegetable growers at 50 per cent concessional rates. Loans are also granted to the extent of Rs. 120 per acre per grower subject to a maximum of Rs. 240 per season on personal surety. The loan amount is recoverable at the time of harvest. The loans are granted by the Block Development Officers in whose jurisdiction, the area is located. Manure mixtures specially compounded to a formula to suit all vegetable crops are also supplied within the loan amount applicable to each growers.

பதில்—காய்கறி களின் விலையேற்றம் தடுத்து நிறுத்தும் நோக்கத் தட்டும் முக்கிய நகரங்களிலும் உள்ள தரிசு நிலத்தைப் பயன்படுத்தி காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நோக்கத்தட்டும் காய்கறியை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் திட்டம் ஒன்று 1963 ஜூன் வரியில் அனுமதிக்கப்பட்டது. இத் திட்டம் சென்னை நகரிலும், அதன் சுற்றுப் புறத்திலும், திருச்சி, மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய நகரங்களில் 30 மைல் சுற்றாவலை உள்ள இடங்களிலும் கண்ணியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள முனிசிபேல், திருவட்டாறு, கிள்ளியூர், மேல்புறம் வட்டாரங்களிலும் 1963-ஆம் வருடம் ஜூன் மாதம் 9-ந் தேதி முதல் அமலில் இருந்து வருகிறது.

2. இத் திட்டத்தின்கீழ் காய்கறித் தோட்டம் போடுபவர்களுக்குக் காய்கறி விலைத்தகவும், பூசிக்கொல்லிகளும் பாதி விலைக்கு வழங்கப்படுகின்றன. தோட்டக்காரர் ஒருவருக்கு ஏகரா ஒன்றுக்கு ரூ. 120 வரை சொந்த ஜாமீனில் கடன் வழங்கப்படுகிறது. பிரதி பருவகாலத்திற்கு அதிகப்பட்சம் ரூ. 240 வரை கடன் வழங்கப்படுகிறது. அறுவடைக்காலத்தில் கடன் தொகை திருப்பி வசூலிக்கப்படுகிறது. தோட்டம் அமைந்துள்ள பகுதி எந்த வட்டார அபிவிருத்தி அதிகாரியின் மேற்பார்வையில் உள்ளதோ அவர் கடன்களை வழங்குகிறார். எல்லாவிதமான காய்கறிகளுக்கும் பொருந்தக்கூடிய வகையில் விசேஷமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட உரக் கல்வையும் ஒவ்வொரு தோட்டக்காரருக்கும் வழங்கப்படுகிறது. இதன் விலையும் மேற்பட்டன தொகையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும்.

10th March 1964]

APPENDIX II.

[*Vide* answer to starred question No. 210 on page 141.]

[SUBJECT.—*Civil Supplies—Foodgrains—noarding—Steps taken for prevention.*.]

The policy in respect of price control is laid down by the Centre. Besides the action that is taken by the Government of India, the following steps have been taken by this Government for holding the price line :—

(i) Fair price shops for the supply of rice to the vulnerable sections of the community at cheap prices are opened wherever and whenever necessary. Two hundred fair price shops were functioning in various districts up to the end of September 1963. With the increase in the open market price of rice, the number was raised to 333 and later to 500. The districtwise number of fair price shops is given below :—

<i>District.</i>	<i>Number of shops.</i>
Chingleput	100
Ramanathapuram	70
Coimbatore	22
Salem	25
Tirunelveli	46
North Arcot	16
Kanyakumari	15
Nilgiris	70
Madurai	15
Tiruchirappalli	10
Madras	100
South Arcot	11
Total	500

Rice from the fair price shops is being distributed at two litres per head per day, subject to a maximum of 15 bags per day per shop in the Madras City and 10 bags in other districts. The retail price of rice issued varies from 39 to 41 nP. per litre.

(ii) Wheat is being sold at fair price through the shop-keepers authorised by the District Revenue Officers and the Collectors. These shops get their supplies from the Central reserves. With a view to popularising the consumption of wheat in the place of rice, all the quantitative restrictions in the release of wheat from the Central reserves and in the sale of wheat from the approved shops have been lifted.

[10th March 1964]

(iii) Government have sanctioned the opening of eight fair price shops for the sale of firewood in Madras City to the poor. Firewood is sold in these shops at Rs. 1·50 per gundu of 20 kg.

(iv) Government have sanctioned a scheme for the organisation of a large number of Consumer Co-operative Stores for the sale of essential commodities at fair prices. The Scheme in its first phase has been implemented in nine towns, viz., Madras City, Madurai, Thanjavur, Tuticorin, Salem, Vellore, Coimbatore, Nagercoil and Tiruchirappalli. The Scheme has since been extended to 19 additional towns having a population of 50,000 to 1 lakh each. The retail units so far opened have been able to sell essential commodities at prices lower than the market rates keeping only the minimum profit required for their working expenses. Apart from this, another scheme for the organisation of co-operative consumer stores for the benefit of employees of the industrial establishments and plantations has been sanctioned. Under this Scheme, 198 industrial establishments and 102 plantations have been selected for organising co-operative stores. Stores have been started so far in 120 industrial establishments and 24 plantations. It is also proposed to introduce shortly another scheme for the distribution of consumer articles in rural areas through village co-operatives and marketing societies. About 2,500 village societies will be selected for the supply of essential consumer articles during 1963-64 and by the end of the third plan, about 5,000 societies will be working under the scheme.

(v) Following the declaration of Emergency, a tendency for a spurt in prices of vegetables in the City was noticed. After a good deal of discussion, an agreement was reached that the retailers should charge not more than 20 per cent over the rates obtaining in Kothwal Bazaar.

As a long term measure, Government have sanctioned a scheme for production of more vegetables in and around Madras City and in the towns of Madurai, Coimbatore, Tiruchirappalli and Tirunelveli.

(vi) Although our food position is quite satisfactory, a watch over the trading on foodgrains is kept. Under the Madras Foodgrains Dealers' Licensing Order, 1958, to provide in foodgrains exceeding 19 quintals at a time have to take out a licence. The licensees are required to submit fortnightly reports about the arrivals, stock position of foodgrains, etc., and have to issue bills for sale. The business premises are subject to inspection by the Revenue, the Commercial Taxes and the Civil Supplies Authorities.

(vii) Similarly, it was considered necessary to keep a watch over the purchases and sale of sugar. Government have therefore issued the Madras Sugar Dealers' Licensing Order, 1962, providing for licensing of the dealers engaged in sugar trade in quantities exceeding 50 quintals at a time.

10th March 1964]

(viii) Pulses like blackgram, toor dhall, etc., required in this State are generally imported from the North Indian Centres. Due to lack of wagons for transport, there was occasional scarcity and a slight increase in prices. Prompt action is taken for allotment of adequate number of wagons for the movement of pulses to the South.

(ix) Hoarding the stocks of trade reduces availability of commodities in the market and this affects adversely the prices of food-grains. As an anti-hoarding measure, the hoarding capacity of the trade is regulated by credit control. The Reserve Bank regulates advances by scheduled banks.

A close watch is maintained over the trend of prices and supply position of essential commodities. The provisions of the Essential Commodities Act and the Defence of India Rules will be invoked if and when necessary.

[பொருள்—உணவுப்பொருள்கள்—பதுக்கல்—ஒழிப்பு—அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள்.]

விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவது சம்பந்தமான கோள்கையை மத்திய அரசாங்கம் வகுக்குவதனால் இத்துடன் மாற்றில் அரசாங்கமும் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தப் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டுள்ளது :—

(i) அவசியம் நேரும்போது, அவசியமான இடங்களில், ஏழை மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைக்கச் செய்வதற்காக நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படுகின்றன. 1963 செப்டம்பர் முடிய பல்வேறு மாவட்டங்களில் 200 நியாய விலைக் கடைகள் இருந்தன. அரிசி விலையேற்றத்தின் காரணமாக 200 கடைகள் 333 ஆகவும் பிறகு 500 ஆகவும் அதிகமாக்கப்பட்டன. மாவட்டவாரியாகத் திறக்கப்பட்டுள்ள நியாய விலைக் கடைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

மாவட்டம்.

கடைகளின் எண்ணிக்கை.

செங்கற்பட்டு	100
ராமநாதபுரம்	70
கோயம்புத்தூர்	22
சேலம்	25
திருநெல்வேலி	46
வட ஆற்காடு	16
கன்னியாகுமரி	15
நீலகிரி	70
மதுரை	15
திருச்சிராப்பள்ளி	10
சென்னை	100
தென் ஆற்காடு	11
	—
மொத்தம்	500
	—

மொத்தம் 500

[10th March 1964]

நியாய்விலைக் கடைகளில் நாளொன்றுக்கு ஆறுஞ்சு 2 விட்டர் அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது. இது சென்னை நகரில் உள்ள கடை ஒன்றுக்கு அதிகப்பட்சம் 15 மூட்டை அரிசியும், மற்ற மாவட்டங்களில் கடை ஒன்றுக்கு அதிகப்பட்சம் 10 மூட்டை அரிசியும் வழங்கப்படுகிறது. இந்த அரிசியின் சில்லறை விற்பனை விலை விட்டர் ஒன்றுக்கு 39 நயா பைசாவிலிருந்து 41 நயா பைசா வரையில் இருக்கிறது.

(ii) மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரிகள், கலெக்டர்கள் ஆகியோரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள கடைகளில் கோதுமை நியாய விலைக்கு விற்கப்பட்டு வருகிறது. மத்தியச் சேமிப்பிலிருந்து இந்தக் கடைகளுக்குக் கோதுமை வழங்கப்படுகிறது. அரிசிக்குப் பதிலாகக் கோதுமை உணவைப் பிரபலப்படுத்தும் நோக்கத் தேர்டு, மத்தியச் சேமிப்பிலிருந்து கோதுமையை வழங்குவதற்கும், அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள கடைகளில் கோதுமையை விற்பனை செய்வதற்கும் அளவுக் கட்டுப்பாடுகள் முழுவதும் நீக்கப்பட்டுள்ளன.

(iii) சென்னை நகரில் ஏழை மக்களுக்கு நியாய விலையில் விற்கு விற்பனை செய்வதற்காக எட்டு நியாய விலைக் கடைகளுக்கு அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது. இந்தக் கடைகளில் 25 கிலோகிராம் கொண்ட குண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1.50 விதம் விற்கு விற்கப்படுகிறது.

(iv) அத்தியாவசியப் பொருள்களை நியாய விலைகளில் விற்பனை செய்ய ஏராளமான கூட்டுறவு மளிகைக் கடைகளை ஏற்படுத்தும் திட்டத்தை அரசாங்கம் அங்கீகரித்துள்ளது. இந்தத் திட்டம் முதல் கட்டத்தில் சென்னை, மதுரை, தஞ்சை, தூத்துக்குடி, சேலம், வேலூர், கோவை, நாகர்கோயில், திருச்சி ஆகிய ஒன்பது நகரங்களில் அமுலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐம்பதாயிரம் முதல் ஒரு லட்சம் வரை மக்கட்டொகையுள்ள மேலும் 19 நகரங்களுக்கும் இத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை திறக்கப்பட்டுள்ள சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் அத்தியாவசியப் பொருள்களை மார்க்கட்ட விலைக்குக் குறைவாக விற்று வருகின்றன; நடைமுதல் செலவுக்கான குறைந்த அளவு லாபமே வைத்துக்கொள்கின்றன. இதைத் தவிர, தொழில் நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த ஊழியர்களுக்கும் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மையளிப்பதற்கென்று இத்தகைய கூட்டுறவு மளிகைக் கடைகளை ஏற்படுத்தும் இன்னொரு திட்டமும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 198 தொழில் நிறுவனங்களும், 102 மலைத் தோட்டங்களும் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரை 120 தொழில் நிறுவனங்களிலும், 24 மலைத் தோட்டங்களிலும் பண்டகசாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், மார்க்கெட்டிங் சங்கங்கள் மூலம் அத்தியாவசியப் பண்டங்களை கிராமப் பகுதிகளில் வழங்குவதற்கான மற்றொரு திட்டத்தையும் விரைவில் கொண்டுவர உத்தே-

10th March 1964]

சிக்கப்பட்டுள்ளது. 1963-64-ல் அத்தியாவசியப் பண்டங்களை வழங்குவதற்காக சமார் 2,500 கிராமச் சங்கங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் படும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் சமார் 5,000 சங்கங்கள் இத் திட்டத்தைச் செயலாற்றிவரும்.

(v) தேசிய நெருக்கடி நிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதை யொட்டி, சென்னை நகரில் காய்கறி களின் விலைகள் அதிகரிக்கும் போக்கு காணப்பட்டது. காய்கறி மொத்த வியாபாரிகள், சில்லறை வியாபாரிகள் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகளுடன் விரிவாக விவாதம் நடத்தியதன் விளைவாக, சில்லறை விற்பனையாளர்கள் கொத்தவால் சாவடி விலையில் 20 சதவீதத்துக்குமேல் கூட்டுவது இல்லையென்று ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

நீண்டகால ஏற்பாடாக சென்னை நகரின் சுற்றுப்புறங்களிலும், மதுரை, கோவை, திருச்சி; திருநெல்வேலி ஆகிய நகரங்களிலும் காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான திட்டம் ஒன்றை அரசாங்கம் அங்கீகரித்துள்ளது.

(vi) நம்முடைய உணவு நிலை திருப்திகரமாக இருந்தபோதி மூலம், உணவுப் பொருள்களின் வியாபாரம் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது. 1958-ம் ஆண்டு சென்னை உணவுப் பொருள் வியாபாரிகள் உத்தரவின்கீழ், ஒரு தடவையில் 19 குவின்டல்களுக்கு அதிகமாக உணவுப் பொருள்களை விற்பனை செய்யவர்கள் வர்த்தகவரி அதிகாரிகளிடமிருந்து லீசென்ஸ் பெறவேண்டும். இவ்வாறு லீசென்ஸ் பெற்றவர்கள் உணவுப் பொருள்களின் கொள்முதல், இருப்பு முதலியவற்றைப் பற்றிப் பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு தடவை அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அத்துடன், விற்பனைக்குப் பில்தரவேண்டும். மேலும் வியாபார இடங்களை ரெவின்யூ அதிகாரிகள், வர்த்தக அதிகாரிகள், சிலில் விநியோக அதிகாரிகள் ஆகியோரும் பார்வையிடலாம்.

(vii) இதைப்போலவே, சர்க்கரைக் கொள்முதல், விற்பனை பற்றியும் கண்காணித்து வருவது அவசியம் எனக் கருதப்பட்டது. எனவே, அரசாங்கம் 1962-ல் சென்னை சர்க்கரை வியாபாரிகளுக்கு லீசென்ஸ் வழங்கும் உத்தரவைப் பிறப்பித்தது. இதன்படி, ஒரு தடவையில் 50 குவின்டல்களுக்கு அதிகமாக விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகள் லீசென்ஸ் பெறவேண்டும்.

(viii) நமது மாநிலத்திற்குத் தேவைப்படும் உருந்து, துவரை போன்ற பயறு வகைகள் பொதுவாக வட இந்தியப் பகுதி களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. சரக்குப் போக்கு வரத்துக்குப் போதுமான வாகன்கள் இல்லாத குறையினால், சில சமயங்களில் இந்தப் பொருள்களுக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. விலையும் ஓரளவு கூடியது. இந்தப் பயறு வகைகளைத் தென் பகுதிக்குக் கொண்டு செல்லப் போதுமான அளவில் வாகன்களை ஒதுக்கச் செய்வதற்கு உரிய நடவடிக்கையும், எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

[10th March 1964]

(ix) வியாபாரிகள் உணவுப் பொருள்களை அதிக அளவில் சேமித்து இருப்பு வைத்து விடுவதால், மார்க்கட்டில் அவற்றின் விநியோகம் குறைந்துபோய், விலையும் அதிகமாகிறது. இவ்வாறு சேமித்து வைப்பதைத் தடுக்கும் பொருட்சீச் சேமிப்பு அளவானது கடன் கட்டுப்பாடு மூலம் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது. ஷெட்யூல் பாங்குகள் கொடுக்கும் முன்பணங்களை ரிசர்வ் பாங்கு ஒழுங்குபடுத்துகிறது.

(x) அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலைவாசி, விநியோக நிலை ஆகிய நிலவரங்கள் கவனமாகக் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவசியம் நெரும்போது அத்தியாவசியப் பண்டச் சட்ட விதிகளும், இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்ட விதிகளும் பயன்படுத்தப்படும்.

